

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

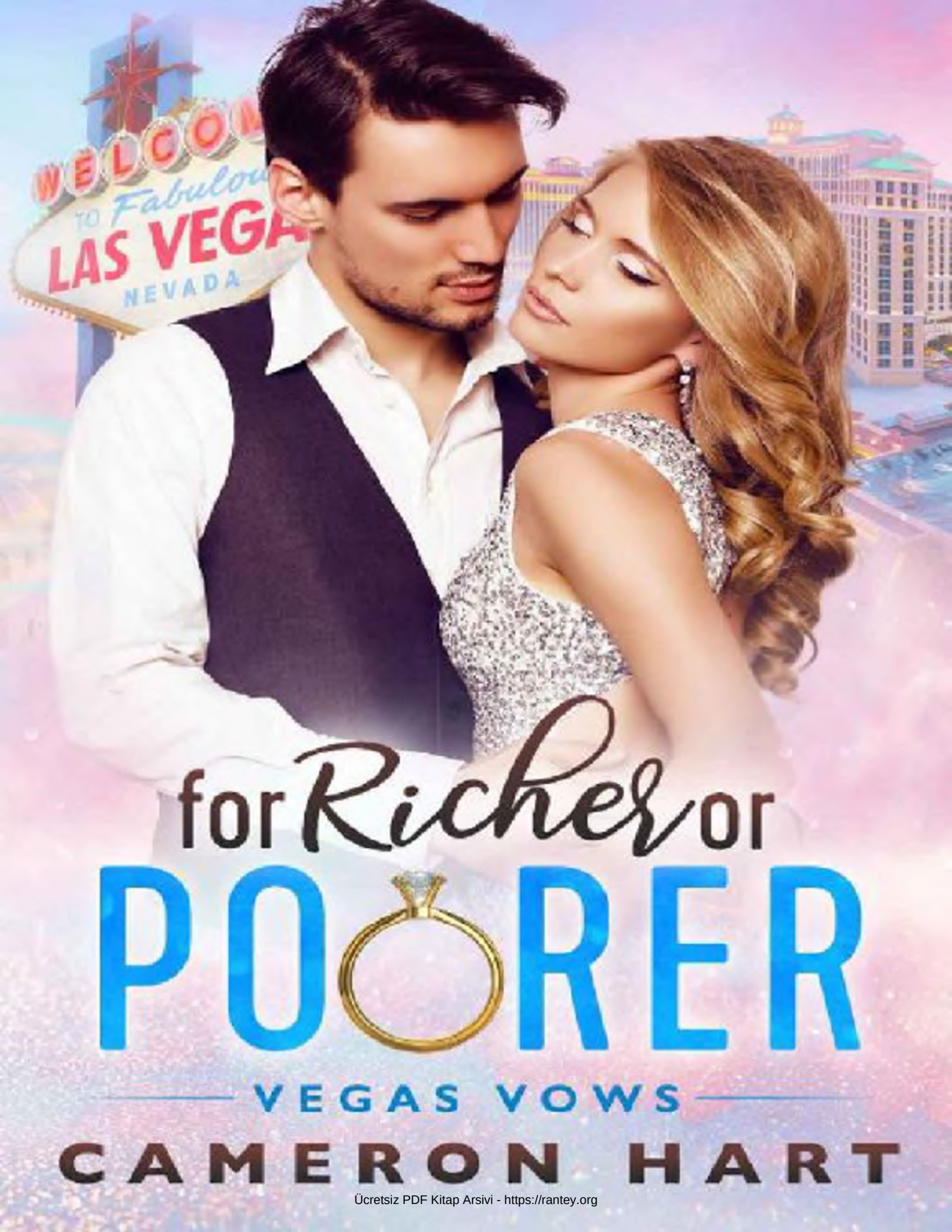
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

for Richer or
POORER

— VEGAS VOWS —

CAMERON HART

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Zengin ya da Fakir için
Bir Vegas Yeminleri Romanı

Cameron Hart

Copyright © 2021 Cameron Hart

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya bir erişim sisteminde saklanamaz veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Benimle bağlantı kurun!

Ücretsiz bir roman almak için [haber bültenime kaydolun!](#)

Son projelerimin önizlemeleri için web sitem

cameronhart.net'e göz atın.

Beni sosyal medyada takip

edin: [Facebook Sayfası](#)

[Facebook Grubu](#)

[Instagram](#)

[Goodreads](#)

[Bookbub](#)

ARC'leri almak ve yeni çıkan kitapların duyurulmasına yardımcı olmak için [sokak ekibime](#) kaydolun.

Editör tarafından düzenlendi: CM Wheary Proofreading ve Copy Editing Web sitesi:
<https://cmwheary.com/> Instagram:
[@cmwhearyediting](#)

Özet:

Miles: Vegas'ta büyük kazanmak benim son umudum. Annemin ameliyatı için paraya ihtiyacım var ve pokerde her zaman oldukça yetenekli olmuşumdur. Buraya eve ciddi bir para götürme umuduyla gelmiş olabilirim ama şimdi eve başka bir şey götürmek istiyorum. Blaire'in saf kalbini, ışığını, kahkahasını hep yanımda istiyorum. Onu benim yapmak gibi çılgınca bir fikrim var; umarım yüzüme patlamaz...

Blaire: Kendimi bu gümüş payetli gece elbisesini giymiş, ünlü Luxor Casino'da özel bir etkinliğe katılan bir prenses gibi hissediyorum. Barista üniformamdan çok farklı olduğu kesin. Oda arkadaşımın babası kumarhanenin sahibi ve yer oyunlarını oynayabilmem için bana birkaç fiş verdi. Poker masasında oturan hayatımda gördüğüm en seksi adamı fark ediyorum ve onun vahşi güzelliğine daha yakından bakabilmek umuduyla oradan başlamaya karar veriyorum. Tüm paramı kaybetmeyi bekliyordum ama onun yerine kalbimi kaybedeceğimi fark etmemiştim.

Bölüm 1

Miles

"Aptalca bir şey yapma Allen. Parayı almanın bir yolu üzerinde çalışıyorum, tamam mı?"

"Sadece diyorum ki, annemin ameliyatı için yeterli parası olan biriyle bizi temasa geçirebilecek bir bahisçi tanıyorum."

Telefonu yüzümden çekiyorum ve gözlerimi ovuşturarak sakın kalmaya çalışıyorum. Kardeşim de ben de stresliyiz ve annemiz için endişeleniyoruz, ama ihtiyacımız olan son şey bu işe bir de tefecinin karışması.

"Güven bana, küçük kardeşim. Bir planım var. Önce kendi yöntemimi deneyeyim, sonra krediyi tekrar gözden geçiririz." Yarım yamalak bir kredi almaya hiç niyetim yok ama bu sayede parayı kendim alabilecek kadar uzun süre peşimi bırakacak. Umarım.

"İyi," diye kabul ediyor. "Ama annemin fazla zamanı yok. Eğer önümüzdeki haftaya kadar parayı alamazsan, adamımla konuşacağım."

"Annemin ne kadar hasta olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Homurdanıyorum.

Bir kez daha derin bir nefes alıyorum ve medeni olmaya çalışıyorum. Bu konuşmayı tekrarlamamıza gerek yok. Allen her zaman kaypaktı ve bundan sonra da öyle olmasını beklememeliydim.

Annemize beyin kanseri teşhisi konulduğunda farklıydı. Parietal lobunda agresif, kötü huylu bir tümör vardı ve tek başına bırakılırsa muhtemelen metastaz yapacak ve ...

Bunu düşünemem. Annemi kaybetmeyeceğim. Allen ve beni tek başına büyüttü, ihtiyacımız olan her şeyi sağladı ve bir kez bile iki işte çalışmaktan şikayet etmedi. O bir savaşçı ve bunun da üstesinden geleceğini biliyorum. Ameliyatı için parayı bulur bulmaz.

Tümörün yerleşimi nedeniyle yüksek riskli bir ameliyat, bu yüzden sigortası bunu karşılamayacak. Ama başka seçeneğimiz var mı? İyi para kazanıyorum ama o kadar da iyi değil.

Yine de bir planım var ve işe yarayacak. Yaramak zorunda. Birikim hesabımı boşalttım ve birkaç saat önce inen Vegas'a giden en erken uçağa bindim. Bu gece Luxor Casino'da büyük bir etkinlik var ve paramı üçe katlamayı umuyorum. Üniversitede okul harcımı ödemek için yeraltında kumar oynardım.

Allen'a bunu söylediğim için pişmanım. O dünyanın içine çekildi, dolayısıyla el altından kredi almak için karanlık bağlantıları oldu. Mezun olduğumda tüm bunlarla bağımı kopardım ama on yıl sonra Allen hala bir sonraki büyük ödemeyi bekliyor. Bu yüzden ona ne yaptığımı ya da nerede olduğumu söylemiyorum. Onu tanıyorsam, yine de kredi çeker, buraya gelir ve sonra hepsini kaybeder.

Allen, "Sadece söylüyorum," diye mırıldanarak beni şimdiki zamana geri çekti.

"Ve sadece söylüyorum, güven bana."

Alay eder ama sonunda krediyi ertelemeyi kabul eder.

Tam zamanında kapattım, bir telefon daha geldi, bu seferki annemden.

"Selam," diye cevap veriyorum, sesimi yumuşak tutarak. Bazı günler aşırı duyuşal yüklenme yaşıyor ve fısıltıdan fazlasını kaldıramıyorum.

Huysuz bir ağabeyden şefkatli ve özenli bir evlada geçtiğim için başım dönüyor. Şimdiye kadar bu duyguya alışmış olmalıydım, ama bazı günler her şeyimi alıp götürmediğini söylersem yalan söylemiş olurum. Tamam, çoğu gün. Ama başka ne seçeneğim var ki? Annem her zaman bizim dayanağımız oldu, şimdi de benim dayanma sıram.

"Miles, bugün geliyor musun?" diye soruyor, sesi titreyerek. Gözlerimi kapatıp göğsümü ovuşturuyorum, tam da kalbimin onun için kırıldığı yeri. Annem eskiden parlak ve neşeli biriydi ve yaşadığı zorluklara rağmen herkese gülümserdi. Işıl ışıl parladığını ve yaşam kıvılcımının bana miras kaldığını söylerdi.

İkimizden biri parıldamayalı çok uzun zaman oldu. Hayatımda en son ne zaman bir ışık ya da sıcaklık hissettiğimi bile hatırlamıyorum. Tıbbi faturalar içinde boğuluyor ve bir yandan işimi sürdürürken bir yandan da evde bakım bulmaya çalışıyordum. More Miles Mechanics'in sahibi olmak telaşlı bir iş ama ben annemin işleriyle ilgilenirken işleri yürütmeleri için iyi insanlar tuttum.

"Miles? Orada mısın?"

"Evet," diye iç geçiriyorum, düşüncelerime odaklanmaya çalışıyorum. Çok yıprandım, o kadar gerildim ki kırılmak üzereyim... ama her zaman yapılacak daha çok iş var. "Birkaç günlüğüne şehir dışındayım, unuttun mu?" Ona dün söyledim, ama gittikçe daha çok şeyi unutuyor. "Allen yakında seni kontrol etmeye gelir."

"Bu doğru. Neden şehir dışındasın? Sonunda yuva kuracak güzel bir kadın mı buldun?"

"Anne..." İç çekiyorum. "Tek ihtiyacım olan sensin."

Bir kahkaha attı. "Seni seviyorum evlat, ama bu gerçekten üzücü."

"Teşekkürler."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Hayatında özel biri olduğunu bilmek beni çok mutlu ederdi."

"İ..." Lanet olsun. Buna ne diyebilirim ki? Bir eş bulmam konusunda beni ilk kez suçlamıyor ama sesinde çaresiz bir ton var, sanki evlenmem onun sağlığı için çok önemliymiş gibi.

Ve sonra aklıma geldi. Ölürse yalnız kalmamı istemiyor. Hay sikeyim. Bu farkındalık beni kış üstü yere serdi.

"Miles?"

"Sadece birkaç şeyi hallediyorum." Onu başından savmaktan ve ona karşı tamamen dürüst olmamaktan nefret ediyorum ama ne yaptığımı bilseydi, prensip olarak parayı reddederdi.

"Tamam tatlım," diye iç geçiriyor annem. "Dikkatli ol."

"Her zaman, anne. Sen de öyle. Söz döndüğümde sana güzel bir yemek yapacağım çünkü Allen bir bok pişiremiyor."

"Dil!" diye azarlıyor ve beni kıkırdatıyor. Hâlâ o kıvılcımı taşıyor. "Gelirken bir şeyler almasını söylerim."

"İyi plan. Seni seviyorum anne. Yakında evde olacağım."

"Ben de seni seviyorum, evlat."

Telefonu kapattık ve elimi yüzüme silerek düşüncelerimi toparladım ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım. Her şey buna bağlı, bu parayı almama. Baskı yok.

Üç saat sonra, Luxor'daki veznedara paramı uzatıyorum. Bir avuç fişe indirgenmiş olan hayat birikimime bakıyorum. Durumumun gerçekliği yüzüme tokat gibi çarpıyor, beni nefessiz ve sarsılmış bırakıyor.

Poker oynamayalı uzun zaman oldu ama Phoenix'teki yeraltı kumarhanelerinde tercih ettiğim bir oyundu. Bir gecede bir dönemlik okul harcı kazanabilirdim. Umarım şans son bir kez benden yanadır.

Takım elbisemin ceketini düzeltip kol düğmelerimi kontrol ettikten sonra oyun çıkıyorum. Luxor her yıl Sevgililer Günü'nden önceki hafta sonu Lucky in Love etkinliği düzenler ve bu her zaman bir gösteridir. Buraya sadece bir kez, üniversite günlerim sırasında gelmişim ama hatırladığımdan çok daha gösterişli.

Davetiye olmadan içeri giremiyorsunuz ve neyse ki eski günlerden bir bağlantımla konuştuktan sonra bir tane bulabildim. Davetiyeye göre, bu siyah kravatlı bir etkinlik. Yer oyunları var, ancak slot oyunları yok, çünkü bunlar etkinliğin çektiği gülünç derecede zengin kalabalık için çok bayağı. Lucky in Love etkinliğinde ayrıca resmi bir balo ve yedi çeşit yemek de var, ben her ikisini de tercih . Buraya yüksek oynamaya geldim.

Masalardan birinin açılmasını bekliyorum, halihazırda oynayan erkekleri ve birkaç kadını gözlemliyorum. Poker kısmen beceri, kısmen rakiplerinizi okumak ve kısmen de şanstır. On galonluk şapkası ve Tom Selleck'i kıskandıracak bıyığı olan adam belli ki sadece eğlenmek için oynuyor. Kırmızı kuşak giyen iri yarı beyefendi ise yetenekli ama her iyi el aldığı anda sanki zaferini hayal ediyormuş gibi oflayıp pufluyor.

Sonra üç beden küçük bir elbise giymiş orta yaşlı bir kadın var. Düzinelerce elmasla süslenmiş kocaman bir kolye ve ona uygun devasa küpeler takıyor. İlk bakışta, canı sıkıldığı için oyun oynayan ve ne yapacağını bilemeyecek kadar çok parası olan biri gibi görünebilir ama kadın kurnaz. Zeki. Bunu kaşlarını kaldırışından ve boncuk gibi gözlerini masada hızla gezdirip rakiplerini değerlendirişinden anlayabiliyorum.

Masaya bakmaya devam ediyorum, sadece Cummerbund ve Shifty Eyes kalana kadar rekabeti ölçüyorum. Başa baş bir maçtı ama Shifty Eyes floş ile eli kazandı. Krupiye bir sonraki oyun için girişleri çağırırken kazancını alıp gidiyor.

Yerimi alıp oturuyorum ve masayı dolduran diğerlerini sessizce gözlemliyorum. Cummerbund ve On Galonluk Şapka geri döndü. Tamamen siyah giyinmiş bir adam yanıma oturuyor ve gözlerini kısıyor. Gözdağı verme taktiği uyguluyor ama şaka yapıyor. Ben annemin hayatı için savaşıyor çaresiz bir adamım. Bundan daha korkutucu bir şey olamaz.

"Vay canına, süslemeler için gerçekten de her şeyi yapmışlar, değil mi?"

Başımı diğer tarafımdaki tatlı, havadar sese doğru çeviriyorum ve neredeyse sandalyemden düşüyorum. Kadın muhteşem. Bana karameli andıran uzun sarı saçları tatlı dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyor. Yüz hatları narin, neredeyse oyuncak bebek gibi. Ve o gözler. Şimdiye kadar gördüğüm en açık yeşil. Hatta parlıyorlar. Işığı üzerime dökülüyor, içimde derinlerde bir şeyleri karıştırıyor, yerinden oynatıyor ve kaybolduğunu düşündüğüm kıvılcımı ortaya çıkarıyor.

Başını eğiyor ve kaşlarını hafifçe çatıyor. Uzanıp başparmağımla kaşlarının arasındaki endişeli kırışıklığı düzeltmek istiyorum.

Neyim var benim?

Kadının sarhoş edici kokusu etrafımda dönüyor ve başımı . Tam olarak çıkaramıyorum. Şekerli, neredeyse pamuk şeker gibi, ama başka bir şey daha var. Sıcak ve rahatlatıcı bir şey. Güneş ışığı gibi. Güneş ışığı gibi kokuyor ve gümüş sırmalı elbisesinin içinde ışıltılı bir tanrıça gibi görünüyor.

"İyi misin?" diye soruyor kadın, kaşlarını hafifçe çatarak. Gözlerim açık pembe rujla mükemmel bir şekilde vurgulanmış dudaklarına takılıyor. Dolgun, neredeyse somurtkanlar ve tüm fişlerime bahse girerim ki yumuşak ve onun kokusu kadar tatlılar.

Boğazımı temizliyorum, az önce ona baktığımı fark ediyorum. "Evet," diye kekeliyorum.

"Süslemelere evet mi, yoksa evet, iyi misin?" Bana şakacı bir sırıtış atıyor, bu sırıtış beni her türlü duyguya sürüklüyor. Göğsüm geriliyor ve pantolonum daha da daralıyor. Aletim yıllardır bu duruma gelmemiştii... Tanrım, yıllar oldu. Birine karşı hiç bu kadar ani, kontrol edilemez bir tepki verdiğimi hatırlamıyorum.

"Süslemeler mi?" Şaşkınlıkla sordum.

"Evet, bilirsiniz, ışıltılı kalpler ve her yerde altın aşk tanrısı? Oh, ve kuğu heykelleri. Şahsen, bence onlar gidebilir. Kim bir kuğu heykeli ister ki? Bu gerçekten bir aşk sembolü mü? Hiç gerçek hayatta bir kuğu ile tanıştınız mı? Hiç dost canlısı değiller."

Kuğuların ne kadar iğrenç olduklarını tüm ayrıntılarıyla anlatırken ona bakmaktan başka bir şey yapamıyorum. İçimden bir ses beni aptal yerine koyuyor olabileceğini fısıldıyor. Eğer karşımdaki beyefendi sert adam rolüne soyunuyorsa, bu küçük güzellik de savunmamı düşürmek için dost canlısı, tatlı bir kadın gibi davranıyor olabilir.

Ama aklıma gelir gelmez bu düşünceyi bir kenara atıyorum. Onda saf masumiyetin çılgınlığını atan bir şey var. Dakikada bir mil konuşurken parlak yeşil gözleri parlıyor, hikayesinin belirli kısımlarını vurgulamak için elleriyle işaret ediyor. Bu kız baştan sona gerçek. Parlaklığı ve alçakgönüllü doğası bana annemin en iyi yanlarını hatırlatıyor. Hayatlarımız tıbbi jargonu öğrenmek, hastane faturaları ve sigorta talepleriyle uğraşmakla geçmeden önce benim de en iyi yanlarımı.

"Hanımefendi, başlamaya hazırız," diyor satıcı, sesi sert. Ona ters ters bakıyorum, kullandığı ses tonundan hoşlanmıyorum. Ona karşı neden bu kadar korumacı olduğumu anlamıyorum, ama onu her kötü şeyden koruma dürtüsü içimden geçip ciğerlerimi dolduruyor.

"Ah, doğru ya. Bunun için üzgünüm. Kuğular, bilirsiniz," diye gülerek elini havada salladı. Sanki herkes kuğular hakkındaki fikrini paylaşıyormuş gibi, bunu çok açılmış gibi söyledi.

Kartlarımızı aldık ve bahislerimizi oynamaya başladık. Muhteşem olmasa da iyi bir elim var. Potaya birkaç fiş koyuyorum, ukalalık etmeden kendimden emin görünmeye yetecek kadar. Bu eli kazanacağımdan şüpheliyim, ancak daha sonra hepsini ve daha fazlasını geri kazanmayı ummak için önce biraz para kaybetmelisiniz. Sonra sıra güzel Swan-Hater'a geliyor. Onun gerçek adını öğrenmeliyim, hem de hemen.

Geniş gözlerle masanın etrafına bakar, sonra kartlarına bakar. Kaşları konsantrasyonla çatılıyor ve sonra burnu kırışıyor. Boktan bir poker suratı var. Ya öyle, ya da hepimizle oynuyor, ama vücudunda samimiyetsiz bir kemik olduğunu sanmıyorum. Sonunda, diğer insanların ne koyduğunu gözlemliyor ve büyüyen yığına iki fiş atıyor.

Tahmin ettiğim gibi, kazanan bir elim yoktu ama yılmadım. Şaşırtıcı bir şekilde kazanan On Galonluk Şapka oldu, ki bu benim için sorun değil. Gerçek bir tehdit değil ve görünüşe göre çekip gitmeyecek. Bu genellikle bir hatadır. Büyük vurgun yaptığınızda, yürümek zorundasınız. Ya da en azından oyunu değiştirmelisin.

"Aman Tanrım, tebrikler!" diye haykırıyor yanımdaki kadın, adama kocaman bir gülümseme vererek. İçimden kontrol edilemez bir kıskançlık akıyor. Onun tüm gülümsemelerini istiyorum.

"Çok teşekkür ederim hanımefendi," diye karşılık veriyor ve şapkasını ona doğru eğiyor.

"Ben Blaire," diye cevap veriyor ve elini sıkmak için masanın öbür ucuna uzanıyor. Parmaklarımı bileğine dolamaktan ve elini kendi elime almaktan kendimi zor alıkoyuyorum.

"Elliot Grantwood," diye kıkırdıyor, etli eli onun çok daha küçük olan elini kavlıyor. Yetmişli yaşlarında olmalı, ama yine de içimdeki kıskançlık dalgasını bastırmak zorundayım

O ona dokunuyor ve ben dokunmuyorum.

"Hanımefendi," diyor krupiye, belli ki ona kızmış. "Başlayabilmemiz için lütfen yerinize dönün."

Boğazımdaki kısık hırıltıyı durduramayarak ona ters ters bakıyorum. Bana bakıyor ve bir şey söylemek için ağzını açıyor ama sonra vazgeçiyor.

"Doğru. Özür dilerim!" diye fısıldar. Blaire eliyle ağzını kapatıyor ve sanki dudaklarındaki anahtarı çevirip atıyormuş gibi bir hareket yapıyor. Tanrım, bundan daha sevimli olabilir mi?

Önemli olduğundan değil. Annemin ameliyatını karşılayacak kadar para kazanmak için buradayım. Başka bir şey için değil. Açık yeşil gözleri ve pamuk şeker gibi kokan kahkahaları olan, ilgi çekici, masum, küçük sarışın kadını tavlamak için değil.

Birkaç tur daha oynuyoruz ve sonunda birkaç bin dolar değerinde fiş kazanıyorum. Biri her kazandığında, Blaire onu sessizce, çift başparmak yukarı ile tebrik ediyor. Cidden, o kadar sevimli ki dikkatimi dağıtıyor.

Elimde floş var ve bunun masadaki en iyi el olduğundan eminim. Hatta o kadar eminim ki, neredeyse tüm fişlerimi pota koyuyorum. Yanımdaki Blaire kartlarına bakıyor, sonra da kocaman gözlerle bana bakıyor.

"Vay canına, iyi bir elin olmalı," diye mırıldanıyor. Benimle mi yoksa kendisiyle mi konuştuğundan emin değilim.

Tarafsız kalmaya çalışıyorum ama sırtımla savaşıyorum. Aynı zamanda ağzımı onunkine çarpma ve dilimi dolgun dudaklarının arasından geçirme dürtüsüyle de savaşıyorum. Onun tadına bakmak istiyorum.

ışık, onun iyiliği. Onu tüketmek ve kendime saklamak istiyorum. Ama yapamıyorum. En azından burada. Şimdi olmaz.

Pas geçmesini bekliyordum ama beni şaşırtarak tüm fişlerini koydu. Blaire omzunun üzerinden bana bakıyor ve omuz silkerek şakacı bir gülümsemeyle bana bakıyor.

"Ya büyük oyna ya da evine dön, değil mi?" diyor.

"Sen nasıl istersen prenses." Sanırım bunu onun bariz zenginliğine bir hakaret olarak söyledim, ama daha çok bir sevgi ifadesi gibi geldi. Daha önce hiç böyle bir şey kullandığımı sanmıyorum, hele de bir kadın için. Blaire başını eğdiğinde yanaklarından boynuna doğru bir kızarıklık süzüldü. Tanrım, bu neden bu kadar seksi?

"Görelim bakalım," diye krupiyeye. Elimi gösteriyorum, şimdiden annemin ameliyatı için ne kadar paraya daha ihtiyacım olacağını hesaplıyorum.

Ve sonra Blaire floş royal bırakıyor. Hay sikeyim. Benimkini yenebilecek tek el bu.

Gözlerimi ona diktim, beni yendiği için kesinlikle şok olmuştum. Benimle oyun mu oynuyordu? Ama hayır, kazandığının farkında değil gibi görünüyordu.

"Paraya çevirmek ister misiniz, bayan? Ya da belki... kazancınızı alıp başka bir masada şansınızı denemek ister misiniz?" Belli ki sinirlenmiş ve gitmesini istiyor. Ona bir bakış daha fırlatırdım ama olanlara hâlâ çok şaşırmış durumdayım.

Blaire sanki satıcının başka birine hitap etmesini bekliyormuş gibi omzunun üzerinden bakıyor. "Bekle, ben mi? Gerçekten mi?!"

O kadar güzel ki. Dudakları şaşkınlıkla aralanıyor ve gözleri kocaman açılıyor, o yeşil irisler heyecan ve minnettarlıkla parıldıyor.

"Tebrikler," diye mırıldanıyor diğer yanımda oturan sık kafalı masadan uzaklaşırken.

"Dikkat et," diye homurdanıyorum ve ona tehditkâr bir bakış fırlatıyorum. Bir an duraksadı, şüphesiz beni tehdit etmek istiyordu ama otururken bile muhtemelen benim ondan 15 santim daha uzun ve onun olmayı umabileceğinden daha kaslı olduğumu söyleyebilirdi.

Blaire, "Bu hiç beklenmedik bir şey ama yine de teşekkür ederim," diyor. Aptal ya da hastalıklı bir tatlılık değil, sadece saf, geniş gözlü ve samimi. Daha önce tanıdığım hiç kimseye benzemiyor. Ve paramı alıp gidiyor.

"Sırada ne var?" Ona yetişmek için ayaklarıma takılıp düşerek söylüyorum. Çok fazla fişim kalmadı ama en azından tüm yumurtalarımı tek bir sepete koymayacak kadar akıllıyım. Neredeyse her masaya girebilecek kadar fişim var. Artık ne yaptığı hakkında hiçbir fikri olmadığını bildiğime göre, doğru oyunu seçersem paramı ondan geri alabilmeliyim.

Ondan para alma düşüncesinin içimde yarattığı düğümü görmezden geliyorum. Buna ihtiyacım var. Annemin buna ihtiyacı var. Ayrıca, bu etkinliğe davet edildiğine göre Blaire'in iyi bir iş çıkardığı ortada.

Yanına yaklaştığımda durdu ve bana baktı. Ondan neredeyse bir karış daha uzun ve onun iki katı genişliğinde olmalıyım. Ufacık tefecik bir şey ama gümüş sırmalı elbisesinin içinden kadınsı kıvrımlarını görebiliyorum. Elbisesi de en az geri kalanı kadar parlak ve ışıltılı. Gözlerim vücudunda geziniyor, ama kendimi yakalayıp bakışlarımı yüzüne dikmeye zorluyorum. Sürüngen olmak istemiyorum.

"Um..." Blaire alt dudağını kemiriyor, gözleri benimkileri ... bir şey. Emin değilim. Ben de ona bakıyorum.

onu da aynı şekilde. Ne arıyorum ben? Her ne , neden *onda* varmış gibi hissediyorum? "Ne... Soru neydi?" Sesi ancak fısıltıyı aşıyor, göğsü sığ nefeslerle inip kalkıyor.

Kendimi ona yaklaşıırken buluyorum, onu içime çekmeye ve bedeninin sıcaklığını hissetmeye ihtiyacım var. Boynunu geriye atıyor ve bana doğru bir adım atıyor, dudaklarımız birbirinden sadece birkaç santim uzakta.

Blaire dudaklarını yaladığında neredeyse inliyordum. Çok seksi ama bunu bilerek yapmadığını biliyorum. O geniş, berrak yeşil gözler beni esir alıyor, beni içine çekiyor, ona dokunma ihtiyacıyla titreyene kadar beni altına çekiyor.

Tam aramızdaki mesafeyi kapatmak üzereyken Blaire arkasını dönüyor ve kalabalığın içinde kayboluyor. Arkasından bakakalıyorum ve göğsümü ovuşturuyorum. Onun yokluğunda ağrıyor.

Çılgınca olan şu ki, onu mu yoksa paramı mı geri almak için daha çaresizim emin değilim.

Bölüm 2

Blaire

Aman Tanrım, neredeyse o adamı öptüğüme inanamıyorum! Neyim var benim böyle? Elbise yüzünden. Üzerinde o kadar çok sim var ki, muhtemelen çok fazla soludum ve kafama girip halüsinasyon görmeme neden oluyor. Sanırım bu gerçek bir şey. Ya da en azından kulağa mantıklı geliyor. Bir poker oyununu kazanmamdan ve neredeyse kendimi gördüğüm en seksi adama atmamdan kesinlikle daha makul.

Benden neredeyse bir karış daha uzun ve çok... *büyük*. Kasları özel dikim takım elbisesinin içinde zar zor yer alıyordu, geniş göğsü ve geniş omuzları kıyafetlerini mükemmel bir şekilde dolduruyordu. Lezzetli.

Son bir saat boyunca onun yanında oturmak olması gerekenden çok daha zordu. Parmaklarımı onun biraz fazla uzun ama inanılmaz seksi, dağınık kahverengi saçlarında gezdirme dürtüsüyle savaşımaya devam ettim. Çenesindeki hafif kirli sakal, cildimin farkındalıkla karıncalanmasına neden oldu. Sertliğin her santimimde kaydığını hissetmek istiyordum. *Her* santiminde.

Bir erkek hakkında hiç böyle düşüncelerim olmadı, kimseyi bu şekilde arzulamadım. Muhtemelen bu yüzden bu kadar deneyimsizim. Daha önce hiç kimse içimde bir kıvılcım çaktırmamıştı ama en güzel açık kahverengi gözlere sahip, fazlasıyla mükemmel yabancıya bir kez baktığımda içimin yandığını hissettim.

Ne yazık ki kuğular hakkında saçmaladım ve sonra aklımdan geçen her şeyi, satıcının bana kızmasına yetecek kadar yüksek sesle ağzımdan kaçırdım. Düşündüğü kişi olmadığım gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Onun gibi zengin ya da kültürlü değilim. Paranın içinde doğmadım, şu anda da konuşacak pek bir şeyim yok.

Ama konudan sapıyorum. Zaten bir önemi yok. Böyle bir adamla ne yapabilirim ki? Yemin ederim ona biraz daha bakarsam, o viski rengi gözlerinin içine düşecektim. Orada öyle bir acı gördüm ki, çaresiz bir özlem, ama aynı zamanda ezici bir umutsuzluk. Bunu ondan almak, hayat sizi dibe çekse bile gülümsemenin ve kahkaha atmanın sorun olmadığını ona göstermek istedim. Bu konuda her şeyi biliyorum.

Her neyse, ne diyordum? Ah, doğru ya. Tarin'i elbise konusunda uyarmalıyım. Babasının kumarhanesinde düzenlenen bu etkinlik için ödünç almama izin verdi. Elbise yepyenyidi ve ona kendi başıma bir şeyler bulabileceğimi söylememe rağmen, benim için yapıldığında ısrar etti. İtiraz ettiğimde, Külkedisi'min iyilik perisi olmaktan keyif aldığını söyledi.

Ve son birkaç aydır kesinlikle benim iyilik perim ve çok daha fazlası oldu. Tarin üniversite kariyeri boyunca neredeyse her gün çalıştığım kafeye geldi. Okula gitmeye gücüm yetmediği için onun derslerini takip ederek yaşadım. Geçen yıl mezun oldu ve babasının ona mezuniyet hediyesi olarak aldığı harika bir çatı katına taşındı.

Anahtarlarını aldığı gün, yanına taşınmam için bana baskı yapmaya başladı. Başlarda ama benimle aynı dönemde sistemden çıkan diğer üç kızla paylaştığım küçük dairede işler gittikçe kötüleşiyordu. Bir gece oda arkadaşlarımla aramız bozuldu.

özellikle uçucu. Beni alması için Tarin'i aradım ve bir daha geri dönmedim.

Kalacak bir yerim olduğu için çok minnettar olduğumu söylemem yeterli. Aradan on ay geçti ve beni henüz evden atmadı. Bu konuda kendimi kötü hissedirdim ama erkek arkadaşının evinde o kadar çok zaman geçiriyor ki, çatı katı sürekli boş kalırsa boşa gider. Tarin bana evi temiz tutarak ve yiyecek stoklayarak ona iyilik yaptığımı söylüyor.

"Blaire!"

Şeytandan bahsetmişken...

"Tarin, merhaba," diyerek onu kucaklıyorum.

"Omg, bu elbise muhteşem. Öyle olacağını biliyordum. Ne zamandır buradasın? Yer oyunlarını oynayabilmen için babam sana fiş verdi mi?"

"Evet!" Poker oyunundan kazandığım iki torba fişi kaldırıyorum.

"Vay canına, gerçekten her şeyi yaptı. Bana o kadar bile vermedi!"

"Oh, aslında bunların çoğunu ben kazandım."

Tarin bana bakıyor ve sonra bir kahkaha atıyor. Hiç de kötü niyetli değil. Tarin'in denese bile kötü olabileceğini sanmıyorum. Dört yıl önce bana bir kez baktı ve ikimiz de tamamen farklı geçmişlerden gelmemize rağmen beni en iyi arkadaşı olarak kabul etti.

"Bayıldım buna. Daha önce hiç kumar oynamadın, değil mi? Yani, yirmi bir yaşına yeni girdin ve yasadışı bir şey yaptığını sanmıyorum. En kötü poker suratına sahipsin."

"Poker! Bütün orada kazandım."

Tekrar kıkırdamaya başlıyor ve bu sefer ben de ona katılıyorum. "Buna bayıldım. Eminim babam senin ona bir oyun oynayıp onu temizleyeceğini düşünmemiştir!"

"Oh, hayır, öyle demek istemedim-"

"Şaka yapıyordum. Onu ya da bir başkasını hiçbir şeyden mahrum bırakmayacağını biliyorum. Ayrıca, parayı özleyecek değil ya."

"Onu tutmam mümkün değildi. Sadece biraz daha oyun oynayacak ve eğlenecektim. Eminim yakında hepsini kaybedeceğim."

"Hayır, kesinlikle sende kalmalı. Hadi, paraya çevirmek için seninle geleceğim."

"Cidden Tarin, bu parayı kazanmadım ve şimdiden ailenin cömertliğinden faydalaniyorum."

Tarin endişelerimi bir kenara bırakıp kolunu benimkine doluyor ve fişlerimi takas etmem için beni kumarhanenin arka tarafına doğru sürüklüyor.

"Adil bir şekilde kazandınız. Ve dürüst olmak gerekirse, eğer bu kadar büyük kazanabildiysen, bu onların kendi hatası. Dediğim gibi, berbat bir poker yüzün var."

Ona ters ters bakmaya çalışıyorum ama sonunda sırtıtıyorum. Ona uzun süre kızgın kalamam. Sadece evinde kalmama izin verdiği için değil, aynı zamanda çok tatlı ve benim en iyi arkadaşım olduğu için. Dürüst olmak gerekirse, tek arkadaşım.

Kazancımın toplu tutarını almak yarım saatimi ve vergi formları için yaklaşık elli imzamı alıyor. Her şey söylendiğinde

ve bitti, yetmiş bin dolarlık bir çek aldım. Yani, lanet olsun! Bırakın kendime sahip olmayı, daha önce hiç görmediğim kadar çok para. Bir anda parayı tutamayacağımı anladım.

Belki verecek iyi bir hayır kurumu bulabilirim. Ya da neredeyse öpüştüğüm kahverengi saçlı, altın gözlü Yunan tanrısını bulabilirim. O oyunda çok para kaybetti. Burada olduğuna göre muhtemelen zengindir, ama gözlerinde bana hikayesinin bundan biraz daha karmaşık olduğunu düşündüren bir şey vardı.

Neden aniden ayrılıp onu bir daha göremeyeceğim konusunda endişelendiğimi bilmiyorum ama farklı masaların etrafında dolanan insan kalabalığından uzaklaştığımız her adımda göğsümde büyüyen bir ağrı var.

"var?" Tarin durup bana bakarak soruyor.

"Yok bir şey," diyorum hemen. "Sadece birini arıyordum." İtirafımdan dolayı utanıyorum. En iyi arkadaşımdan hiçbir şey saklayamıyor gibiyim.

"Öyle mi? Seksi biri mi? Kahverengi saçlı? Ve camı kesebilecek bir çenesi olan?"

"Ne? Nerede? Yani, kim? Ne?"

Tarin kıkırdıyor ve yüzümü ona dönmem için beni döndürüyor. Yunan tanrısı Poker Face. Muhtemelen gerçek adını öğrenmeliyim, çünkü bu gece kendime dokunduğumda kafamda tekrar edeceğimden eminim-

"Aman Tanrım, çok fazla kızarıyorsun!" Tarin kulağıma fısıldıyor.

Yanaklarım yanıyor, kısmen kirli düşüncelerimin şokundan, kısmen de tam bana baktığı için, bal rengi gözleri beni çok derinden vuruyor. Birkaç metre ötede bile her hareketimi izliyor.

"Onunla pokerde tanıştım," diye . "Bu çok seksi."

"Ne? Hayır, demek istediğim, onu tüm değeriyle aldım, ki bunun seksi olmadığından oldukça eminim. Seksi olmak hakkında pek bir şey bilmediğimden değil."

"Blair, beni dinle," diyor sadece bana karşı kullandığı yumuşak ama kararlı, neredeyse matronvari ses tonuyla. "Yıllar boyunca sana söylenen tüm yalanları unutmanın zaman alacağını biliyorum ama inan bana, sen harikası. Başka birinin de seni bu konuda ikna etmeye çalışması iyi olabilir."

İtiraz etmek üzereyim ama bunun kaybedilmiş bir savaş olduğunu zaten biliyorum. Koruyucu ailelikten çıkalı üç yıldan fazla oldu, ama hala koruyucu ailemin ve diğer çocukların seslerini duyabiliyorum, kafamın arkasında, iyi olmadığımı, sinir bozucu olduğumu ve sıksa kığım ve böcek gözlerimle asla bir erkeği yakalayamayacağımı fısıldıyorlar.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum.

Tarin omuzlarımı sıkıyor ve sonra beni zihnimin her santimetrekaresini hızla kaplayan adama doğru hafifçe itiyor.

"Kim bilir? Belki de anlarsınız ve V-Day'e kadar v-kartınızı kaybedersiniz!"

Tüm vücudumun kızardığını hissederek omzumun üzerinden ona ters ters bakıyorum. "Tarin! şeyler söyleyemezsin," diye fısıldıyorum sertçe.

Omuz silkiyor ve sırtıyor, kalabalığın içinde kaybolmadan önce bana göz kırpmıyor.

Arkamı döndüğümde, göğsümün korkunç duvarıyla yüz yüze geliyorum. Başımı arkaya doğru eğiyorum, ama onun o olduğunu anlamak için yüzünü görmeme gerek yok - gizli acısı olan seksi yabancım. Baharatlı, keklik üzümü kokusu etrafımı sarıyor, hem serin hem de sıcak, beni ürpertiyor.

"Seni kaybettiğimi sandım," diyor ve uzanıp gevşek bir bukleyi kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Temasla keskin bir nefes alıyorum, nazik, zar zor dokunuşunun tadını çıkarıyorum.

Çıkardığım irkilmiş sesi rahatsızlıkla karıştırıyor ve hemen elini yüzümden çekiyor. "Özür dilerim," diye mırıldanıyor, bir adım geri çekilerek.

"Hayır!" Çok güçlü bir şekilde söylüyorum. Açıklayamıyorum ama beni terk edeceği düşüncesi beni paniğe sürüklüyor. "Bana dokunmandan hoşlanıyorum," diye geveliyorum. Hemen gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve yüzümün daha da kızardığını hissediyorum.

Tanrım, demedim.

"Güzel. Sana dokunmak gerçekten hoşuma gidiyor."

Tek gözümü aralıyorum, mümkünse yanaklarım daha da parlak yanıyor. Bu noktada, bir alev topunun içinde patlasam şaşırmazdım.

"Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim," diye ciyaklıyorum.

"Geldiğine sevindim," diye mırıldanıyor, yumuşak sesi ve nazik gülümsemesi beni rahatlatıyor.

Yüzümün yan tarafını tutuyor, başparmağıyla yanağıma hafifçe dokunuyor. Adam konsantrasyon içinde kaşlarını çatıyor, altın rengi gözleri beni delip geçiyor. Tıpkı son kez bu kadar yakın olduğumuzda olduğu gibi, omuzlarında dünyanın yükünü taşıdığını hissediyorum. Bunun onu nasıl yıprattığını görüyorum. Yemin ederim onun ağır kalbini kendi kalbimmiş gibi hissedebiliyorum.

"Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" diye soruyor ve utançtan olmasa da içimi ısıtan bir sırıtışla bana bakıyor. Hayır, bu farklı türden bir ateş. Sinirlerimi yakan ve kalçalarımın arasında biriken bir ateş.

"Sana bir içki ısmarlamam adil olur," diye karşılık verdim. "Ama önce bana adını söyle."

Muhtemelen parasının çoğunu aldığımı hatırlattığım için yüzünde bir şey titreşiyor ama ben daha fazla üzerinde duramadan kayboluyor.

"Ben Miles," diyor bana her türlü duyguyu yaşatan o lanet . "İlk raundu sen ikinciye ben alırım." Miles elini sırtımın alt kısmına koyuyor. Üzerimdeki elbise neredeyse sırtsız, bu yüzden teninin sıcaklığını benimkinde hissedebiliyorum, bu da evet, kadınsı bölgelerime yıkıcı bir darbe daha indiriyor.

"Şimdiden gelecek için planlar mı yapıyorsun?" Hissettiğimden daha fazla güvenle alay ediyorum.

İnliyor, sesi alçak ve çakıllı. "Senin için her türlü planım var prenses."

Sesinin tonu ve sözlerinin iması omurgamda bir ürperti yaratıyor. Üşüdüğümü düşünüyor olmalı çünkü beni daha da yanına sokuyor. Şikayet etmiyorum.

Katın ortasındaki bara kadar gidiyoruz - kumarhanenin bu bölümündeki yaklaşık beş bardan biri - ama Miles sipariş verme şansı bulamadan beni uzaklaştırıyor.

Soru sorarcasına ona bakıyorum ama bir şey söylemiyor, hatta ana katın koşturmacasından uzaklaşana kadar hareket etmeyi bile bırakmıyor.

Miles beni girişı iğrenç kuğu heykellerinden biri tarafından büyük ölçüde kapatılmış تنها bir koridora götürüyor. Beni döndürüyor ve sırtım duvara dayanana kadar geriye doğru yönlendiriyor. Miles eğilip dudaklarını kulağımın kabuğuna değdiriyor. Gözlerimi kapatıyorum ve o tek dokunuşla bedenime dolan arzu karşısında inlememeye çalışıyorum. "O adamların sana bakışlarından hoşlanmadım," diye homurdanıyor.

"Bana nasıl bakıyorlardı?" Fısıldıyorum, gözlerim hâlâ kapalı.

"Sanki açlarmış gibi," diye adeta hırlıyor.

Miles iri, becerikli ellerini vücudumda gezdiriyor, bana masaj yapıyor, beni tahrik ediyor, sanki doyamıyormuş gibi beni kendine çekiyor. Kalçalarımı kavırıyor, beni sahiplenircesine tutuyor. Kıskanıyor mu? Gerçekten çekici olduğumu mu düşünüyor? Diğer erkeklerin beni süzeceği çekici mi?

"Aç mısın?" Bu sorunun nereden geldiği ya da sesimin neden bu kadar nefesli ve normalde olduğundan bir oktav daha alçak olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Miles'ın açık kahverengi gözleri kararıyor, bana bakarken çenesindeki kaslar esneyip geriliyor. Aniden kuruyan dudaklarımı yalıyorum, neredeyse siyah gözleriyle hareketi takip ettiğinde büyüleniyorum.

Kalbim göğsümde küt küt atıyor, nefeslerim kesik kesik ve düzensiz. Neredeyse derim titriyor, daha fazla dokunuşunu, *daha* fazla kokusunu, sadece... daha fazlasını arzuluyorum.

"Açlıktan ölüyorum," diye homurdanıyor ağzını benimkine yapıştırmadan önce.

Onu içime çekiyorum ve dudaklarımı ayırıyorum, onu tatmak, daha fazlasını hissetmek, onu içmek istiyorum. O açlıktan ölüyor olabilir ama ben susamış bir sürtüğüm. Ama sadece Miles için.

Ellerinden biri enseme kavriyor, beni daha yakına çekiyor ve öpücüğü derinleştirebilmek için başımı eğiyor. Dili benimkine karışıyor, yumuşak dudakları ile zımpara sakallarının kontrastı inlememe neden oluyor.

Bu onu daha da cesaretlendiriyor gibi görünüyor. Miles saçlarımı çekiştirerek ağzımı onunkinden uzaklaştırıyor, böylece boynumu emip kemirebiliyor. Vücudunu benimkine daha da bastırıyor, kalın ereksiyonunu karnıma sürtüyor. Oradaki acıyı dindirmek için kalçalarımı birbirine bastırmak zorunda kalıyorum ama bu sadece daha da kötüleştiriyor.

Ellerimi göğsünde gezdiriyorum, giysilerinin altındaki sıkıca paketlenmiş kasları takdir etmek için kısa bir süre duraklıyorum. Kollarımı boynuna doladığımda, Miles sahip olduğu küçük kontrolü gibi görünüyor. İki elini sırtımdan aşağı kaydırıyor, parmakları omurgam boyunca geziniyor ve beni inletiyor.

Elleriyle kıcımlı kavradığını hissediyorum, beni inanılmaz derecede yaklaştırıp sikine sürtüyor. Yaptığımız şey müstehcen, hem de herkesin içinde. Ama duramıyorum. Asla durmak istemiyorum.

Dudakları bir kez daha benimkileri buluyor ama bu sefer öpücüğü derinleştiren ben oluyorum. Kaslı deve neredeyse tırmanıyorum

kendimi gövdesinden yukarı çekip ona yapıştım. Miles onaylayarak homurdanıyor ve beni yolun geri kalanında yukarı kaldırıyor. Bacaklarımı onun etrafına doluyorum ve beni duvara nefesim kesiliyor.

"Blair," diye inliyor, dudakları kulağımın altındaki hassas deriyi gıdıklıyor. "Tanrım, sana doyamıyorum."

Sızlanmaktan ve başımı sallamaktan başka bir şey yapamıyorum.

Miles dudaklarını ve burnunu çenemde ve boğazımda gezdiriyor, göğüslerimin üst kısmına geldiğinde duraklıyor. Elimde fazla bir şey yok ama bu elbisenin zayıf bedenime harikalar yarattığını ben bile kabul edebilirim.

Dili göğüs dekolteme girdiğinde tüm düşünceler aklımdan uçup gidiyor.

"Miles," diye soluyorum, kollarında kıpırdanıyorum.

"İyi hissediyor musun?" diye fısıldıyor, nefesi tenimde geziniyor ve beni yaladığı yerden soğuk bir his yaratıyor.

"Mhm..." Zevkim neredeyse beni ele geçiriyordu.

Boğazının arkasından alçak, neredeyse vahşi bir ses çıkarıyor, sonra göbeğime doğru öğütürken beni tekrar yalıyor. Elbisem kıvrılmış durumda, öyle ki sikinin her darbesi külotumun sırlıklam olmuş malzemesinden klitorisime sürtünüyor. Bu kadar ıslak olduğum için utanmalıyım. Eminim o da bunu hissediyordur ama umursuyor gibi görünmüyor. Aslında, sanırım hoşuna gidiyor.

O beni açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi yalayıp yutmaya devam ederken ben de onun omuzlarını pençeliyor, ağrıyan amımı onun boyuna sürtüyorum. Miles dilini ağzımın içine sokuyor, umutsuz ve aç darbelerle dilini ağzıma doğru kaydırıyor.

Yumuşak inlemelerim iniltiye dönüşüyor, ama o dudaklarını benimkilerin üzerine kapatarak seslerimi yutuyor. Karnımın alt kısmında yoğun bir basınç oluşuyor ve beni aşırı güdülenmeye itiyor. Tenim yanıyor, ciğerlerim oksijen ihtiyacıyla yanıyor ve yine de onu tekrar tekrar öpmekten başka bir şey yapamıyorum.

Dayanılmaz bir zevk içimden fışkırıyor, sıcaklık anında tüm bedenimi sarıyor. Omzunu ısırarak için tam zamanında ağzımı onunkinden ayırmayı başarıyorum, yoğun bir orgazm içimden geçerken çığlıklarımı bastırıyorum.

Miles homurdanıyor ve ellerini kalçalarımın altından geçirmeden önce kıcımlı sıkıyor, onları ayırıyor, böylece beni duvara karşı kuru bir şekilde becerebiliyor. Nefes nefese kalıyorum ve yüzümü boynunun kenarına gömüyorum, başka bir orgazm içimden geçerken ona yapışıyorum. Bu seferki kısa ama güçlü, ciğerlerimden nefesimi alıyor.

Kollarında , titreyerek nefes alırken başımı omzuna yaslıyorum.

"Seni yakaladım," diye mırıldanıyor, dudaklarını başımın tepesine bastırarak. "Çok güzelsin prenses."

Bana taktığı lakabı duymak beni aşağı çekiyor ve gerçekliğe çarpmama neden oluyor. Ne yapıyorum ben? Ne düşünüyordum ki? Ben prenses değilim, ama o bunu bilmiyor. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyor. Ve ben de onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum, vücudumu bir enstrüman gibi çalabilmesi ve beni hiç olmadığım kadar sert boşaltabilmesi dışında. İki kere.

Kollarından kurtulmaya çalışıyorum ve onu kendimden uzaklaştırıyorum. Miles acı çekmiş ve kafası karışmış görünüyor, ama hakkını yemeyelim, beni kafese kapatmıyor ya da kalmaya zorlamıyor. Seçimlerimi yaptım.

Yıllar boyunca sayamayacağım kadar çok kez elimden alındı, bu yüzden gücünü ve kudretini bana karşı kullanmaması onun bilebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor.

"Bekle, Blaire, ben... Özür dilerim. Seni rahatsız mı ettim? Tanrım, her şeyi yanlış mı okudum? I-"

"Sorun o değil," diye onu temin ettim. "Ben istedim ama... Ben bakireyim!" Ağzımdan kaçırdım.

Ayakta durup birkaç dakika birbirimize bakıyoruz, ikimiz de itirafım karşısında şok olmuş gibiyiz. Yine de ondan önce kendimi toparlamayı başardım.

Topuğumun üzerinde dönerek, Miles'ı arkamda şaşkın bir şekilde bırakıp Luxor'dan çıkmadan önce ona omzumun üzerinden son bir kez bakıyorum.

Bölüm 3

Miles

Dün gece rüyamda Blaire'in kollarımda sert ve uzun bir şekilde boşalmasını en az bir düzine kez gördüm. Her seferinde irkilerek uyandım, kalbim küt küt atıyordu ve sikim kaya gibi sertti. Ama sonra benden kaçtığını hatırladım. Bakire olduğunu itiraf ettikten sonra benden kaçmıştı.

Lanet bir *bakire*.

Peşinden gitmek, onu tekrar kollarıma almak ve ona mükemmel olduğunu ve utanacak hiçbir şeyi olmadığını söylemek istedim. Ancak içimden bir ses onu sıkıştırmamamı söylüyordu. Bu onun berrak yeşil gözlerindeydi. Benden korkmuyordu, bunalmıştı. Bu beni ne kadar öldürse de, ona alan tanımam gerektiğini biliyordum.

O gittikten sonra birkaç tur daha poker oynamaya çalıştım ama aklım oyunda değildi. Her düşüncem Blaire'in etrafında dönüyordu, onun tatlı kokusu ve daha tatlı tadı, yumuşak teni ve nefes nefese inlemeleri ve sadece... o.

Dün gece onu arayıp bir gün daha gecikeceğimi söylediğimde Allen pek mutlu olmadı. Nakit param tamamen tükenmiş değil ama elimde kalanı annemin ameliyatı için yeterli paraya dönüştürmem daha uzun sürecek. Hala Vegas'ta olduğumu bilmiyor ve ne yaptığımı ve neden geciktiğimi bilmek istiyor.

Çok fazla detaya girmeden, ona dün bir kadınla önemli bir toplantı yaptığımı ve bu sabah bir takip toplantısı yapacağımı söyledim. Teknik olarak gerçek bu, sadece parayla bir ilgisi yok. Umarım bu onu şimdilik rahatlatmaya yeter. Ayrıca, bu sabah Blaire'i tekrar gördüğüm konusunda yalan söylemiyordum.

Blaire dün gece benden kaçmak için acele ederken çantasını düşürdü. O gidene kadar fark etmedim ama itirafının şoku geçer geçmez çantayı . Neredeyse resepsiyona teslim edecektim ama sonra kızımın gerçekten bir prenses olduğunu fark ettim. Tam olarak Sindirella. Çantası da camdan ayakkabısı.

Ehliyetinde adresi ve soyadı olduğu için prensesimi bulmak çok daha kolay olacak. Çantasını karıştırırken beş saniyeliğine kendimi sapık gibi hissettim ama bu his çabucak kayboldu. Çantasını ona geri götürmem gerekiyordu ve kumarhanedeki insanların çantayı ona geri vermek için gereken göstereceklerine güvenmiyordum.

En azından Blaire'in yaşadığı lüks apartmanın lobisine adım atarken kendime bunu söylüyorum. Burası çok büyük. Kremler, mermer taşlar ve altın rengi vurgularla dekore edilmiş. Siyah kotum, Henley'im ve deri ceketimle kendimi yetersiz giyinmiş hissediyorum. Kıyafetim dün gece giydiğim üç parçalı takım elbiseden çok farklı ama o bir kiralıktı ve bu sabah iade edilmesi gerekiyordu.

"Efendim? Yardımcı olabilir miyim?"

Başımı yana çevirip gözlerimi abartılı lobiden ayırıyorum ve köşedeki tezgâhın arkasında duran adama bakıyorum. Bana bakıyor ve

Aşınmış botlarıma ve yıpranmış kot pantolonuma bakarak.

"Blaire Kendall'ı arıyorum," diyorum, sesim sert ve kendinden emin, içimi kaplayan bir öz-bilinç dalgasına rağmen. Blaire'in hali vakti yerinde biri olduğunu tahmin ediyordum ama bu bambaşka bir zenginlik seviyesi. Blaire gibi zaten her şeye sahip olan bir tanrıçaya ne sunabilirdim ki?

Adamın gözleri kısıldı ama artık beni yargıladığını sanmıyorum. Daha iyisini bilmeseydim, prensesime karşı bir şeyi olduğunu söyledim. Ve bu bana hiç doğru gelmiyor.

Bizi ayıran tezgâha yaslanana kadar ona birkaç adım daha yaklaşıyorum. Ona ters ters baktığımda doğruldu ve küçük bir adım geri çekildi.

"Çatı katını arayıp bir ziyaretçisi olduğunu haber vereyim," diye mırıldanarak telefonu kapar ve numarasını çevirir. Çatı katı. Lanet olsun. Ne kadar parası olduğunu düşündükçe içim daha da daralıyor. "Adınız nedir efendim?" diye soruyor, gözlerini bir kez daha bana dikerek.

"Miles."

Bu bilgiyi telefona aktarır ve başını sallar. "Pekâlâ. Ona beklemesini söyleyeceğim." Adam telefonu kapatıyor ve iç çekiyor, benden ve telefon konuşmasından çoktan sıkılmış. "Bayan Kendall birazdan aşağıda olacak."

Beş dayanılmaz dakika sonra mermer zeminde topuk sesleri duyuyorum. Başımı kaldırıp dünyanın en güzel kadınına bakarken nefesim boğazımda düğümleniyor. Saçlarını topuz yapmış, ince boynunu ortaya çıkarmış. Onun hassas tenini ısırp izimi bırakmayı düşündükçe ağzım sulanıyor.

Blaire dün geceki ısıltılı, açık gümüş elbisesini, kışını saran koyu renk dar bir kot pantolon bir omzundan sarkan yumuşak görünümlü pembe bir kazakla değiştirdi. O kadar tatlı, o kadar seksi görünüyor ki, bir iniltiyi ısırmak zorunda kalıyorum.

"Merhaba," diye mırıldanıyor yanıma yaklaşırken. Topuklu ayakkabılarıyla bile Blaire sadece omuzlarıma kadar geliyor. Kollarımı ona dolamak ve onu her şeyden korumak istiyorum.

"Merhaba prenses," diyorum gülümseyerek. Yanakları pembeleşiyor ve gözlerini benden kaçırıyor. Ancak ben buna izin vermiyorum. Uzanıp çenesini kavriyorum ve bir kez daha bana için onu yönlendiriyorum. "Bütün gece bu gözlerin hayalini kurdum, tatlım. Onları benden alma."

Ağzı şokla açılıyor, gözleri kocaman oluyor. Tanrım, bu bakış beni ne hale getirdi. Sahip olduğum tüm gücü kullanmama rağmen, onun güzel küçük ağzını becermek gibi iğrenç düşünceleri uzaklaştırıyorum.

"O...tamam..." diye fısıldıyor, vücudu benimkine gittikçe daha da yaklaşarak sallanıyor. "Burada ne yapıyorsun? Beni nasıl buldun?"

"Cüzdanınız. Yemin ederim sadece adresini almak için baktım." Bu beni öldürüyor ama elimi bırakıp geri çekiliyorum ve çantasını uzatıyorum. Onu tekrar hırpalamak üzereyim ama bunu yargılayıcı güvenlik görevlisinin önünde yapmayacağım. Ayrıca onu tekrar korkutmak da istemiyorum.

Blaire başını sallayıp fırfırlı, payetli çantayı kaparak, "Ah, doğru," diyor. "Doğru. Çantam," diye tekrarlıyor ama sesi biraz hayal kırıklığına uğramış gibi çıkıyor. Onun için burada olduğumu mu umuyordu? Evet, öyleyim. Hem de nasıl. "Teşekkür ederim. Tanrım, bütün param bunun içinde."

Onun masum tepkisine sırtıyorum. "Bunu bu kadar yüksek sesle söylemek istemeyebilirsin," diye takılıyorum.

Blaire bana bakıyor, yeşil gözleri şakacı bir ifadeyle parlıyor. "Buradaki herkesin ne yapacağını bilemeyeceği kadar çok parası var. Eğer hırsızlık yapacaklarsa, bu milyarlarca dolarlık zimmete para geçirme olur, payetli bir çantadaki bozuk para değil."

Tepkisine gülüyorum, bana katıldığında çok seviniyorum. Kahkahası tatlı ve sıcak, tıpkı onun geri kalanı gibi. Kısa bir an için faturaları, stresi ve bitmek bilmeyen yapılacaklar listesini unutuyorum. O yeşil gözler dışında her şey kaybolup gidiyor.

"Yeterince makul," diyorum, boğazımı temizleyip ana geri dönüyorum. Blaire'in huzurunda olduğum tek bir saniyeyi bile kaçırmak istemiyorum.

"Para demişken, senin için bir şeyim var." "Ben mi?"

Blaire başını sallar ve çantasını karıştırarak bir çek çıkarır. "Bunu almalısın. Zaten çoğunlukla senin paran."

Başımı yana eğiyorum, söyledikleri kafamı karıştırıyor. Bana yetmiş bin dolarlık bir çek uzattı. Bunun dün gece kazandığı poker oyunundan olduğunu anlıyorum. Dün Vegas'a indiğimde elimde olan paradan birkaç bin dolar daha fazla ama annemin ameliyat masraflarını karşılamaya yetecek kadar bile değil. Kumarhanede tekrar şansımı denemek isteseydim parayı yatırmak ve çekmek birkaç gün sürerdi.

Bunu düşündüğüm için bile kendimi aptal gibi hissediyorum. Kendimle savaşıyorum, onun iyiliğinden faydalanmak istemiyorum ama paraya ihtiyacı olmadığını ve bunu özlemeyeceğini de biliyorum,

Özellikle de bir yerde yaşıyorsa. Kahretsin, bu durum her saniye daha da karmaşıklaşıyor.

"Miles?"

"Öyle mi?"

"Hemen şimdi imzalayabilirim. Soyadınız nedir?"

"|..."

"Ben, tamam, sıradaki mektup ne?"

"Hayır, yani, ben..." Tanrım, benim neyim var? Neden bu kadınla ilgili düşüncelerimi ya da sözcüklerimi oluşturmamıyorum? "Paranı alamam."

Blaire dudaklarını büzüyor ve o parlak, ışıltılı gözleriyle beni inceliyor. Ne gördüğünü merak ediyorum? Akıl sağlığına ve kendini kontrol etmeye zar zor tutunan bir adam mı? Çaresiz bir durumda olan bir adam mı?

"Seni kahvaltıya götüreyim," diye cevap veriyor ve beni şaşırtıyor. "Dün gece sana bir içki ismarlamama izin vermedin. Biz, biz... biraz dikkatimiz dağıldı."

Yanakları kıpkırmızı oluyor ve evet, aletim bunu fark ediyor. "Şikayet etmiyorum," diye mırıldanıyorum, elini elime alarak. Parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve elimi sıkarak içimi sıcaklık ve arzuyla dolduruyor. Elini dudaklarıma götürüyorum ve parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum. "Ama seni rahatsız ettiysem özür dilerim."

"Hayır, değildi... Ben daha önce hiç böyle bir şey yapmadım. Yani, eminim bu kadarı çok açıktı. Açıkçası ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ve siz de..." Blaire keser

Kendini dışarı atar, onu duyan olup olmadığını görmek için lobide etrafına bakınırken gözleri büyür.

"Ne bile yapmadın prenses?" Onu kendime doğru çekip bir kolumu beline doladığımda neredeyse hırlayacaktım.

"Um, sen... *gelmedin*," diye fısıldıyor.

İnliyorum ve alnımı onunkine yaslıyorum. "Dün gece seni kollarıma aldığımda pantolonumun içinde patlamamak için içimdeki her şeyi kullandım. Hayal kırıklığına uğradığımdan endişeleniyorsan, endişelenme. Sen beni asla hayal kırıklığına uğratamazsın, Blaire. Sen inanılmazsın."

"Beni tanıımıyorsun bile." Sesi o kadar yumuşak, o kadar kırılgan ki kalbime dokunuyor. Onu yukarı taşımak ve doğruca odasına götürmek istiyorum, böylece onu bir battaniyeye sarıp tüm gece boyunca kucaklamadan önce yatırıp ziyafet çekebilirim. Ancak, bu anın onun için çok fazla olmaya başladığını hissediyorum.

"O zaman neden bunu düzeltmiyoruz? Hâlâ kahvaltıya hazır mısın? Güzel bir kadınla yemek yemeyi asla geri çevirecek biri değilim."

Bir gülümsemeyle ödüllendiriliyorum, o gözler parlıyor ve beni ona bağımlı hale getiriyor. Hayatımda eksik olan her şey o.

"Yürüyüşe çıkmak istersen birkaç blok ötede harika bir yer biliyorum," diyor ve kollarımdan kurtuluyor. Tam o anda ona her zaman ihtiyacım olduğunu anladım. Benden uzaklaşması hissi hiç hoşuma gitmiyor. Bu üçüncü kez oluyor ve giderek daha az hoşuma gidiyor.

Ona yetişmek için çabalıyorum, yanına ulaştığımda elimi onunkinin içine kaydırıyorum.

"Evini sevdim," diyorum ona, parmaklarımızı birbirine geçirerek. Ellerimi ondan uzak tutamıyorum.

"Oh, teşekkürler. Bu...geçici."

Blaire benden uzağa bakıyor, sanki konudan kaçıyormuş gibi. Hah. Lüks çatı katlarında geçici olarak kimin kaldığını merak ediyorum. Bunu ona sormak için çok erken olduğunu biliyorum ama Tanrım, onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

Birkaç dakika sessizlik içinde yürüyoruz ama bu rahatsız edici değil. Blaire'in varlığında olmaktan ve onun iyiliğinin etrafımdaki havayı doldurmasına izin vermekten son derece memnunum.

"Buralı mısın?" diye soruyor bana bakarak. Onu öpme isteğime zorlukla direniyorum.

"Phoenix," diye cevaplıyorum, yüz hatlarındaki hayal kırıklığını fark ederek. Ona buraya hemen taşınacağımı söylemek istiyorum ama yapamam. Hasta annem ve ameliyatı olmaz. Yine de bir yolunu bulacağım. Annemi kaybedemem ve artık Blaire'i de kaybedemeyeceğimi biliyorum.

"Phoenix'te ne yapıyorsun?"

Bu düşünceden vazgeçmeden önce iki saniye boyunca ona yalan söylemeyi düşündüm. Ona karşı asla dürüst olmak istemiyorum, bu ona bir tamirci olduğumu ve onu gökyüzündeki bir çatı katına götürmek için gelen beyaz atlı prens olmadığımı söylemek anlamına gelse bile. Yine de, zaten onlardan birine sahip.

"Bir tamirci dükkanım var."

Aniden durdu ve benim de durmamı sağladı. *Kahretsin.* Şimdiden mahvettim. Bir şey söylemek için ağzımı açtım... ne bileyim, ama sonra Blaire bana en tatlı gülümsemesini yaptı, gözleri merak doluydu.

"Bu beklenmedik bir şeydi ama kesinlikle anlıyorum." Yeşil gözleri vücudumda geziniyor ve Tanrım, sabahın dokuz buçuğunda işlek bir kaldırımın ortasında olmama rağmen aletimin canlandığını hissediyorum.

"Neyi gördün?" Söylemeyi başarıyorum.

"Seni arabalar üzerinde çalışırken görebiliyorum. Lastikleri kaldırırken... ellerini kirletirken..." Sanki beni dükkânda çalışırken hayal ediyormuş gibi gözleri vücudumda gezinirken bir iniltiyi bastırıyorum. Sonra bakışları ellerime düşüyor, yanakları pespembe kızarıyor. Tanrım, onun yumuşak, saf tenindeki yağ lekeli ellerimi mi düşünüyor? Kesinlikle öyle. "Çok özür dilerim, ben... bilmiyorum ne... um... soru neydi?"

Kıkırdıyorum ve elini çekerek onu ilerideki lokantaya doğru sürüklüyorum. "Ne iş yapıyorsun?" Vites değiştirerek soruyorum.

"Pokerde kış tekmelemediğim zamanları mı kastediyorsun?" Bana sırtıyor ve sonra kendi şakasına gülüyor. Neden bu kadar sevimli? Elimde olmadan ona katılıyorum. Blaire'in kahkahası bulaşıcı.

"Kesinlikle."

Dudakları biraz kısılıyor ve kaşları bana söylemek istemiyormuş gibi çatılıyor. Onu her parçamla tanıdığım halde nasıl olur da onun hakkında tek bir şey bile bilmiyorum?

Blaire soruma cevap vermek yerine, "Geldik," diye anons ediyor.

Birkaç dakika sonra köşedeki bir masaya oturduk. Blaire menüye bir aşağı bir yukarı bakarken ben de ona bir aşağı bir yukarı bakıyorum. O tatlı bir mükemmellik. Nasıl çalışacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

ama Şimdi Blaire hayatıma ışık saçığına göre, onu bırakmamın imkanı yok.

Tam o sırada telefonum çaldı. Allen olduğuna eminim, ama tam susturacakken annemin adı  ıktı.

Blaire'e özür dileyerek, "Buna bakmam gerekiyor," diyorum. Gülümseyip başını salladıktan sonra tekrar menüye bakıyor. "Hey anne, her Şey yolunda mı?"

"Allen bana bir kadınla tanıştığını söyledi!" diye bağırıyor annem telefonda heyecanla. Başını kaldırıp bakışlarımı karşılayan Blaire'e bakıyorum. Evet, kesinlikle duymuştu.

"Anne..." Gözlerimi ovuşturarak inliyorum. Tabii ki ona böyle söyleyecekti. Salak herif.

"Bana her Şeyi anlat! Ne zaman tanıştınız? Bu hafta sonu Şehir dışında olmanızın nedeni o mu?"

"Anne..."

"Oh, şu anda seninle mi?"

Masanın karşısından boğuk bir ses geliyor. Gözümü açıyorum, Blaire'in şu anda ne düşündüğünden emin değilim. Tamamen şok olmuştum, elini ağzına götürmüş, kahkahasını tutmaya çalışıyordu. Kalbim sıkışıyor ve sonra göğsümde g m g m atıyor, Blaire'in kıkırdama sesi içimde dolaşıyor ve beni rahatlatıyor.

"Evet, burada," diyorum anneme. Blaire'in gözleri irileşiyor ama ona sadece göz kırpıyorum. Kahretsin, yanakları yine pembeleşiyor ve  pmem için beni baştan çıkartıyor.

"Peki, beni hoparlöre al!" Annem bıkkın bir Şekilde söylüyor. "Gerçekten," diye mırıldanıyor.

Blaire gülerek başını sallıyor ve bana yapacağını söylüyor. Ancak bu benim için rol yapmak değil. Blaire'in benim olmasını istiyorum. Nasıl bu kadar çabuk oldu, tam olarak söyleyemem ama o poker oyununda paramdan fazlasını kazandı. Kalbimi kazandı. Çok mu sevimsiz? Evet, öyle. Gerçek mi? Evet.

Telefonu masanın ortasına koyup hoparlör moduna geçtiğimde Blaire, "Merhaba," diyor.

"Merhaba sevgili kızım," diyor annem sıcak bir sesle. Onun sesini duyunca Blaire'in gözleri yumuşuyor. Açık yeşil gözlerinden yaşlar boşandığına yemin edebilirim ama gözlerini kırıştırarak onları uzaklaştırıyor. Gözyaşlarının ardındaki nedeni öğrenmek istiyorum ama şimdi sırası değil. "Oğlumun terbiyesini mazur görün. Ben Regina."

Blaire anneme sessiz bir kahkaha atıyor. "Tanıştığımıza memnun oldum, Regina. Ben Blaire."

"Blaire! Oh, ne güzel bir isim. Oğlum bu hafta sonu seni nereye götürdü? Dün şehir dışına çıkacağını söyleyip gittiğinde çok gizemliydi. Kız arkadaşını ziyaret edeceğini bilseydim, beni de götürmesi için ısrar ederdim."

"Anne..." Bu değişim sırasında söyleyebileceğim tek şey bu gibi görünüyor. Blaire bir şampiyon gibi davranıyor ve her şeyi sineye çekiyor ama annemin onu korkutacak bir şey söylemesini istemiyorum.

"Bu onun suçu değil," diyor Blaire kolayca, elini benimkinin içine kaydırarak. Muhteşem gözlerini benimkilere dikeyor ve alt dudağını ısıyor. Ne kadar seksi olduğu ya da onu yatırıp kahvaltı niyetine yiyebilmek masadaki her şeyi silmeme beş saniye kaldığı hakkında hiçbir fikri yok. "Beni Luxor Casino'daki Lucky in Love etkinliğine götürmesi için onu ikna ettim."

"Luxor mu? Orası Vegas'ta değil mi?" diye cevap veriyor annem, son sorusunun sonuna doğru sesi yükseliyor.

Hassiktir. Hay sikeyim. Bunun nereye gittiğini görüyorum ve bunu durdurmanın bir yolu yok...

"Evet, hafta sonu Vegas'ta kalacağız," diye onaylıyor Blaire.

"Şimdi, anne..."

"Miles!" Annem çığlık atıyor. Yanımızdaki masalardaki müşteriler bize ters ters bakıyor ama ben fark etmiyorum bile. Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum. "Beni düğününe davet etmediğin için kızgın olmalıyım. Ve öyleyim. Öfkeliyim, gerçekten," diyor sesinde kesinlikle öfke yok. "Ama daha sonra düzgün bir düğün için vaktin olacak."

"Uygun... düğün...?" Blaire usulca tekrarlıyor, gözleri kocaman.

"Evet, tabii ki. Yani, anlıyorum canım. Bir saniye daha bekleyemeyeceğin için Vegas'a kaçıp evlenmek çok romantik. Ama bir annenin oğlunun düğününde olması gerekir. Eminim ailen de gelmek istiyordur."

"Anne, sadece..." Bocalıyorum, gözlerimin ve kulaklarımın önünde gerçekleşen tren enkazını durduramıyorum.

"Benim hiç ailem yok," diye fısıldıyor Blaire. Elini sıkıyorum, ses tonu kalbimi kırıyor. Bu rolün bir parçası değil, gerçek. Bu onun için hassas bir konu, bunu söyleyebilirim.

"Artık biliyorsun tatlım," diyor annem, sesi aylardır duymadığım kadar neşe ve hayat dolu. Her ne kadar bu bir karmaşa da, en azından benim için gerçekten mutlu.

Bu kısa anlarda her şeyi kavuşturmak zorundayım. "Yani bize alışsan iyi edersin."

"Anne, dinle, orada-"

"Dua grubumdaki hanımlar kendilerinden geçecekler. *Yıllarca* her hafta Miles'ın iyi bir kadın bulması için dua ettik."

"Peki ya Allen?" diye mırıldandım. Blaire gülüyor ve annem de ona katılıyor. Bu çok kolay, çok mükemmel hissettiriyor. Aileme tam uyum . Ama kendimizden yirmi adım ileriye atlıyoruz.

"Biz de onun için dua ediyoruz," diye cevap veriyor annem. "Ama sana dönelim. Blaire, en sevdiğin çiçek hangisi? Ve rengi? Şık ve modern bir düğünü mü yoksa klasik bir şapel düzenini mi tercih edersin?"

"Ben... uh..." Blaire yardım için bana bakıyor, bunu ne kadar ileri götürmesi gerektiğinden emin değil.

"Detayları sonra konuşuruz, tamam mı anne?"

"Ama..."

"Yemeğimiz neredeyse geldi; telefonu kapatmamız gerekiyor."

"Ah, oda servisi. Çok şık. İyi iş, evlat. Onu yakında bize geri getir, tamam mı? Balayı süitinde çok uzun süre kalma. Karınla tanışmak istiyorum."

"Karıcığım," diye fısıldıyor Blaire, ama annem bunu duyamıyor. "Tamam anne, gerçekten gitmeliyiz."

"Bir ipucu alabilirim. İkiniz hava almaya çıktığınızda beni arayın."

"Aman Tanrım," diye inliyorum. Blaire'in nefesi kesiliyor ve gülmemek için dudaklarını ısırıyor.

"Tootles, aşk kuşları!"

"Hoşça kal Regina," diye

kıkırdıyor Blaire. "Sonra

konusuruz anne."

Böylece telefon görüşmesi sona erdi. Rahatsız edici telefonu cebime atıyorum ve elimi yüzüme siliyorum. Tüm bu yolculuk boyunca sürprizler birbirini izledi ve her biri asıl planımı zorlaştırdı.

Blaire sessizliği bozarak, "Yani... annen evli olduğumuzu düşünüyor," diyor.

"görünüyor, evet." Bakışlarını tutuyorum, ne düşündüğünü anlamaya çalışıyorum.

Yanakları açık pembe bir renkle çiçek açarken, berrak, yeşil gözleri benimkileri arıyor. Bana doğru eğiliyor mu? Derinlerde yüzdüğünü gördüğüm şey özlem mi? Benimle bir gelecek düşünüyor olabilir mi?

Birdenbire yeni bir plan oluştu. Buraya büyük para kazanmak için gelmiş olabilirim ama eve götürmek istediğim başka bir şey buldum. Umarım şartlarımı kabul eder.

Bölüm 4

Blaire

"Siz ikiniz sipariş vermeye hazır mısınız?"

Miles ve ben garsonun sesiyle sıçradık.

"Şimdilik biraz kahve içeceğim," diye cevap veriyor Miles önce, elini elimden çekerek. Hâlâ bir şey söyleyemeyecek kadar şaşkınım.

"Ya siz, bayan?"

"Aynen. Kahve," diye cevap veriyorum, pek de nazik olmayan bir şekilde. Garson kız başını salladı ve Miles'la beni bir kez daha masada yalnız bıraktı.

"Aklıma çılgınca bir fikir geldi," diyor Miles, viski rengi gözleri umut ve şakacılıkla parlıyor. Uzun zamandır kimseye böyle bakmadığı hissine kapılıyorum. Bana bu yönünü göstermek istediğini bilmek bana garip bir gurur veriyor.

"Kuğularla ilgili olmadığı sürece, ben senin kızınım," diye cilveli bir gülümsemeyle takılıyorum. İçimde kalbim bir sinek kuşu gibi çırpınıyor ve düşüncelerim yarışıyor. Neden bir anda annesinin söylediği gibi benim ailem olmasını istedim? Neden Miles ve benim gerçekten evlenmemizi istiyordum?

Miles kıkırdıyor, dudaklarının köşesi yukarı doğru kalkarak sırtıyor. Onu her zaman gülümsetmek istiyorum. Phoenix'li bir tamirciyi Vegas'a neyin getirdiğini ya da dün gece Luxor'da neden üç parçalı bir takım elbise giydiğini bilmiyorum ama bir şekilde uzun zamandır gülümsemediğini biliyorum.

Sonra gözleri ciddileşiyor, kaşları çatılırken arkalarındaki ışık sönüyor. Bir sonraki sözlerini düşünürken yüzündeki o küçük gülümseme tamamen kayboluyor. Söyleyeceği şeyin önemli olduğunu ve bunu doğru yapmak istediğini söyleyebilirim.

"Annem... o hasta."

"Miles," diye fısıldıyorum, itirafı karşısında içim acıyla burkuluyor.

"Ameliyat olması gerekiyor ve sigortası bunu karşılamıyor ve... şey, bu ne burada ne de orada. Sizinle tanışmayı, mutlu bir evliliğim olduğunu bilmeyi çok ister, her ihtimale karşı..." Gözlerini kapatır, annesinin ölümünü düşünmek ona çok ağır gelir.

Ne yaptığımın farkına bile varmadan yerimden kalkıp Miles'ın yanına sürünerek kollarımı ona garip bir şekilde doladım. Kollarımda kaskatı kesiliyor, sonra gevşiyor ve ben de onun yanına sokulacak şekilde ayarlanıyorum. Miles bir elini sırtımın alt kısmına koyup beni kendine çekerken diğer eliyle saçlarımı tarıyor ve başımı göğsüne yaslamam için beni yönlendiriyor.

Kalın kalın yutkunuyor ve bana daha sıkı sarılıyor. "Çok şey istediğimi, bunun çılgınca olduğunu ve beni tanımadığını biliyorum ama..."

"Ama?" Başımı kaldırıp ona bakarak fısıldıyorum. Miles bana bakıyor, gözleri kıpkırmızı olmuş, kendini tutmaya çalışıyor.

gözyaşlarımı tutamıyorum. Bu adam beni öldürüyor. Göğsüne kıvrılmak ve kırık kalbini iyileşene kadar bir arada tutmak istiyorum. Şu anda benden ne isterse kabul edeceğimi biliyorum.

"Bir haftalığına benimle Phoenix'e gelir misin? Sadece Sevgililer Günü'ne kadar. Annem aşkı sever, seni zaten seviyor ve o tatili de çok seviyor. Mutlu bir evli çiftmişiz gibi davranabilirsek onun için çok anlamlı olur."

Kelimenin tam anlamıyla söyleyecek bir şeyim yok ama "mış gibi" kelimesini duyduğumda midem bulanıyor. Yemin ederim bana böyle sarıldığında Miles beni gerçekten istiyor ama benim ona hissettiğim kadar derinden hissediyor olamaz. Özellikle de zengin ve kültürlü olduğumu varsaymak dışında hakkımda hiçbir şey bilmediği için, ki bu bir yalan.

Çılgın fikrinin ne olmasını beklediğimden emin değilim ama kesinlikle bu değildi. Hasta annesini mutlu etmek için Sevgililer Günü'nde sahte karısı olmamak.

"Annene yalan mı söylemek istiyorsun?" Miles geriliyor ve bunu sorduğuma hemen pişman oluyorum. "Özür dilerim, bunu yapmamalıydım."
_"

"Özür dileyecek bir şey yok," diye beni temin ediyor. "Boktan bir durum olduğunu biliyorum ama işler biraz karışık. Kahretsin, benimle başka bir eyalete kaçmayı düşünmeni gerçekten istiyorsam sanırım tüm kartlarımı masaya koymalıyım, ha?"

Bana bakıyor, o altın gözleri kırılganlıkla parlıyor. Şok olmuş halimde bile, hala sadece gülümsemesini istiyorum.

"Kartlarınızı çoktan masaya koydunuz bayım. Yanlış hatırlamıyorsam benimkiler daha iyiydi." Gözlerimi ona dikiyorum ve gülmemek için dudakımı ısıırıyorum.

Miles'in gözleri irileşiyor, sonra onları bana dikeyor ve dudakları kıvrılıp sırıtıyor. "Çok komiksin prenses," diye mırıldanıyor beni gıdıklamadan yarım saniye önce.

Hareketi o kadar beklenmedikti ki kendimi savunacak zamanım olmadı. Gürültülü bir hırıltı çıkarıyorum ve ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama Miles beni tekrar kollarının arasına alıyor ve gülerken beni göğsüne yaslıyor. Derin, hırıltılı ses göğsünden yükseliyor ve beni yıkıyor. Kısa, değerli bir an için, hayatımdan ve içindeki her şeyden tamamen memnun hissediyorum, çünkü beni tam buraya getirdi.

Miles bizi ayarlıyor ve beni yanına yatırıyor, tam da kahvelerimiz gelene kadar. Ancak ikimiz de kahveye dokunmadık. Bu pozisyondan, tanıdığım en güçlü, en nazik, en savunmasız ve en güzel adamın hemen yanından ayrılmayı hayal bile edemezdin.

"Vegas'a büyük para kazanmak ve annemin ameliyat parasını ödemek için geldim," diye fısıldıyor.

"Aman Tanrım, parayı da çaldım! Lütfen, lütfen çeki al," diye saçmalamaya başlıyorum, bir yandan da kendimi onun kucağından kurtarmaya çalışıyorum. Miles çok uzağa gitmeme izin vermiyor.

"Çekinizi alsam bile bu yarısını karşılamaz."

"Her şeyi mahvettim," diye zar zor fısıldıyorum, suçluluk duygusu göğsüme kurşun bir ağırlık gibi çöküyor.

"Ne dedin? Hayır. Bana bak, Blaire." Başımı kaldırıp dediğini yapıyorum. "Sen hiçbir şeyi mahvetmedin. Buraya gelirken planımın riskli olduğunu biliyordum. İşin içinde beceri var, evet, ama günün sonunda bu yine de kumar ve iyi ya da kötü sağlıklı bir dozda şans var."

"Evet, ben de kötü şansım," diye mırıldandım.

"Blaire," diyor sertçe ve gözlerimi tekrar onunkilere dikmemi neden oluyor. "Sen kötü şans değilsin. Kendin hakkında bu şekilde konuşma." Buna bir yanıt veremeyerek başımı sallıyorum. Kızgın görünüyor ama bana değil. Hayatımda Tarin dışında kendim hakkında ne düşündüğümü önemseyen tek kişi o. "Her neyse, parayı almak için başka seçeneklerim de var. Sadece önce pokerde şansımı deneyeyim dedim."

Bana her şeyi anlatmadığını biliyorum ama zaten o kadar çok içini döktü ki, daha fazlası için onu sıkıştırmamın imkânı yok.

Uzun süre birbirimizin kollarında kilitli kalıyoruz, ikimiz de bir şey söylemiyoruz. Benden istediği şeye evet diyeceğimi zaten biliyorum, bir hafta sonra onu terk etme düşüncesi kalbimi kırsa bile.

"Bir şartla senin sahte karın olurum," diye fısıldıyorum sonunda. Miles nefesini tutuyor ve bana bakıyor. "Parayı almak zorundasın." İtiraz etmek için ağzını açıyor ama elimi dudaklarına götürüyorum, kaşları alnına fırlayınca sırtıyorum. "Her şeyi karşılamasa bile, en azından buraya geldiğin tüm parayı kaybetmekten iyidir." Başını hayır anlamında sallıyor ama ben devam ediyorum. "Parayı uçak biletimiz için kullanmana izin vereceğim, ama bunun dışında, senin almanı istiyorum."

"Blaire," diye mırıldanıyor avucumu öpmeden önce. Temasla birlikte karnım zangır zangır titriyor. Elimi bırakıyorum ve karşılık vermesine izin veriyorum. "Phoenix'e giderken uçak parası hakkında tartışabilir miyiz?"

Ona sırtımdan kendimi alamıyorum. "İstediğin kadar tartışabilirsin, ama son sözü ben söylerim."

"Öyle mi?" diye mırıldanıyor, boynumun kenarına sokuluyor. Onun için eriyorum, nazik dokunuşuna teslim oluyorum ve

alaycı öpücükler.

"Mmhm," diye nefes alıyorum. "Ne de bu benim param."

"Ama Phoenix'e geleceksin?" diye soruyor, bu sefer daha ciddi bir şekilde. "Annem ve kardeşimle tanışıp benimle kalacak mısın?"

"Bir haftalığına," diye onaylıyorum.

Miles kaşlarını çatar ama sonra kararlı bir şekilde başını sallar. "Bu hafta için."

Bunu ben istedim biliyorum ama zaman çizelgemizi onayladığını duymak canımı acıtıyor. Yine de bu düşünceyi çok derinlere gömüyorum. Bu benimle ilgili değil. Regina ve Miles'ı mutlu etmekle ilgili. Onları çok az tanıyorum ama ikisinin de her türlü mutluluğu ve neşeyi hak ettiklerini biliyorum. Kalbimin parçalarını daha sonra toplamak zorunda kalacağım.

"Birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Oda arkadaşımı, işimi..." Kafedeki vardiyalarımı karşılayabilecek kişileri aramak için zihnimde bir liste oluşturmaya başladım. Orada bulunduğum yıllar boyunca bir sürü ekstra vardiya aldım ve arayabileceğim birkaç iyilikten daha fazlasına sahip olduğumu biliyorum.

Tarin muhtemelen benim için heyecanlanacaktır. Bana devam etmemi ve bekaretimi ona vermemi söyleyecek. Şimdiden şakalarını duyabiliyorum. Bugün olan tüm çılgınca şeyler arasında en çılgınca olanı -ki bu da bir şey söylüyor- bu adamla her şeyi istiyor olmam. Ona daha önce kimsenin görmediği, dokunmadığı ya da tatmadığı yerlerimi vermek istiyorum. Ona bekâretimi vermek istiyorum, evet, ama kalbimi de vermek istiyorum. Şimdi onun altın gözlerine baktığımda, çoktan verdiğimi biliyorum.

"İyi misin prenses?" Miles arabasının konsolundan elime uzanarak soruyor. Yaklaşık bir saat önce Phoenix'e indik ve eşyalarımızı bıraktıktan sonra annesinin evine doğru yola çıktık.

"Evet," diyorum toplayabildiğim tüm güvenle. Doğrusu, gergin bir enkaz gibiyim. Strip'in yakınındaki yüzlerce rehin dükkanından birinden aldığımız sahte yüzükle oynayıp duruyorum. Güzel ama kendim için seçeceğim bir şey değil. Sanırım bu haftadan sonra ihtiyacım olmayacağı önemli .

"Berbat bir yalancısın, biliyorsun."

"Bunu bana pokerde kaybeden adam söylüyor."

Kıkırdıyor ve elimi sıkıyor. "O zamanlar da berbat bir yalancıydın. Sevimli ama berbat."

Ona suratımı asıyorum ama hemen kahkahaya dönüşüyor. O haklı. Berbat bir yalancıyım, tıpkı Tarin'in bana her zaman söylediği gibi. "Sadece bir hayal kırıklığı olmak istemiyorum," diye mırıldanıyorum, başımı çevirip yolcu camından dışarı bakıyorum.

"Hayal kırıklığı mı?" diye soruyor, sesi tamamen şaşkın geliyor.

"Ya yanlış bir şey söylersem ya da donup kalırsam ve hiçbir şey söylemezsem? Ya da ya halının üzerine kırmızı şarap dökersem? Tanrım, ya tuvaleti tıkarsam?!" Elimi ağzıma kapatıyorum, yanaklarım kıpkırmızı yanıyor. Bunu yüksek sesle söylediğime inanamıyorum. Tanrım, bu konu açabileceğim en az seksi konu olmalı.

Miles gülüyor ve kolumu çekiştirerek elimi ağzımdan düşürmemi sağlıyor. Parmaklarımızı bir kez daha birleştiriyor, başparmağı parmak eklemlerime sürtünüyor.

"Olmanın doğru ya da yanlış bir yolu yoktur, Blaire. Sadece kendin ol. Annem zaten var olduğun için heyecanlı, başka her şey tepedeki kiraz olacak."

Onun sözleri karşısında gözlerim yaşardı. Hiç kimsenin benim varlığımdan *heyecan duyduğunu* sanmıyorum. Bay ve Bayan Proffer ve diğer altı koruyucu çocuğun yanına yerleştirilene kadar hayatımın ilk on yılında sistemde oradan oraya savruldu. En iyi ihtimalle varlığıma göz yumuldu.

"Blaire? Ne oldu? Ne dedim ben?" "Hiçbir şey."

"Blaire..."

"İstenmek gerçekten çok güzel," diye geveledim. *Tanrım, çok mu çaresizim?*

Miles hiçbir şey söylemiyor, bu da arabadan atlayıp bir hendeğe saklanma isteği uyandırıyor. Arabayı yavaşlattığını ve otoyolun kenarına çektiğini fark ediyorum. Belki o da aynı şeyi düşünüyordur.

Arabayı park edip bana doğru dönüyor ama gözlerinin içine bakamıyorum. Emniyet kemerinin çözülme sesini duyuyorum ve sonra ellerim onunkilerle çevreleniyor.

"Bana bak, Blaire. Bu çok önemli." Gözyaşlarımı geri kırıyorum ama bakışlarımı onunkilere çeviriyorum. "Şimdiye kadar hayatında ne tür deneyimler yaşadın bilmiyorum ama burada, benim ve ailemin yanında güvendesin ve isteniyorsun. Bana inanıyor musun?"

Miles başka tarafa bakmama izin vermiyor, onun yerine viski gözleri ve nazik dokunuşuyla beni esir alıyor. İlk içgüdüm bu durumun sona ermesi için bir şaka yapmak ya da gülümseyip başımı sallamak, ama burada oturup onun gerçekliğinin üzerimden akıp gitmesine izin vermekten başka bir şey yapamıyorum.

"Sanırım," diye fısıldıyorum, kelimeler zar zor duyuluyor. Çılgınca olan şu ki, gerçekten öyle düşünüyorum. Ne amaçla istediğini bilmesem de beni istediğine inanıyorum. Belli ki annesini mutlu etmek için, ama başka bir şey de olabilir. Daha derin bir şey. Sadece umut edebilirim, çünkü onu kesinlikle istiyorum.

Miles sırtarak, "O zaman daha iyisini yapmam gerekecek," dedi ve anın gerginliğini kırdı. "Güven bana, bu hafta sonuna kadar ailemden bıkmış olacaksın."

Sözleri içimi burksa da ona gülümsüyorum. Bir hafta içinde ondan ya da ailesinden kesinlikle bıkmayacağım, ama sahip olduğumuz tek şeyin bu olduğunu açıkça belirtiyor. Miles benden hoşlanıyor gibi görünüyor ve kesinlikle benden etkileniyor ama o bir hafta eğlenmek ve annesini mutlu etmek istiyor, sonsuza kadar değil. Kendime bu gerçeği hatırlatmaya devam etmeliyim.

Trafiğe geri çekildik, elim onun elindeydi ve annesiyle tanıştığım zamanki hikâyemiz hakkında konuştuk. Miles gerçek hayattaki tanışma şeklimizin -annesinin ameliyatı bir yana- çok tatlı olduğunu düşünüyordu ama tabii ki daha dün tanıştığımızı söyleyemezdik. Gerçekten daha dün müydü? Neden sadece içinde bulunarak bile hayatımı sonsuza dek değiştirmiş gibi hissediyorum?

Hikayemizi biraz değiştirdik, böylece aslında altı ay önce Vegas'ta farklı bir etkinlikte tanıştık ve görünüşe göre bugüne kadar uzun mesafeli bir şey yapıyorduk. Birbirimiz hakkında bazı temel gerçeklerin üzerinden geçtik - sevdiklerimiz, sevmediklerimiz, fobilerimiz, alerjilerimiz vb. Aile geçmişimle çok fazla ilgilenmedi, bunu takdir ediyorum. İşte

Anlatacak pek bir şey yok ama yine de. Ona zaten kendimden çok şey verdim, yükümü kendime saklamak istiyorum.

"Hâlâ gergin misin?" Güzel bir banliyö mahallesine girdiğimizde Miles soruyor.

"Şey, evet!" Bıkkınlıkla söylüyorum. "Miles'la ilgili her konuda hızlandırılmış bir kurs aldım, ama bunlar sadece gerçekler. Karşılaştıracak fazla bir şeyim olmayabilir ama bence ilişkiler madde işaretlerinden çok daha fazlasıdır."

"Yeterince adil. Ne hakkında bunlar?" Sesi o kadar sabırlı ve gerçekten meraklı ki neredeyse beni çıldırtacak. Tek bir kusuru olamaz mı? İyi bir dinleyici, muhteşem, nazik ve çekici olmak zorunda mı?

"Uyumluluk, sanırım."

"Sanırım dün gece oldukça uyumlu olduğumuzu kanıtladık," mırıldanarak beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Miles bakışlarının belli bölgelerimde oyalanmasına izin veriyor, bu da farkındalıkla ürpermeme ve karıncalanmama neden oluyor.

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye iç geçirdim, gözlerimi devirerek.

"Biliyorum. Ve bu konuda endişelenmiyorum. İyi anlaşıyoruz, değil mi?"

"Evet..."

"Ve sen de bana sataşmakta hiç zorlanmıyor gibisin." Ona sırtıtıyorum, göz kırptığında yüzüm kızarıyor. "Gerisi kendiliğinden hallolacak, sadece bekle ve gör."

Başımı sallıyorum ve derin bir nefes alıyorum, ona inanmayı her şeyden çok istiyorum. "Tamam," diye cevap vermeyi başarıyorum. "Haklısın."

"Güzel. Çünkü gösteri zamanı bebeğim." Miles bana sırtlıyor ve arabadan atlayarak yanıma geliyor ve benim için kapıyı açıyor. Beni kollarının arasına aldı ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırarak sert, kaslı vücuduyla beni arabanın içine bastırdı.

Öpücüğüne gömülüyorum, sunabileceği her türlü yakınlığı memnuniyetle karşılıyorum. Elleri kalçalarımın yukarı kayıyor, yüzümü avuçlamadan önce göğüslerimin kenarlarıyla alay ediyor. Öpücüğü yavaşlatıyor, nazik, neredeyse saygılı vuruşlarla beni yalıyor. Bana kendimi çok değerli, çok... *istenmiş* hissettiriyor.

Sonunda öpüşmeyi kestiğinde Miles alnını benimkine dayıyor ve beni içine çekiyor. Bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum ama buna fırsat bulamadan bir kadın sesi havayı yarıyor.

"Kadınınızı benden çok uzun süre sakladınız, onunla tanışmak için beni bir saniye daha bekletmeyin."

Bizi evinin önünde öpüşürken göreceğini düşününce yanaklarım kıpkırmızı oluyor. "Aman Tanrım," diye fısıldıyorum. Miles kıkırdıyor ve bana göz kırpmıyor.

"Arada bir onu çıldırtmak iyidir," diye takılıyor.

"Arada bir mi?" diyor annesi bize doğru gelirken öfkeyle.

"Anne, burada tek başına olmamalısın." Miles koruyucu ve endişeli bir evlat gibi onun üzerinde geziniyor. Altın sarısı gözleri kararıyor, neşeli ışıltısı tamamen kayboluyor. Parlak, çekici Miles'ın kayboluşunu izlerken kalbim parçalanıyor. Taşıdığı ağırlığı, kaslarının gerginliğini ve çatılmış kaşlarını görüyorum. Ona sarılmak ve bana izin vereceği herhangi bir şekilde onu rahatlatmak istiyorum.

"Ben iyiyim, ben iyiyim," diyor annesi. "Bugün güzel bir gün. Neden olmasın ki? Gelinimle tanışacağım!"

Sonra bir baktım, kocaman, sıcacık bir ayı kucağına sarılmışım. Büyürken hiç sahip olmadığım her şey. Beni tutuyor ve ileri geri sallıyor, o kadar sıkı sıkıyor ki neredeyse acıtıyor. Buna bayılıyorum. Sanki beni bir arada tutuyor, kollarında güvende tutuyor. Bu kadını ve oğlunu nasıl bu kadar çok sevebiliyorum?

"Biliyorum, biliyorum çocuğum. Ben de hissediyorum." Arkama yaslanıp ona bakıyorum, onu doğru duyduğumdan emin değilim. Gözlerinde yaşlar görünce şok oldum ve benim de ağladığımı fark edince daha da şok oldum. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyor, ama neden olduğundan emin değilim. Oğlunu sevdiği için mi? Onu mutlu ettiğim için mi? "Bu kadar yeter. Muhtemelen bildiğin gibi Miles mükemmel bir aşçıdır ve dün akşam yemeğimi benden esirgedi. Bunu telafi etmek için can atıyormuş gibi bir his var içimde."

Topuklarının üzerinde dönüyor ve Miles'ın yanağını okşadıktan sonra yavaşça içeri doğru ilerliyor. Miles usulca gülüyor, kolu belime dolanıyor ve beni yanına yatırıyor.

"İyi misin?" diye fısıldıyor, şakağımı öpüyor. Onun çok rahatladığını hissediyorum ve umarım bunun benimle bir ilgisi vardır.

"Ben iyiyim. Orada ne olduğunu bilmiyorum," diyorum ona dürüstçe.

"Ailenin bir parçası oldun," diye kolayca cevap veriyor ve annesini içeri kadar takip etmeden önce beni tekrar öpüyor.

Ben de bundan korkuyorum. Onlar artık benim ailem, ama bir hafta içinde ayrılacağım.

Bölüm 5

Blaire

"Miles, bulaşıklar bekleyebilir, gel bizimle film izle," diyor Regina omzunun üzerinden, ben ona oturma odasına kadar yardım ederken.

Dün onunla tanıştığımda çok hayat doluydu ama bugün zor bir gündü. Miles, ihtiyacı olduğunu bile bilmeden ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin olmak aşırı çaba sarf ediyor. Ona yastık getirmesini ve suyunu doldurmasını izlemek bana onun ne kadar iyi bir baba olacağını düşündürüyor. Dikkatli, sabırlı, nazik ve düşünceli. Ama bu düşünceyi olabildiğince çabuk yok ediyorum. Çocuklarımıza babalık yapmasıyla ilgili çılgınca fikirlere kapılmaya başlarsam daha çok canım yanacak.

Kendini işine adanmış bir evlat olduğunu görmeyi sevsem de, buraya döndüğünden beri etrafını saran stres ve endişeden nefret ediyorum. Yakışıklı yüzündeki endişe çizgilerini silmek ve omuzlarındaki gerginliği hafifletmek için elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum.

Miles, "Hemen geliyorum, sen bensiz başla," diye cevap vererek beni düşüncelerimden koparıyor.

Regina gözlerini devirirken, "İnatçı çocuk," diye mırıldanıyor.

Filmi hazırladım ve Regina'yı bir battaniyeye sararak koltuğuna yerleşmesine yardım ettim. Gözleri dalgalanıyor

açılış jeneriği bitmeden kapandı ve beni gülümsetti.

Miles oturma odasına girerken yumuşak bir sesle, "Uykuya çok seviyor," diyor. "Bir keresinde bana uykusunda hâlâ o filmi duyabildiğini ve rüyasında sonsuza dek mutlu olduğunu gördüğünü söylemişti." Gözlerini devirip başını sallıyor ama dudaklarında şefkatli bir gülümseme var.

"Bu hesap tutuyor," diye sırtarak cevap veriyorum. Yanıma oturuyor ve ben de otomatik olarak onun yanına kıvrılıyorum. Onunla bu şekilde birlikte olmak çok doğal geliyor, sanki iki gündür değil de yıllardır birlikteymişiz gibi.

"Bu sefer hangi heyecan verici filmimiz var? Büyük şehre taşınan ve yakışıklı bir milyarder tarafından kendisine yol gösterilen küçük kasabalı bir kız mı?" diye şaka yapıyor.

"Yakın bile değil. Büyük şehirli bir kızın köy yolunun kenarında lastiği patlar ve yakışıklı bir tamirci tarafından kurtarılır."

"Yakışıklı tamirci, ha?" Miles fısıldıyor, dudakları kulağımın kabuğunu sıyrıyor. "Kıskanmalı mıyım?"

Boynumun yan tarafına sokulduğunda omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. "Uslu dur," diye azarlıyorum onu, ama sesim kesinlikle nefes nefese ve hiç de azarlayıcı değil. "Annen burada."

Miles inliyor ve geri çekilip beni yanına yatırmadan önce kulağımın altındaki hassas noktayı öpüyor.

Filmi rahat bir sessizlik içinde izliyoruz, ben Miles'ın yanına sokulurken o elinin dayandığı yan tarafımı hafifçe okşuyor. Yavaşça, yavaşça, parmakları gömleğimin eteğinin altından geçene kadar kıvrımlarımın üzerinde ilerliyor. Usulca nefes alıyorum, dokunuşuyla tüylerim diken diken oluyor.

Yeterince masum başlıyor. Miles beni okşuyor, açıkta kalan kalçamın üzerinde küçük daireler çiziyor. Sonra eli göğüs kafesimi sıyrarak yukarı doğru hareket ediyor ve beni titretip titrek bir nefes verdiriyor.

"Miles," diye mırıldanıyorum, ama edep için durmasını mı isteyeceğim yoksa devam etmesini mi teşvik edeceğimden emin değilim. Vücudum beklentiyle uğulduyor, her alaycı dokunuş omurgamdan aşağıya ve doğrudan zonklayan klitorisime bir kıvılcım gönderiyor.

Eğilip alnını alnıma dayıyor, dudaklarımız ancak bir santim arayla. "Blair," diye fısıldıyor, benim ses tonuma uyarak. Diğer eli kavıyor ve kucağına doğru yönlendiriyor. Beni öpüyor ve vücudumu yeniden konumlandırıyor, böylece ona sarılıyorum. Öpücüğüne inlememek için tüm enerjimi harcadığımdan, bu hareketin farkında bile değilim. Adam diliyle beni çıldırtıyor, beni okşuyor, tadıma bakıyor, sinirlerimi ateşliyor.

Bir battaniyenin omuzlarımı örttüğünü hissettiğimde gözlerimi açıyorum. Regina'nın uyanması ihtimaline karşı bizi bir yorgana sarmıştı. Aklımın bir köşesinde bunun çok uygunsuz olduğunu biliyorum. Regina aldığı ağrı kesicilerle baygın ama yine de. Yakalanma düşüncesi beni biraz olsun heyecanlandırmadı desem yalan olur.

İkimiz de yorganın altına saklandığımız için Miles bana istediği gibi dokunma özgürlüğüne sahip. Benim istediğim şekilde. Tanrım, şimdiden gerildim ve titriyorum, sadece onun verebileceğini bildiğim zevk için sabırsızlanıyorum.

"Kahretsin, Blair," diye inliyor usulca, sesi neredeyse acı çekiyor gibi çıkıyor. Başımı sallıyorum, kelimeler bulamıyorum ama aynı şeyleri hissettiğimi bilmesini sağlıyorum. Ellerini, dişlerini, dilini, bana vermek istediği her şeyi arzuluyorum.

Miles kalçalarımı kavırıyor ve beni sert aletinın üzerine oturtuyor. Kıyafetlerimizin arasından bile ne kadar kalın ve uzun olduğunu hissedebiliyorum. Klitorisim onun ereksiyonuna sürtündüğünde zevk çığlığını tutmak için dudaklarımı ısıyorum. Kalçalarımıdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve ağrıyan amımı kucağında ezmeye başlıyor.

Yüzümü boynunun yan tarafına gömüyorum ve içime girip beni tam burada, kanepede kuru kuru sikerken yontulmuş gövdesine yapışıyorum. Göbeğimde sıkı bir basınç topu oluşuyor, dışarı doğru zonklıyor ve kaslarımı ele geçiriyor. Sınırdı sallanıyorum, serbest kalmaya o kadar ihtiyacım var ki canım acıyor. Neredeyse hissedebiliyorum, neredeyse tadına bakabiliyorum, neredeyse ona ulaşabiliyorum. Bir sert itiş daha, bir daha, bir daha...

Orgazmım içimden geçip beni Miles'ın kollarında parçalara ayırırken nefes nefese kalıyorum. Ağzı benimkini kaplıyor, mutluluk damarlarımdan akarken ve spazm geçiren amımdan damlarken yumuşak inlemelerimi yutuyor.

Miles bir elini ön tarafıma doğru kaydırarak parmaklarını yoga pantolonumun bel bandına daldırıyor. Nasırlı parmaklarından biri klitorisimde dolaşırken öpüşmemize ara verip sırtımı kamburlaştırıyorum ve tırnaklarımı omuzlarına geçiriyorum.

Arka planda Regina'nın yumuşak horultularıyla birlikte film oynuyor. Ancak duyabildiğim tek şey ağır nefes alış verişlerimiz. Miles sessizce parmağını hâlâ zonklayan amcığma sokuyor, her hafif itişte dar kanalımı geriyor.

Parmaklarımı saçlarına doluyorum ve ağzımı onunkine çarpmadan önce sertçe çekiyorum. Bir parmak daha ekleyip elinin topuğunu klitorisimin üzerinde gezdirirken öpücük çılgınca, dişler, dil ve ateşten ibaret.

İçimden ikinci bir orgazm geçiyor, daha kısa ama o kadar yoğun ki çıkarken kemiklerimi titretiyor. Miles parmaklarını yukarı kaldırıyor, en hassas noktama sürtünüyor ve beni tekrar yukarı gönderiyor.

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor, bu his çok ezici ve her şeyi tüketiyor. Beni yavaşça ileri geri okşayıp nazikçe aşağı indirirken, küçük sinir yığınınm ağrılı ve çiğ hissediyor, ama yine de çok, çok iyi.

Miles elini bacaklarımın arasından çekiyor, parmakları çoklu orgazmlarımla parlıyor. Kremimi yalarken göz temasını hiç kesmiyor ve ardından yakıcı bir öpücükle dudaklarıma yapışıyor. Dilinde kendi tadımı alıyorum, bu da beni açıklanamaz bir şekilde ateşlendiriyor ve tahrik ediyor.

Hiç düşünmeden aramıza giriyor ve elimi sikinin üzerine sürüyorum. Miles hırlıyor ve boynumun kenarını dişliyor, kalçalarını esnetiyor ve bana sürtünüyor. Daha önce kendimi hiç bu kadar güçlü ve kontrollü hissetmemiştim. Bana verdiği zevkin aynısını ona da vermeliyim. Miles beni pek çok kez orgazma ulaştırdı ama ben ona defalarca hak ettiği boşalmayı bir kez bile vermedim.

Eşofmanının ve boxerının içine uzanıp kalın aletini çıkardım. Daha önce haklıymışım. Kocamanmış. Hâlâ yorganın altında saklandığımız için onu göremiyorum ama elimde kalınlığını hissedebiliyorum.

"Prenses, lanet olsun, bana öyle bakamazsın," diye fısıldıyor, ancak zorlukla çıkan sesindeki gerginliği duyuyorum.

"Neden?" Masumca soruyorum, sikinin ucunda oluşan sıvı damlasını siliyorum.

"Kahretsin," diye inliyor. "Çünkü sen daha bana dokunmadan ben boşalacağım."

Ona seksi bir gülümseme olduğunu umduğum bir Şey veriyorum ve ne yaptığımdan tam olarak emin olmadan yavaşça yukarı ve aşağı okşuyorum. Başparmağıımı başının üzerinde gezdirerek şaftından aşağı damlayan prekumu ovuyorum. Onu biraz daha sıkarak, bir öpücük için eğilirken yukarı ve aşağı pompalamaya başlıyorum.

Miles ensemei avuçluyor, beni kendine çekiyor ve tam istediğı yere doğru eğiyor. İçime giriyor, dili ağzımı işgal ederken elimi beceriyor. Miles beni tüketiyor, içime giriyor ve öpüşmeyi derinleştirirken beni içine çekiyor.

Elimde seğıirdiğini hissediyorum, şaftını daha fazla ıslaklık kaplıyor. Onu daha çok çalıştırıyorum, hızımı artırıyorum, boşalmasına neredeyse onun kadar çok ihtiyacım var. Ona mastürbasyon yapma şeklimle aynı anda homurdanıyor, yumuşak sesler boğazının arkasına takılıyor.

Öpüşmemizi kesiyor, yüzünü boynumun kenarına gömüyor ve beni orada öpüyor. "Tanrım, senin içinde olmak için sabırsızlanıyorum," diye homurdanıyor. Hiçbir Şey söyleyemiyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum, aynı şekilde hissettiğimi bilmesine izin veriyorum. "Boşalacağım bebeğim," diye uyarıyor, aleti elimde kabarıyor. Yemin ederim kalp atışlarını zonklayan sikiinden hissedebiliyorum. "Geliyorum, kahretsin, çok sert geliyorum," diye boğuluyor, elim onun saliverilmesiyle kaplanmadan hemen önce.

Pompalamaya devam ediyorum, onu sağıyorum ve başka bir sperm dalgası şaftından aşağı damlarken onu okşuyorum. Miles titriyor ve saçlarımı yumruğunun etrafına sarıyor, boynumu emebilmesi için başımı geriye çekiyor. Dişleri hassas tenimi sıyrıyor ve sonra orgazmının sonuncusu vücudunda ilerlerken omzuma batıyor.

Ellerimi kaldırıp yapışkan salgısını parmaklarımdan yaladığımda ellerim titriyor, tıpkı onun benimkilere yaptığı gibi. Miles inliyor

Çenemi tutuyor, beni öne doğru çekiyor ve ağzımı kendi ağzıyla kapıyor. Hava almak için ara verdiğimizde, hâlâ yarı sert olan sikini pantolonuna geri sokmasına yardım ediyorum. Miles kollarını bana dolayarak beni kendine yakın tutuyor.

"Harikasin," diye fısıldıyor ve alnımdan öpmeden önce saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor.

"Sen de," sırtarak alnından öpüyorum. O da bana şapşal şapşal sırtıyor ve başımı çenesinin altına sıkıştırmadan önce dudaklarıma tatlı bir öpücük konduruyor.

İç çekip göğsüne sarılıyorum, bu anın sıcaklığını ve samimiyetini içime çekiyorum. Kollarında hissettiklerim, sırtımı nazikçe okşaması ve kulağıma tatlı şeyler fısıldaması, benimle bir haftadan daha uzun süre birlikte olmak istediğine neredeyse ikna olmuş durumdayım.

Umarım öyledir. Tanrı biliyor ya, onunla bundan çok daha uzun süre birlikte olmak istiyorum. Sonsuza dek onunla olmak istiyorum.

Bölüm 6

Miles

Annem Blaire'i seviyor, tıpkı bildiğim gibi. Bugün ziyaretinin üçüncü günü. Blaire'in benim yatağım yerine misafir odamda uyuduğu üçüncü gün. Bu beni delirtiyor ama ona baskı yapmak ya da onu rahatsız etmek istemiyorum.

Son birkaç gündür Blaire hakkında edindiğim bilgilere göre, en yakın arkadaşı Tarin dışında bir ailesi yok. Ona her şeyi vermek istiyorum; kocaman bir aile, sevgi dolu bir ev ve bazen gözlerinde gördüğüm hüznü ve yalnızlığı bastıracak binlerce mutlu anı.

Arabanın garaj yoluna girdiğini duyduğumda sabah kahvaltıdan sonra mutfağı temizlemeyi bitirmiştım. Blaire kahvaltıdan hemen sonra annemle takılmak için ayrıldı, ben de biraz iş yaptım. İkisi çok hızlı arkadaş oldular ve hiçbir şey beni bu kadar mutlu edemezdi. Blaire hemen ev işlerine, market alışverişine ve annem hastalandığından beri ihmal ettiğim tüm küçük şeylere katıldı. Sadece içinde bulunarak bile hayatımı sonsuz derecede daha iyi hale getirdi, ama onun anneme yardım ettiğini ve sanki aileden biriymiş gibi onunla ilgilendiğini görmek... işte bu onun kaderini belirledi.

Blaire'le tanıştığım gece şans gerçekten de benden , sadece düşündüğüm şekilde değildi. Hala tam olarak bilmiyorum

Annemin ameliyatı için parayı nasıl bulacağım ya da Blaire'i beni gerçekten sevmeye ve çocuklarımın annesi olmaya nasıl ikna edeceğim, ama her iki cephede de başarısızlık bir seçenek değil.

"Selam," diye sesleniyor Blaire girişten. "Uzun süre gelemediğim için özür dilerim. Annen bugün iyi bir gün geçiriyordu ve beni onu alışverişe götürmeye ikna etti. Neredeyse mağazadaki her şeyi denedik!"

Blaire mutfağa giriyor, muhteşem gülümsemesiyle bana bakıyor. Tanrım, o kadar güzel ki. Birkaç alışveriş torbasının tezgâha çarpma sesini duyana kadar bir an onun parlak yeşil gözlerinde kayboluyorum.

"Vay canına, şaka yapmıyormuşsun," diyorum kıkırdayarak, iki devasa kıyafet torbasına bakarken.

"Çoğunu ben aldım," demek için acele ediyor. "Ama annen tüm itirazlarıma rağmen birkaç şeyin parasını ödemekte ısrar etti."

"Para konusunda endişeli değilim," diye onu temin ediyorum, elini elime alıp onu kendime çekiyorum. Blaire bakışlarımı karşılamak için başını geriye doğru eğiyor. Yolculuk boyunca para konusunda çok hassas davrandı ve kendi harcamalarını haklı çıkarma ihtiyacı hissetmesinden nefret ediyorum. "Annemin kafasına bir şey takıldığında ne kadar inatçı olabileceğini en iyi ben anlarım."

Blaire başını sallıyor ve alt dudağını kemiriyor. Hareketlerini izliyorum, yaptığı her küçük şey beni büyülüyor. Tanrım, ölüyorum. Onun daha fazlası için yanıp *tutuşuyorum*. Her şeyini. Ve bu gecenin ikimizin de arzusunu tatmin ettiğim gece olmasını istiyorum.

Prensesimin yanımda olduğunu biliyorum. Aynı odada olduğumuzda gözleri her zaman benimkileri buluyor ve her seferinde gerçek bir neşe ve özlemle parlıyorlar. Blaire gibi güzel ve değerli biri tarafından istenmek çok onur verici.

Kendimi uzanıp çenesini avuçlarken buluyorum. Dudağını dişlerinin arasından nazikçe çekiyorum ve sonra eğilip ağzımı onunkine zar zor değdiriyorum. Blaire bana doğru eğiliyor ve dudaklarını benimkilere daha sıkı bastırıyor. Dilim ağzının içinde yılan gibi kıvrılırken, bir kolumu sırtının küçük kısmına dolayarak onu göğsüme çekiyorum. Yumuşakça inliyor, elleri göğsümde geziniyor ve gömleğimi yumrukluyor.

Kalçalarını kavrayıp onu mutfak tezgahının üzerine kaldırıyorum, bacaklarının arasına girerken öpüşmemizi hiç kesmiyorum. Ellerim kalçalarında aşağı yukarı kayıyor ve ereksiyonumun zonklayan çıkıntısı amına değene kadar onları daha geniş açıyor.

"Miles," diye soluyarak bacaklarını kalçalarımın doluyor. Parmaklarını saçlarıma dolayıp beni güçlü bir öpücük için aşağı çekerken inliyorum.

Blaire daha fazla tadıma bakarken ve kendini sikime sürterken devasa bedenime yapışıyor. Onun bu kadar azdığını görmek içimdeki zorlukla ehlileştirilmiş canavarın dışarı çıkmak için pençeleşmesine neden oluyor. Daha fazlası için istekli. Tatlı kızım bana ilk tanıştığımızda bakire olduğunu söyledi ve *daha fazlasının* ne anlama geldiğini bildiğini bile sanmıyorum, ama vücudu kesinlikle biliyor.

Siktir, benim vücudum da öyle.

Sonunda onun daracık amının derinliklerine gömüleceğim düşüncesiyle homurdanıyorum, kalçalarım sanki onu zaten beceriyormuşum gibi sarsılıyor ve itiyor. Başını arkaya yatırıyor, öpüşmemizi kesiyor ve nefese kalıyor. Nabzını hayranlıkla izliyorum

boynunun dibinde hızla atıyor ve sonra dişlerimi hassas etin üzerinde gezdiriyorum.

Blaire vücudunda bir ürperti oluşurken inliyor. Ona dokunduğum her yer ona daha fazla zevk veriyor gibi görünüyor. O kadar duyarlı ki beni çıldırtıyor.

"B-bekle," diye fısıldıyor Blaire, göğsü zor nefeslerle kabarıyor.

Bana ne kadar acı verse de, ellerimi onun yumuşak, yuvarlak kıcını yoğurdukları yerden indiriyorum, ama ondan bir adım bile uzaklaşamıyorum. Blaire avuçlarını göğsüme dayıyor ve geniş yeşil gözleri ve şişmiş dudaklarıyla bana bakıyor.

Tanrıça. Kraliçe. Benim.

Vücudum onun her santimini dişlerimle, sikimle ve döllerimle işaretleme ihtiyacıyla titriyor. Bu barbarca bir düşünce, onu sahiplenme ve tohumlarımı tenine sürme ihtiyacı, ama elimde değil. O her yönden benim olana kadar tatmin olmayacağım.

"Sorun nedir?" Sahiplenici bir hırıltıyı bastırmaya çalışarak mırıldanıyorum. "Çok mu hızlı gidiyoruz?"

"Hayır..." Blaire alt dudağını ısıyor ve gözlerini benden kaçırıyor. Çenesini kavrayıp yüzünü kendime doğru çeviriyorum ve alnımı onunkine yaslıyorum.

"Söyle bana prenses. İstedğin bu mu?"

Başını benimkine doğru sallıyor ve sikim neredeyse kotumun içinde patlayacak gibi oluyor.

"Bunu istiyorum. Seni istiyorum. Senin için bir şeyim var. Yani, benim için. Ama aynı zamanda senin için de."

Başımı eğip dudaklarımı boynunda gezdiriyorum ve nabız noktasını ısırarak için duraklıyorum. "Şimdi de bana hediye mi alıyorsun, karıcığım?" Orasını öpmeden önce tenine doğru fısıldıyorum.

Blaire titriyor ve en tatlı, en yumuşak iniltiyi çıkarıyor. Hem delicesine seksi hem de tapılacak kadar tatlı olmayı nasıl başarıyor, hiçbir fikrim yok. Sadece onun benim olduğunu ve her iki yönünü de korumak istediğimi biliyorum. Her tarafını.

"Evet. Çiftlerin bazen birbirleri için bunu yaptığını duyuyorum," diye takılıyor. "Yani, gerçek bir çift olduğumuzdan falan değil." Blaire tezgâha yaslanıp ellerini göğsümden çekiyor. Ellerini tutup kollarını boynuma doluyorum ve burnumu burnuna sürterken onu kendime yakın tutuyorum.

"Biz gerçeğiz, Blaire," diyorum ona usulca, bu fikre alışmasına izin vererek. "Her şeyin nasıl sonuçlanacağını henüz bilmiyorum ama artık hayatımdasın, gitmene izin verebileceğimi sanmıyorum."

Arkasına yaslanıp ellerini yüzüme doğru kaydırıyor. Blaire beni yerimde tutuyor, o lanet yeşil gözleri beni parçalara ayırıyor ve tekrar bir araya getiriyor.

"Gerçekten mi?"

Bakışlarındaki özlem ve inançsızlık beni öldürüyor. Beni henüz sevmiyor olabilir ve sonsuza dek sürecektir hislerimi ilan etmeme hazır değil, ama beni istiyor. Bana güvenmek istiyor ama nasıl güveneceğini bildiğini sanmıyorum. Ona göstermek zorundayım. Bana bu gece bedeniyle güvenebilir, umarım yarın da kalbiyle.

"Gerçekten, Blaire. Sana ne kadar gerçek olduğumuzu göstereyim."

Benim güzel Blaire'im başını sallayarak bana en sevimli, en değerli gülümsemesini veriyor. Onu sert ve hızlı bir şekilde becerme ihtiyacı, onunla yavaşça, şefkatle, bir prensesin hak ettiği şekilde sevişme ihtiyacıyla savaşıyor.

Ona nasıl sahip çıkacağıma karar vermeme fırsat kalmadan, Blaire göğsümü itiyor ve alışveriş poşetlerini toplayarak tezgahdan atlıyor. Omzunun üzerinden bana bakıyor, yanakları kızarmış ve gözleri alev alev yanıyor.

"Bana beş dakika ver. Sonra yatak odasına gel. Senin yatak odana."

"Yatak odamız," diye

düzelteyorum. "Evet," diye başını

sallıyor.

"Söyle."

"Yatak odamız," diye fısıldıyor Blaire.

İnliyorum ve elimi fermuarımın arkasında zonklayan şişmiş aletimin üzerinde gezdiriyorum. Dudaklarından dökülen bu iki kelimeyi duymak beni tam burada, hemen şimdi delirtmeye hazır hale getirdi.

"Beş dakika prenses," diye homurdanıyorum. Bana en şımarık gülümsemesini takınıyor ve sonra kalçalarını alaycı bir şekilde sallayarak koridorda yürüyor.

Yatak odasına girmeden önce sadece iki dakika dayanabildim. *Bizim* yatak odamıza. Gördüğüm şey neredeyse beni dizlerimin üstüne çökertecekti.

Blaire pembe ve siyah dantelli sütyeninin askısını ayarlıyor. Seksi iç çamaşırının içine sıkışmış göğüslerini, kalçalarının kıvrımını ve lanet olsun, eşleşen bir G-string'i görüyorum.

"Hey, beklemedin-"

Onu kollarıma çekip dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum. Öpücüğüme, dokunuşuma, ihtiyacıma teslim oluyor. Sonunda her yerini görebilmek için vücudundaki her kumaş parçasını yırtmak istememe rağmen, öpüşmemizi bitirmeyi ve ona biraz yer açmayı başarıyorum.

Blaire bir an nefesini tutuyor, sonra bana göz kırptırıyor, gözleri şehvetle bulutlanmış.

"Bu benim hediyem mi?" Parmaklarımı köprücük kemiğinin üzerinde ve göğüslerinin arasında gezdirerek fısıldıyorum.

Başını sallıyor. "Beğendin mi?"

Göğüslerini avuçlarımın arasına alıyorum, tartıyorum ve başparmaklarımı meme uçlarının üzerinde gezdiriyorum. Blaire inliyor ve başını geriye yatırarak boynunun yumuşak derisine erişmemi sağlıyor. İnce sütununu kemirip öpüyorum ve sonra ellerimi kalçalarına doğru kaydırıp onu aniden kollarımın arasında döndürüyorum.

Onu yakalıyorum ve sırtı önüme gelecek şekilde kendime doğru çekiyorum. Eğilerek dudaklarımı kulağının kabuğunun üzerinde gezdirirken ellerimle sulu kışını kavriyorum.

"Beğendin mi?" Yumuşakça homurdanıyorum. "Kendini benim için sergilemek istemene bayılıyorum." Boynunun yan tarafına sokuluyorum ve bir parmağımı tatlı kış yanaklarının içinde kaybolan külotunun ipine doluyorum. Dantelli iç çamaşırının klitorisine sürtünmesine neden olacak şekilde yukarı çekiyorum.

"Miles..." Blaire benim için çok güzel inliyor, kendini kalın ve zonklayan ereksiyonuma doğru sürtüyor.

"İstedığının bu olduğundan çok emin ol," diye fısıldıyorum, bir elimi titreyen karnına doğru uzatıyorum ve onu daha da içime bastırıyorum. Kalçalarımı döndürüyorum ve boştaki elimle göğsünü kavrayıp kulağının hemen altındaki hassas noktayı emiyorum. "Çünkü patlamak üzereyim prenses. İhtiyaçtan aklımı kaçırmak üzereyim. Ama sen söylersen duracağım."

"Durma," diye inliyor.

Elimi karnından aşağı kaydırıp parmaklarımı küçük külotunun içine daldırıyorum. Blaire inliyor ve başını omzuma yaslıyor, vücudu bir şekilde hem rahatlamış hem de arzuyla dolmuş. Parmağımın sert ucuyla klitorisinin etrafında dönüyorum, amı titreşip bacakları titrediğinde homurdanıyorum.

Parmağımı aşağıya doğru izliyorum, küçük açıklığına masaj yapıyorum ve sadece ucunu içeri bastırıyorum. "Tanrım, çok sıkı," diye homurdanıyorum. Etrafımı saran sıcaklığını düşününce kontrolsüzce içimden prekum sızıyor.

"Durma Miles," diyor tekrar, bu sefer daha güçlü bir şekilde.

Adımı dudaklarından duymak beni mahvediyor.

Sırtını duvara dayayana kadar onu geriye doğru döndürüyorum. Ağzımı onunkinin üzerine kapatıyorum, dilimi dudaklarının arasına sokuyorum ki bir kez daha tadına bakabileyim. Parmaklarımı uzun, ipeksi sarı saçlarına doladığımda ve öpücüğünü derinleştirmek için başını eğdiğimde benim için yumuşakça ve sonra yüksek sesle inliyor. Dişlerinin alt dudağıma battığını hissettiğimde keskin bir arzu ipliği içimi kesiyor.

"Tanrım, Blaire," diye inliyorum, boynunu öpüyorum ve nabız noktasını ısııyorum.

Becerikli küçük parmakları çoktan gömleğimin üzerinde çalışmaya başladı ve kısa süre sonra gömleğimi arkamda yere attı. Sonra kemerime, ardından da pantolonumun düğme ve fermuarına saldırıyor. Hafifçe titriyor, bu yüzden ben devralıyorum, onu yumuşakça öpüyorum, sonra ağrıyan horozumu çıkarırken daha acilen.

Blaire'in ağzı açık kalıyor ve sikim seğiriyor. O güzel ağzını üzerimde kullanabileceği her türlü yolu düşünebiliyorum. Ama şu an onun zevki söz konusu, benim değil. Prensesim elini aletimin etrafına dolayarak ve sert bir vuruş yaparak beni şaşırtıyor.

İki eliyle devasa ereksiyonumu pompalarken ellerimi başının iki yanına koyarak onu kafesliyorum. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve ellerinin yumuşak teninin aletimde aşağı yukarı kaymasına, her darbeye beni kızdırmasına odaklanıyorum. Kalçalarımı itiyorum ve sikimi ellerinin içine daha da sokuyorum.

Her ne kadar üzerine boşalmak istesem de, bu daha başlamadan bitemez. Elini sikimden uzaklaştırıyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, başını geriye yatırıp vahşi bir öpücükle ona sahip oluyorum.

Hırlayıp dudaklarını, çenesini, boynunu ısıriyorum ve sonra alnımı onunkine dayayıp nefes nefese kalıyorum. Blaire darmadağınık görünüyor, saçları dışarı çıkmış, yanakları kırmızıya boyanmış, dudakları şişmiş. Ben ona bakarken o gözlerini kapatıp duvara yaslanıyor.

Tek bir kelime yankılanıyor, kalbimde atıyor, damarlarımda yüzüyor.

Daha fazla. Daha fazla. Daha fazla.

Kıyafetlerimi çıkardım ve sonra Blaire'in iç çamaşırlarını neredeyse yırtıp attım.

"Hey!" diye başırıyor ve sonra kıkırdıyor. "Dikkatli ol, bunların bana hissettirdiklerini seviyorum!"

"Eminim sana hissettirdiklerimden daha çok hoşlanacaksın."

"Tekrar kumar oynamak senin için akıllıca mı Miles?" Blaire bana en şımarık sırtışını yapıyor, ben de onun baştan çıkarıcı dudaklarını öpmeye başlıyorum. Geri çekilip muhteşem kadınıma bir göz atmak istiyorum ama onu öpmeden, vücudumu ona sürtmekten, her yerinde onu hissetmeden duramıyorum.

Sonunda hava almak için ara verdik ve önümdeki tanrıçaya hayranlıkla bakmak için yarım adım geri çekildim. Blaire'in ellerime tam oturan yuvarlak, küçük memeleri var ve tepelerinde tatmam gereken çilek pembesi meme uçları var. Öne doğru eğilerek çakıl taşlı tepe noktalarından birini kucaklıyorum, ağzıma alıyorum ve sonra dişlerimi hassas tomurcuğun üzerinde gezdiriyorum. Blaire nefes almak için pantolonunu indirirken en seksi iniltiyi çıkarıyor.

"Beni yine kızdırmak ister misin prenses?" Hırlayarak dikkatimi diğer göğsüne yönelttim.

Onu kollarıma almadan önce cevap vermesi için zaman tanımıyorum. Şaşkınlıkla soluk soluğa kalıyor ama onu yatağa taşıırken bacaklarını otomatik olarak belime doluyor.

"Her zaman," diye mırıldanıyor, gözleri şehvet, oyunbazlık ve heyecanla yanıyor. Yeşil gözlerinde gizlenen daha derin bir şey var, ama tam olarak tanımlayamıyorum. Aşk olabilir mi? Beni zaten sevmiyorsa bile gecenin sonunda sevmesi için dua ediyorum.

Sıkı kışına şaplak atıyorum ve başını geriye atıp boynunu bana göstererek inlediğinde kurt gibi sırtıyıyorum. Onu kollarımın arasına alıp yatağın önünde durdum ve yukarı doğru yalamaya başladım.

ince sütunundan aŗađı. Kahretsin, yemin ederim dilimin altında teninin vızıldadığını hissedebiliyorum.

Blaire başını eğiyor ve beni öyle bir ateŗ ve öfkeyle öpüyor ki, bütün evi yakabileceğimizi dŗnyorum. Amcığı karın kaslarıma sürtünüyor, o da sularını tenime sürterken iğdsel olarak esniyor. Aletim kaya gibi sertleŗti ve Tanrım, gerçekten yatağa kadar iki adım atabileceğimi sanmıyorum.

Blaire'i yukarı kaldırıyorum ve kalçalarını hafifçe yeniden konumlandırıyorum, böylece kalınlığım kedi dudaklarının arasına yerleŗiyor. Onu aŗađı yukarı sallıyorum, sikimin başıyla klitorisine dokunuyorum. Amcığı etrafımda titreŗiyor, beni uyarılmıŗlıđıyla kaplıyor.

"Aman Tanrım," diye inliyor. "Miles..."

Onu bir öpücükle kesiyorum, tadına bakma ihtiyaı duyuyorum. Küçük, kıvrak bedenini tekrar tekrar sikime srttğmde ellerim dolanıyor.

"Sadece biraz rahatlamalıyım, Blaire. Sadece biraz daha," diye homurdanıyorum, neredeyse içine giriyordum. "Beni kremanla kirlet, prenses. İkimiz de güzel ve ıslak olursak kirazını almak benim için daha kolay olur."

İnliyor ve yüzünü boynumun kenarına gömüyor, kalçalarını itişlerimle ritim tutarak sallıyor. Amcığı sikimi emerken kaslarının etrafımda sıkılaŗtığını hissediyorum. Doruk noktasına ulaŗmadan hemen önce onu yatağa fırlatıp üstüne çıkıyorum ve o daracık deliğe sert bir hamleyle giriyorum.

"Miles!" diye bağırıyor, sırtı yataktan aŗađı eğiliyor.

Kıpırdamadan duruyorum, aletim onun ıslak sıcaklığının derinliklerine saplanmış. Tanrım, hayal ettiğimden bile daha iyi hissediyor.

bir şeyler söylüyor. Ben kontrolü sağlamaya çalışırken amcığı beni lanet bir yumruk gibi kavıyor, sıkıyor ve zonkluyor.

"İyi misin prenses?" Fısıldayarak boynunu, yanağını ve son olarak dudaklarını öpüyorum.

"Çok büyüksün," diye kaçırıyor ve beni kıkırdatıyor. Blaire'in nefesi kesiliyor ve kalçalarını oynatıyor, bu hareket onun en ucuna ulaşana kadar bir inç daha içeri kaymamı sağlıyor.

İkimiz de böyle birlikte olmanın, iki insanın olabileceği kadar yakın olmanın verdiği hisle inliyoruz. Alnımı onunkine yaslıyorum, bedenime alışırken benimle birlikte nefes alması için onu cesaretlendiriyorum.

"Daha fazlası için hazır mısın?" Fısıldıyorum, kalçalarımaya aç veriyorum ve acısını test etmek için ona birkaç sığ itiş veriyorum. Blaire inliyor ve bacaklarını etrafıma doluyor, ona yaptığım her şeyi memnuniyetle karşılıyor.

"Çok hazırım," diye onaylıyor, elleri omuzlarımda ve sırtımda geziniyor. Sadece bu hafif dokunuş bile beni onu yatağın içine sokmaya hazır hale getiriyor. Ona asla doyamayacağımı zaten biliyorum.

Bir ön kolumu başının yanındaki şilteye dayayarak kendimi yukarı kaldırıyorum, diğer elim vücudunun kıvrımlarından aşağı kayıyor, göğsünü sıkıyor, kalçasının kabarıklığına masaj yapıyor ve sonunda kıcını kavrayıp kalçalarına aç vererek sert vuruşlarımın her seferinde G noktasına çarpmasını sağlıyorum.

O güzel göğüslerinin arasındaki teri yalıyorum ve sonra Blaire benim için mükemmel bir şekilde boşalana kadar meme uçlarını emiyorum, titriyor ve adımı inliyor. Sıkı kanalı beni tekrar tekrar kavıyor, kendi orgazmıma tutunmaya çalışırken lanet olası Tanrı'yı görmemi sağlıyor.

Bizi döndürüp pozisyonlarımızı değiştirdiğimde hala altımda kıvranıyor, aletim hala onun içinde.

"Siktir," diye fısıldıyorum kendi kendime. Onu böyle görmek bile beni geriyor.

Titreyen kollarının üzerinde kendini yukarı itiyor, yüzünde en seksi, en tatlı, en şaşkın ifadeyle bana bakıyor. Ellerimi kalçalarında aşağı yukarı kaydırarak daha geniş açılıp kalçalarını bana doğru çevirmesi için onu ikna ediyorum.

Blaire önce gergin görünüyor ama sonra kendine güveni artıyor, inlerken başını geriye atıyor ve yeni pozisyonumuza alıyor. Kalçaları hafifçe yana doğru hareket ediyor, bu da amının çırpınmasını ve beni içine çekmesini sağlıyor. İnliyor ve bunu tekrar yapıyor, bana yaşattığı enfes işkencenin tamamen farkında değil.

Sonra gözlerini açıyor ve bana bakıyor. Yemin ederim Blaire'in şu anda bana baktığı kadar seksi bir şey görmedim. Sanki kırılanda kadar sikimin üzerinde zıplamak istiyor. Denemesini görmek isterdim.

"Koca sikime bin, Blaire. Ve bana ne kadar sevdiğini söyle," diye homurdanıyorum kıcıını tokatlamadan önce.

Dizlerinin üzerinde yavaşça, çok yavaşça doğrulup titreyen amcığını her seferinde bir santim yukarı çekerken gözleri kararıyor. Sadece ucu içine girdiğinde, bana sinsi bir sırıtışla göz kırpmıyor ve sonra üzerime düşüyor, kalçalarını döndürüyor ve o tatlı sikimin dibine sürtüyor. Tırnakları derimi yırtarken kükrüyorum, kalçalarımı yukarı kaldırarak onun itişine karşılık veriyorum.

"M-M... Miles, kendini çok iyi hissediyorsun," diye inliyor. "Böyle çok derinsin."

"Lanet olsun," diye homurdanıyorum, o bana binmeye devam ederken kalçalarımı esnetiyorum.

Tam şu anda boşalmaya hazır olmamı sağlayan gırtlaktan bir inilti çıkarıyor. Ellerim vücudunda geziniyor, terli tenini okşuyor ve önümde zıplayan göğüslerine masaj yapıyor. Orgazmım omurgama doğru tırmanıyor ama onu geri itiyorum, onun zevkine kendiminkinden daha çok ihtiyacım var. Onun tekrar boşalmasına ihtiyacım var.

Kalçalarını yerinde tutarak içine öyle sert giriyorum ki göğsümün üzerine düşüyor ve bir eliyle başımın iki yanında kendini yakalıyor. O lezzetli memeler önümde sallanıyor, ben de fırsattan istifade onları emerken bir yandan da kıcını kavriyor, daracık, ateşli amına sert darbelerimi sürdürüyorum.

Aklımın bir köşesinde, yavaşlamam gerektiğini biliyorum. Bu onun ilk seferi, zaten bir şekilde seks kraliçesi olduğunu düşünürsek bu çok saçma. Ama Blaire, onun ucuna her vurduğumda bu seksi küçük iniltileri çıkarıyor ve bana sert sevdiğini bildiriyor. Kaslarının gerildiğini, teninden ter damladığını, tüm vücudunun serbest bırakılma ihtiyacıyla titrediğini hissediyorum.

"Henüz gelme prenses. Henüz gelme," diye fısıldıyorum onu boynundan öpmeden önce.

"Lütfen, ihtiyacım var..." diye inliyor.

Ona şaplak atıyorum ve ikimiz de bu hissin etkisiyle çığlık atıyoruz. Kıcına bir şaplak daha atınca amcığı etrafımda titreşmeye başladı, neredeyse beni azdıracaktı.

"Henüz değil," diye uyarıyorum.

"Oh Tanrım, oh Tanrım, lütfen, lütfen, siktir, ..."

Onu yerinde tutarak ve horozumla onu mızraklayarak ona doğru itiyorum. Her darbeye kendi orgazmımın serbest kalmakla tehdit ettiğini hissedebiliyorum. Blaire nefes nefese kalıyor, doruk noktasını geri iterken gözleri yaşlarla parlıyor, sıkı küçük vücudundaki her içgüdüyle savaşıyor. Benim için kendini kontrol etmesi çok güzel.

Onu tamamen üzerimden kaldırıyorum ve son bir kez daha yere çarpıyorum. "Benim için gel, Blaire. Hemen şimdi benim için gel," diye bağırdım.

Kolları gevşerken serbest bırakıldığını haykırıyor. Onu sıkıca kendime doğru tutuyorum, sert sikim kabzasına kadar gömülü ve orgazmının vahşi zonklamasının şaftımın uzunluğu boyunca ilerlediğini hissediyorum. Bu his inanılmaz, daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor.

Blaire etrafımda dolanmaya devam ederken kendimi onun içine boşaltıyorum, ortak doruk noktamız her ikimizin de vücudundaki zevkin her onsunu sıkıyor. Derin spazmlar kaslarını titretirken nefesini tutuyor, tekrar ve tekrar, beni tamamen kurutuyor.

Her titreyişinde onu usulca öpüyorum, dudaklarımı çenesine, yanağına, burnuna ve alnına bastırıyorum.

Blaire üstümde tamamen kemiksiz yatıyor, yumuşak horultuları bana uyuduğunu haber veriyor. Bu kadar iyi sikilmiş olmasına sırtıyorum ve dinlenmesine izin veriyorum. Bunu hak etti. Prensesim kollarımda kıpırdanıyor, bana daha da sokuluyor ve başını çenemin altına sokuyor. Blaire göğsümde bir kedi gibi kıvrılırken usulca kıkırdıyorum. Hatta bir kedi gibi mırıldanıyor.

Kadınımı kollarımın arasında tutuyorum, yüzümdeki şapşal sırtışı engelleyemiyorum. Az önce paylaştığımız şey her şeydi. Her şey. Lanet olası. Şey. Bunu hissettiğini biliyorum. Sadece bedenlerimiz değil.

Ŗu anda birbirine karışmış olan ruhlarımız. Hayallerimiz. Geleceğimiz.

Orada uzun dakikalar boyunca tam bir mutluluk içinde yatıyoruz. Hatta belki saatlerce. Uyumuyorum, sadece ritmik hareketlerle Blaire'in sırtını okşuyor ve onun tatlı güneş ışığı kokusunu içime çekiyorum.

Sonunda, kot pantolonumu attığım yerden telefonumun vızıldadığını duyuyorum. Bir an duruyor, sonra tekrar başlıyor ve inlememe neden oluyor. Yapmak istediğim son şey Blaire'i terk etmek ama onu uyandırmak da istemiyorum. Ayrıca, hasta bir ebeveyniniz olduğunda, her arama potansiyel olarak acil bir durum olabilir.

Blaire'i yatağı yatırıp etrafını yastıklarla sardığımdan emin olarak dikkatlice yataktan kayıyorum. Benim değerli, güzel prensesim. Vücudunun benimkinin üzerindeki ağırlığını şimdiden özliyorum.

Üzerime bir çift eşofman geçirip telefonumu alıyorum ve Blaire'i uyandırmamak için oturma odasına gidiyorum.

"Allen, her şey yolunda mı?" Telefona sertçe fısıldıyorum. Saat neredeyse akşamın dokuzu ve Allen'ın annemle ilgili değilse neden bu saatte aradığını düşününce adrenalinim yükseliyor.

"Hayır, tabii ki değil."

"Hastanede misin? Annemin nesi var?"

Üzerime bir şeyler giymek ve Blaire'i uyandırmak için yatak odasının yolunu yarılamiştım ki Allen derin bir iç çekti. "Annem iyi."

"Ne oluyor Allen?" Blaire'in hatırı için sesimi alçaltmaya çalışarak homurdandım.

"Demek istediğim, tabii ki her şey yolunda değil çünkü annemin ameliyatı için hâlâ paramız yok. Yoksa unuttun mu? Blaire sana pençelerini geçirdi ve sorumluluklarını unutturdu mu? Onunla Vegas'ta bazı görüşmeler yaptığını söylemiştin, şimdi de burada, peki para nerede? Sanırım o senin şeker annen."

"Blaire'le öyle değil," diye homurdanıyorum, çocuklarımın gelecekteki annesi hakkında ima ettiği şey hoşuma gitmiyor. "Bir planım var," diye yalan söylüyorum. "Parayı almanın bir yolu üzerinde çalışıyorum, sadece bana güven."

"O hatayı çoktan yaptım Miles. Bu daha çok zamanın dolduğunu ve işleri kendi bildiğim gibi yapacağımı bildirmek için bir nezaket ziyareti."

İzlerimde durdum, nefesim boğazımda düğümlendi. "Ne yaptın sen Allen?"

"Henüz bir şey yok. Ama yirmi dakika sonra Morton's Pub'ın bodrumunda adamımla buluşacağım, yani annemin ameliyatı için para bulmanın başka bir yolu varsa, şimdi bana söylemenin tam zamanı."

"Orospu çocuğu!" Tıslıyorum. "Bensiz bir şey yapma. On dakika içinde orada olacağım." Ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok, sadece Allen'in o serseri bahisçiden borç almasını engellemem gerektiğini biliyorum.

Blaire'i terk etme düşüncesinden nefret ediyorum, özellikle de ilk birlikteliğimizden sonra, ama o uyanmadan önce dönmeyi umuyorum. Onunla tekrar yatağa girme isteğime direnerek sessizce giyiniyorum.

Blaire'in yüzü yastıklardan birine gömülmüş ve kalın yorganımla çevrelenmiş. O kadar rahat ve sıcak görünüyor , ondan bir an bile uzaklaşmak beni öldürüyor.

İkincisi. Ancak bu aile benim sorumluluğumda, bu da Allen'ı kontrol altına almam ve aptalca bir karar vermesini engellemem gerektiği anlamına geliyor.

Gecenin bir yarısı uyanıp nerede olduğumu merak ederse diye komodinin üzerine bir not bırakıyorum. Ondan uzaklaştığım her adım acı veriyor ama bu benim görevim. Blaire artık benim de ailem. Onu her şeyden korumak zorundayım, öz kardeşimden bile.

Bölüm 7

Blaire

İlk gözyaşının akmasına izin vermeden önce ön kapının kapandığını duyana kadar bekliyorum. Vücudum hıçkırıklarla sarsılana kadar gözyaşları birbiri ardına yüzümden aşağı dökülüyor. Tam bir aptalım.

Miles'in kalkıp bir telefon görüşmesi yaptığını duydum. Gizlice dinlemek istememiştim ama Regina'ya bir şey olmasından endişeleniyordum, bu yüzden hastaneye gitmemiz gerekirse hazır olmak istedim. Ama arama bununla ilgili değildi.

Blaire ile öyle değil. Bir planım var. Parayı almanın bir yolu üzerinde çalışıyorum.

Aramızdaki şeyin "öyle olmadığını" biliyordum. Miles en başından beri mutlu bir çiftmişiz gibi davrandığımızı biliyordu. Ama bu gece, gerçekten bir şeylerin değiştiğini düşündüm. Gerçek olduğumuzu söyledi. Ona gerçekten inandım, ama yine de bu benim deneyimsizliğim ve cehaletimden kaynaklanıyor olabilir. Erkeklerin seni yatağa için her şeyi söyleyeceklerini duymuştum ama Miles'in farklı olduğunu düşünmüştüm. İçimde hareket etmesi, beni öpmesi ve sonrasında bana sarılması... Gerçekten de benim onu sevdiğim kadar onun da beni sevdiğini düşünmüştüm.

Ama yanılmışım.

Daha da kötüsü, bunca zamandır beni kullanıyordu. Onu ya da varsayımlarını düzeltmediğim için hâlâ zengin olduğumu düşünüyor. Tüm bunlar zaten geçici olacaksa neden zahmet etsin ki?

Boğazımdan bir hıçkırık kaçarken gözlerimden yeni bir yaş dalgası dökülüyor. Beni buraya annesiyle tanıştırmak ve ameliyat parasını ödemem için beni baştan çıkarmak için getirdi. Hâlâ inanamıyorum ama bunu kendi kulaklarımla duydum. İlişkimizin görüldüğü gibi olmadığını ve parayı almak için bir yol üzerinde çalıştığını söylerken başka ne demek istemiş olabilir?

Kendime bir dakika daha acımama izin veriyorum ve sonra yataktan çıkıyorum. Burada kalmamın imkânı yok. Temizlenmek için banyoya doğru yürürken, bekaretimin kanıtlarını silerken neredeyse tekrar yıkılıyorum.

Aptal, aptal, aptal Blaire, kendimi azarlıyorum.

Kendimi toparladığımda, kıyafetlerimi spor çantama atıp yatağa uzanıyorum, buradan sonra nereye gideceğimden emin değilim. Regina'ya veda etme şansım olmayacağını düşünmek çok acı veriyor ama ona gerçeği söylersem yüzünde göreceğim acı ve hayal kırıklığına dayanabileceğimi sanmıyorum. Korkakça olduğunu kabul ediyorum ama Miles'ın ona her şeyi açıklayabileceğini düşünüyorum.

Ameliyat olmazsa Regina'yı bir daha göremeyeceğimi düşündükçe kalbim göğsümde acıyla sıkışıyor. Miles'ın beni manipüle etmesi ne kadar boktan olsa da, zengin olmadığım ve Regina'nın tıbbi masraflarını kendim karşılayamadığım için hâlâ kendimi suçlu hissediyorum. Param olsa gözümü kırpmadan öderdim, Miles'ın canı cehenneme.

Zengin olmayabilirim ama bağlantılarım var. Kendim için asla böyle bir şey istemezdim, ama Regina gibi biri adına olduğu için, yapamayacağım şey olmadığını görüyorum.

sağlığını ve mutluluğunu garanti altına almak. Bu açıdan Miles'a biraz sempati duyabiliyorum, ancak yine de kalbim kırılmış ve ihanetin acısıyla neredeyse sakat kalmış durumdayım.

Başım kederle dönüyor, sadece Miles ve sahip olduğumuzu düşündüğüm şey için değil, ailemi kaybettiğim için de. Birkaç kısa an için, istediğim her şeye sahiptim.

Bininci kezmiş gibi gelen gözyaşlarımı yüzümden silerek Tarin'i aramaya karar veriyorum. O ne yapılacağını bilir.

"Hey, bebeğim, her şey yolunda mı?" Tabii ki bir sorun için arayacağımı zaten biliyor gibiydi. Tarin bu konuda adeta bir zihin okuyucu.

Gözyaşlarımı yutmaya çalışarak, "Hayır," diye mutsuzca boğuluyorum. Devam etmem için sabırla bekliyor. Güçlendirici bir nefes alıyorum ve yara bandını yırtar gibi her şeyi ortaya döküyorum. "Miles'ın beni sevdiğini sanıyordum ama beni sadece zengin olduğumu ve annesinin ameliyat parasını ödeyeceğimi düşündüğü için kullanıyormuş."

"Oh Blaire, ben-"

"Ve annesi Regina'yı seviyorum. O parlak, güzel bir ruh ve ben ona yardım etmek istiyorum. Bir şey istemekten nefret ettiğimi biliyorsun ve zaten çok şey yaptın, ama bana borç para vermenin bir yolu var mı? Fazladan mesaiye kalırım, ikinci bir işe girerim, ne gerekiyorsa yaparım."

"Dur, tabii ki ameliyata yardım edeceğim. Aslında, babamın bölgedeki en iyi cerrahlardan bazılarıyla arkadaş olduğundan eminim. Her yerde bağlantıları var. Bahse girerim Regina'yı en iyilerin en iyileriyle görüştürebilir ve onlar da bunu karşılıksız yaparlar. Zengin insanlar böyle şeyler yapmaya bayılırlar, sırf bu yüzden bile olsa."

"Teşekkür ederim Tarin, ciddiym." Bu sefer gözyaşlarımı tutamıyorum.

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Senin için sadece iyi şeyler istediğimi biliyorsun. Çok büyük bir kalbin var, Blaire. Lafı açılmışken, bana şu Miles denen puştan biraz daha bahseder misin? Bir an için bile böyle bir şey yapacağını düşünseydim, seni asla cesaretlendirmezdim-"

"Biliyorum, biliyorum. Seni suçlamıyorum. Onun cazibesine inanıp beni baştan çıkarmasına izin vermek benim hatamdı. Çok aptalım."

"Blaire, tatlım, hayır."

İkimiz de birkaç dakika sessiz kaldık. Ona söylemeden, onunla yattığımı bildiğini biliyorum. Sonunda sessizliği bozdu.

"Tamam, Regina'yı hallettik, şimdi bir sonraki önceliğe geçelim - seni eve götürmek. Sen havaalanına git, oraya vardığında biletini onaylatmış olacağım, tamam mı?"

"Tarin, bunu yapmak zorunda değilsin."

"En iyi arkadaşın olarak, kalp kırıklığından sonraki beş saat içinde dondurma ve şarap içtiğinden emin olmak benim sorumluluğum ve bu da benim o görevi yerine getirmem."

Gözyaşlarımın arasından kıkırdıyorum ve telefonu kapatmadan önce en iyi arkadaşıma teşekkür ediyorum.

Mutfak ve oturma odasını karıştırıp bir kâğıt ve kalem bulduktan sonra Miles'a bir not yazıyorum. Ona gerçeği söylerken her kelime kalbime saplanan bir bıçak gibi geliyor. Zengin değilim, yüksek sosyeteden değilim.

Son bir yıldır bir arkadaşımın yanında kendi evim için para biriktirmeye çalışıyorum ve barista olarak çalışıyorum. Ona ayrıca Tarin'in Luxor'un sahibi olan babasının ameliyatla ilgili olarak kendisiyle temasa geçeceğini söylüyorum. Numarasını veriyorum, sonra nasıl bitireceğim konusunda tereddüt ediyorum. Sonunda "Sevgiler, Blaire" demeye karar verdim.

Çünkü gerçek de bu. O benim olmasa bile ben onunum. Yüzüğümü özenle katlanmış notun üzerine bırakıyorum ve kendimi evim gibi hissettiğim tek yere son bir kez bakıyorum.

Sevgililer Günü'nden hiç bu kadar nefret etmemiştim. Saat öğleden sonra iki ve ben şu anda çiftlerin bir içki fiyatına iki içki aldığı "Aşık Çiftler" promosyonumuz için gelen müşterilere servis yapıyorum. Kalbim üç yüz mil ötede Phoenix'teyken bu kadar mutluluğun etrafında olmak mide bulandırıcı.

"Mutlu çift için iki beyaz ahududulu mocha," diyorum en sahte neşeli sesimle. Ancak içeceklerini alan müşterilerin yüzlerindeki ifadeye bakılırsa, sanırım alaycı bir ifade kullandım. Sanırım gerçek duygularımı saklamak o kadar kolay değil. Tarin ve Miles'ın bana söylediği gibi, berbat bir yalancıyım.

Ugh, Miles. Vegas'a iner inmez telefonumu uçak modundan çıkarır çıkarmaz arama ve mesaj bombardımanına tutuldum. Tek bir mesajı bile okumadım ya da tek bir sesli mesajı bile dinlemedim. Zavallı hırpalanmış kalbim onun yalanlarına daha fazla dayanamadı, ben de numarasını engelledim.

Üç gün geçti ve ben hâlâ enkaz halindeyim. Miles'ı atlatmanın zaman alacağını biliyordum ama her geçen saat bir öncekinden daha fazla acı veriyor. Göğsümde korkunç bir delik var, tüm neşemi ve geleceğe dair umutlarımı emen kara bir boşluk. Miles'la dalga geçerken Regina'yla gülmenin nasıl bir şey olduğunu ya da elimi tuttuğunda veya şakağımı öptüğünde ne kadar mükemmel hissettiğimi hatırlayarak kendime eziyet etmeyi bırakamıyorum.

Bir de birlikte geçirdiğimiz son gecenin anıları var. En çok onlar acıtıyor.

Bir daha asla böyle bir zevk alamayacağımı biliyorum. O benim vücudumu benden daha iyi tanıyordu, ben de onunkini içgüdüsel olarak tanıyordum. Mükemmel bir uyum içindeydik, birbirimizi kızdırmak, tatmak, keşfetmek ve birbirimize hayal edilemez bir mutluluk vermek için birlikte çalışıyorduk. Ama hala aklımda kalan o hassas anlar. Son kez bir araya geldiğimizde bana bakışı, sonrasında uykuya dalarken sırtımı okşayışı. Bunların hepsi yalan mıydı? Gerçekten böyle bir şeyi taklit edebilir miydi? Bazen o kadar emin olamıyorum, ama sonra o telefon konuşmasını kafamda yeniden canlandırıyorum, bu da her zaman şüphelerimi gideriyor.

"Bu gece için büyük bir planın var mı?" Amelia, benim yerime gelen ikinci vardiyadaki bayan soruyor.

"Sadece ben, bir küvet Ben & Jerry's ve birkaç kız filmi," diye kuru bir şekilde cevap veriyorum. Bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama onun yerine bana acıyan bir gülümseme veriyor. Bundan nefret ediyorum.

İşten çıkıyorum ve eşyalarımı topluyorum, binam dükkândan sadece birkaç blok ötede olduğu için şükrediyorum. Ne kadar çabuk duş alıp tüylü pijamalarımı giyersem o kadar iyi.

Huysuz kapıcıyı selamlıyorum ve o da bana başını sallıyor. Son birkaç gündür aynı fikirdeyiz. Normalde, Frank benim neşeli kişiliğimi sinir bozucu bulur, bu da genellikle

Gölümsüyorum ve onu etkilemek için daha çok çabalıyorum. Ancak Phoenix'ten döndüğümünden beri kaşlarım onunkilerle yarışıyor.

Tarin'in evine çıkan özel asansöre yaslanarak ağır bir iç çekiyorum. Omuzlarım çöküyor ve kalbim sıkışıyor, bir gece daha yalnız kalacağımı, diğer yarımı özleyeceğimi hayal ediyorum. Özellikle de aşkın kutlandığı bir günde.

Kapılar özel lobiye açıldığında görmeyi beklediğim son şey, gül ve diğer her türlü renkli çiçekle dolu düzinelerce vazo. Her yer bahar bahçesi gibi kokuyor ve o kadar parlak ve neşeli görünüyor ki neredeyse ağlamaya başlayacağım. Tarin için olmalı. O ve erkek arkadaşı ciddileşmeye başladılar ve bugün nişanlanırlarsa hiç şaşırmam. Yakında evleneceğini ve artık kendine ait bir yere ihtiyacı olmayacağını düşünerek kalacak bir yer aramaya başlamak için aklıma bir not alıyorum.

"Blair."

Tüylerim diken diken nefesim boğazımda düğümleniyor. Kafamı sağa sola çeviriyorum, kafam çok karışık. Miles'ın sesi olduğuna yemin edebilirim ama bu doğru olamaz.

Çiçek aranjmanlarıyla kaplı yan masalardan birinin arkasından çıktığında neredeyse yere yığılıyordum. Acı, pişmanlık, özlem ve ezici keder bana çarpıyor ve ciğerlerimdeki rüzgârı dışarı atıyor.

"M-Miles," diye fısıldıyorum, gözlerim yaşlarla doluyor.

"Bebeğim..." Benim hissettiğim kadar mutsuz görünüyor. Gözlerinin altında koyu halkalar ve çenesinde birkaç günlük kirli sakal var. Kıyafetleri kırıışmış ve saçları sanki parmaklarını saçlarında gezdirip uçlarını çekiştirmiş gibi her yere yapışmış.

Ben daha ne olduğunu anlamadan Miles kollarını bana doluyor ve beni göğsüne çekiyor. Zihnim ona yetişemedi bedenim karşılık veriyor. Kucağına gömülüyorum, başımı boynunun kenarına gömüp sedir ağacı ve baharat kokusunu içime çekiyorum. Beni daha da sıkıyor ve dudaklarını başımın tepesine bastırıyor.

"Annemin ameliyatını ayarladığın için teşekkür ederim," diye fısıldıyor. Kollarında geriliyorum. Tabii ki bana teşekkür etmek için buradaydı. "Dün sorunsuz geçti ve şu anda iyileşiyor. Tümörün tamamını aldılar ve önümüzdeki hafta yeni bir tedavi planına başlayacaklar."

Benim yanımda olmadığı için yaşadığım hayal kırıklığını ve acıyı bir kenara bırakıp iyi haberlere odaklanıyorum. Regina'nın iyi olduğunu duyunca elbette rahatladım.

Kararlılığımı koruyarak Miles'tan uzaklaşıyorum ve kollarımı gövdem etrafına sarıyorum, birden kendimi savunmasız ve açıkta hissediyorum. "Bu harika," diye ciyaklıyorum. "Haber verdiğin için teşekkürler. Muhtemelen gitmeliyim."

"Hayır!" Miles neredeyse bağırıyor. "Hayır," diyor daha yumuşak bir sesle. Bana doğru uzanıyor ama dokunuşunun bu sürpriz ziyareti atlatmamı daha da zorlaştıracaklarını bildiğim için ondan ürkerem uzaklaşıyorum. Miles ona verdiğim tepki yıkılmış görünüyor ama nedenini anlayamıyorum. "Her şeyi berbat ediyorum," diyor nefesinin altından. "Blair, seni incittiğim için çok özür dilerim. Düşündüğün gibi olmadığına söz veriyorum. Seni kullanmıyordum."

Aptal olmadığımı anlaması için ona sert bir bakış atıyorum. Beni bir kez manipüle etmiş olabilir ama bunu tekrar yapmasına izin vermeyeceğim. Bir kez daha aşağılanmaya ve kalbime böyle bir darbe yemeye dayanmam.

"Lütfen, açıklamam için bana bir şans ver. Seni kaybedemem, Blair. Yapmayacağım. Sana gerçek olduğumuzu söyledim."

o. Notunu aldığımda..." Miles gözlerini kapatıyor ve eliyle yüzünü siliyor. Gözlerini tekrar açtığında, gözlerinde dökülmemiş yaşlar görüyorum. "Beni mahvetti."

Ne kadar kızgın ve incinmiş olsam da onu böyle acı içinde görmeye dayanamıyorum. Bir adım daha yaklaşıyorum ve elini elimde tutuyorum. İç içe geçmiş parmaklarımıza bakıyor, sonra elimi kaldırıp parmak eklemlerimi öpüyor. Miles saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırıyor, elini enseme doğru kaydırıyor ve beni orada kavırıyor. Başımı yukarı kaldırarak beni bakışlarıyla buluşmaya zorluyor. O viski rengi gözleri benimkilere kilitleniyor, beni içine çekiyor, sözlerini dinlemem ve inanmam için yalvarıyor.

"Blair, seni seviyorum. İstemedenden de olsa seni incitme düşüncesi..." diye devam etti, gözleri büyük bir acı ve pişmanlıkla doluydu. "Çok özür dilerim. Seni uyandırıp telefon görüşmesinden bahsetmeliydim. Eve gelir gelmez o konuşmanın sana nasıl gelmiş olabileceğini anladım. Allen param olmadığını biliyordu, bu yüzden beni arayıp borç almak için bir adamla buluşacağını söyledi. Parayı alacağı bahisçiyi tanıyordum ve adam tefecilerin en kötüsüydü. Başlangıçta bize verilenin en az beş katını ödeyeceğimize hiç şüphe yok."

Başımı sallıyorum, takip etmeye çalışıyorum. Ona inanmak istiyorum. Gerçekten, gerçekten istiyorum. "Ama aramızın öyle olmadığını söylemiştin. Gerçek bir çift olmadığımızı kastettiğini düşünmüştüm," diye fısıldıyorum.

Miles bir şekilde daha da üzgünleşir, gözleri acıyla parlar. "Hayır prenses, demek istediğim hiç de bu değildi. İronik bir şekilde, Allen seni paran için kullandığını ima etti ve ben de ona aramızdakinin öyle olmadığını, yani senden asla faydalanmayacağımı ya da senden bu kadar büyük miktarda para istemeyeceğimi söyledim."

"Ama... planın neydi? Bir planın olduğunu söylemiştin." Ona daha da yaklaştım, kalbim geçici bir umutla doluydu. Her şey gerçekten bir yanlış anlaşılma mıydı?

"Kıımdan yalan slyordum," diyor kuru bir kahkaha atarak. "Hiçbir planım yoktu. Sadece hayatımızın geri kalanında ensemizde soluyan bir tefeciye ihtiyacımız olmadığını biliyordum. Neyse ki, yarım yamalak bahisi kafası güzel bir şekilde ortaya çıktı ve kredi verecek durumda değildi. Allen'ı şimdilik bu işin peşini bırakmaya ikna ettim ve sonra eve döndüğümde senin notunu buldum." Miles alnını benimkine dayayıp derin ve sakinleştirici bir nefes alıyor. "Aramayı denedim," diye fısıldıyor.

"Biliyorum. Cevap vermek çok acı veriyordu."

"ok zgnm," diye mırıldanıyor, burnunu benimkinde aşağı yukarı gezdirerek. "Bana inanıyor musun? Sana asla zarar vermeyeceğime, seni asla böyle kullanmayacağıma inanıyor musun?"

Gözlerinin içine bakabilecek kadar başımı geriye eğiyorum. "Evet," diye fısıldıyorum, gözlerimde daha fazla yaş birikiyor. Yüz hatları rahatlıyor ve kaslarındaki gerginliğin bir kısmının boşaldığını hissedebiliyorum.

"Beni affediyor musun?"

"Evet," diyorum tekrar, tüm varlığımla bunu kastederek. Affedilecek bir şey olmadığını fark ettiğimde kendimi aptal gibi hissediyorum. En kötü sonuca atladım ve bu süreçte ikimizi de incittim.

"O zaman sana bir sorum daha var." Başımı yana eğiyorum ve önümde diz çöktüğünde hafifçe nefes alıyorum. "Benimle gerçekten evlenir misin?"

Bölüm 8

Miles

Kadife kutuyu açtığımda büyük büyükannemin yüzüğü çıktı. -Blaire'e en başta vermem gerekeni. Aramızdaki hiçbir şey sahte değildi ve bu görüntüyü takınmam aptalcaydı. Duygularımın yoğunluğunun Blaire'i korkutup kaçıracağını düşünmüştüm ama yine de gidip her şeyi berbat ettim. Bütün bunlar çok saçma ama bu sefer doğru olanı yapmaya çalışıyorum.

Blaire bana bakıyor, gözleri ağlamaktan kızarmış ve şişmiş. Son birkaç günü onu kullanmaya çalıştığımı düşünerek geçirmiş olmasından nefret ediyorum. Eve gelip notunu bulduğumda... Tanrım, hiç böyle bir acı ve öfke yaşamamıştım. Aptal olduğum için kendime, en başta yanlış anlaşılmaya neden olduğu için Allen'a ve Blaire'i benden almak için bana verdiği için evrene kızgındım.

Ama acı, öfkeden çok daha kötüydü. Hayatımın aşkından uzakta olmak, onun benim yüzümden acı çektiğini bilmek beni neredeyse öldürüyordu. Gözlerim yaştan bulanıklaşana kadar notunu tekrar tekrar okudum. Mutfakta dizlerimin üzerine çöktüğümü ve tam kalbimin olduğu yerde, göğsümdeki sıkı ağrıyı ovuşturduğumu hatırlıyorum.

Blaire onuncu aramadan sonra telefonuna cevap vermediğinde, onu kontrol altına almam gerektiğini biliyordum. Her ne kadar beni öldürse de, ona biraz zaman tanımaya karar verdim.

günler. Aynı anda hem Vegas'ta hem de Phoenix'te olamazdım ve Blaire sözünün eri olarak annemin ameliyatı için her şeyi ayarladı. Annem iyileşme sürecine girer girmez, Blaire'i gerçekten karım yapmak için uçağa atladım.

"Bir şey söyle prenses," diye mırıldanıyorum, kalbim göğüs kafesime çarpıyor. "Her şeyi berbat mı ettim? Yani, yaptığımı biliyorum ama ben-"

"Ciddi misin?"

"Ne demek

istiyorsun?"

"Beni seviyor

musun?"

Sol elini elime alıp parmak eklemlerini nazikçe öpüyorum. "Blair, o poker oyununda kalbimi kazandığında seni sevmekten başka seçeneğim yoktu." Bana içimi ısıtan ve devam etmem için beni cesaretlendiren geçici bir gülümseme veriyor. "O zamandan beri geçen her an seni sevmem için bana daha fazla neden verdi. Tatlı kahkahanı ve şımarık küçük ağzını seviyorum. Başkalarıyla ilgilenme şeklini ve tanıştığın herkese ışığını saçmanı seviyorum. Bebeğim, sen tanıdığım en büyük kalbe sahipsin. Kolay bir hayatın olmadığını bilmeme rağmen gülümsemen çok saf ve gerçek. Neşe duyma yeteneğimi kaybettiğimi sanıyordum ama ışıltılı yeşil gözlerine bir kez bakınca her şeyi değiştireceğini anladım."

"Miles," diye fısıldıyor Blaire, boştaki eliyle gözyaşlarını silerken.

"Her şeyi berbat ettim," diye devam ediyorum, hâlâ sol elini tutarak. "Senden ayrı kalma düşüncesine dayanamıyordum, bu yüzden annem arayıp istemeden de olsa seninle daha fazla zaman geçirmem için bana bir bahane verdiğinde, bunu iki kez düşünmedim. Sana karşı dürüst olmalıydım ama kendimi bile korkuttum.

Korkunç bir poker suratı ve kuğulardan nefret eden o muhteşem sarı saçlı prensese ne kadar sert ve hızlı aşık olduğumu." Blaire burnunu çekerek küçük bir kahkaha atıyor, bu ses içime işliyor ve bana cesaret veriyor. "Seni seviyorum, Blaire. Seni çılgınca, her şeyi tüketen bir şekilde seviyorum, başkaları için bir anlam ifade etmeyebilir ama bu benim hayatımdaki en gerçek, en gerçek şey. Evlen benimle prenses. Evlen benimle ve günlerimizin geri kalanını seni ne kadar çok sevdiğimi kanıtlayarak geçirmeme izin ver."

Cevabını beklemeden yüzüğü parmağına takıyorum ve ayağa kalkarak Blaire'in yüzünü ellerimin arasına alıyorum.

"Miles," diye fısıldıyor alnımı onunkine dayadığımda. "Ben de seni seviyorum. I-"

O daha düşüncesini tamamlayamadan dudaklarım onunkilerin üzerindeydi. Onu acımasızca öpüyorum. İhtiyacıma teslim oluyor, öpücüğü zorla benimkiyle eşleşiyor. Ellerimi başının arkasına doğru kaydırıyorum, uzun buklelerini örüyorum ve öpücüğümüzü derinleştirebilmek için ona aç veriyorum.

Ağzımı daha geniş açıyorum, onu daha yakına çekiyorum ve vücudumu sıkıca onunkine bastırıyorum, yumuşak kıvrımları içimde eridiğinde inliyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Onu tüketmeye, içime çekmeye, zevkini içten dışa hissetmeye ihtiyacım var.

"Miles," diye inliyor Blaire öpüşürken, tırnakları göğsümde geziniyor. "Miles, lütfen..."

"Biliyorum bebeğim, biliyorum," diye mırıldanıyorum, bir kez daha dudaklarına yapışarak. Vücudumun sert düzlemlerine sürtünürken yumuşak çığlıkları daha da çaresizleşiyor. Kıçını kavriyorum ve onu kollarımın arasına alıyorum, bacaklarını etrafıma sararken boynunu emiyorum. "İçeri girmek için anahtar kodu nedir?" Homurdanıyorum, dairesinin kapısının önünde dururken onu son bir kez öpüyorum.

Ben omzuna sokulurken o numaraları sıralıyor. Ellerim onun her santimine dokunma ihtiyacıyla o kadar kötü titriyor ki, kodu iki kez girmek zorunda kalıyorum.

Kapı açılır açılmaz içeri giriyorum ve onu döndürerek duvara yaslıyorum. Ağzını yalıyorum ve dudaklarını kemiriyorum, ben onu yutarken gözlerini açık tutamamasına bayılıyorum. Odasına gidene kadar beklemem gerektiğini biliyorum ama burası bize ait ve ona daha fazla bekleyemeyecek kadar çok ihtiyacım var. Tarin teklifim için her şeyi ayarlamama yardım etti ve sonra bana gecenin geri kalanında erkek arkadaşıyla dışarıda olacağını söyledi, bu yüzden kesintiye uğramayacağımızı biliyorum.

"Sana ihtiyacım var," diye homurdanarak alt dudağını dişlerimin arasından çekiyorum.

"Ne için bana ihtiyacın var?" diye alay ediyor, küçük şımarık sırtışı sikimin seğirmesine ve lanet bir musluk gibi precum sızdırmasına neden oluyor.

"Evet demene ihtiyacım var," diye homurdanarak boynundan aşağı yumuşak öpücükler bırakıyorum. "Bana karım olacağını söyle. Benim ailem. Çocuklarımdan annesi."

"Evet," diye fısıldıyor, ben onun hassas tenini yalamaya ve kemirmeye devam ederken nefesi boğazında düğümleniyor.

"Bana benim kadar deli olduğunu söyle. Beni sevdiğini

söyle." "Evet Miles, seni seviyorum. Seni çok seviyorum."

Onun sözleri
Göğsümdeki baskı düğümünü çözün, geriye sadece sevgi ve onun yerine umut.

"Güzel," diye homurdandım. "Şimdi bana bu daracık küçük amcığı her tarafım krema olana kadar sikmemi istediğini söyle."

"Evet! Ye-"

Cevabının geri kalanını yutuyorum, dudaklarını hemen şu anda üzerimde istiyorum. Bacaklarını belimden çözmeye çalışırken bile Blaire bana yapışıyor. Öpüşürken karanlık bir şekilde kıkırdıyorum, benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olduğu gerçeğini seviyorum.

"Seni bu duvara karşı becereceğim, istediğin bu mu?" Kulağının kabuğuna doğru usulca homurdanıyorum.

"Evet, lütfen," diye nefes alıyor ve beni tekrar güldürüyor.

"Çok kibarsın prenses. Ama bana asla yalvarmak zorunda değilsin.
seni seviyorum."

Onu yere yatırdım, böylece sikimi çıkarabilecektim, ama küçük minx kotuma kendisi saldırarak beni şaşırttı. Beni iki eliyle kavriyor, yavaşça shaftımda yukarı ve aşağı kaydırıyor. Ucundan prekum sızıyor ve başparmağını yarığımın üzerine sürterek, ben ellerinde taşaklanmamaya çalışırken etrafa yayıyor.

"Yalvarmam hoşuna gitmiyor mu?" Blaire bana bakıyor, parlak yeşil gözleri ve günahkâr dudakları mükemmel, pis, masumiyetin mutlak resmi. Bu bakışı nasıl başarıyor bilmiyorum ama tıpkı diğer yanları gibi yüzde yüz gerçek.

Blaire'in sözleri beni kendime getirdi. Elimi eteğinden yukarı kaydırıp parmaklarımı külotla kaplı amına sürüyorum ve ıslaklığının pamuklu kumaştan sızdığını hissedince inliyorum. Kumaşın üzerinden kıvrımlarına bastırıyorum ve sadece hafif bir dokunuşla benim için fışkırdığını hissediyorum.

Külotunu kenara itiyorum ve bir parmağımı amına sokuyorum. *Kahretsin*, çok sıcak, ıslak ve mükemmel. Bir saniye daha bekleyemedim, külotunu kaptım ve yırttım

vücudundan çıkarıyorum. Ciyaklıyor, ama ağzını kendi ağzımla kapatarak seslerini yutuyorum.

Onu duvara yapıştırırken, Blaire'in bacaklarını etrafıma sarması için . Onu sert ve derin bir şekilde öpüyorum, ihtiyacını tadıyorum.

"Yalvarmayı seviyor musun?" Yumuşakça homurdanıyorum. İnliyor ve alt dudağını ısıtıyor, hafifçe başını sallıyor. "O zaman benim için yalvar prenses. Koca sikim için yalvarışını duyayım."

"Lütfen," diye inliyor, kollarımda kıvranıyor. "Buna ihtiyacım var. Becer beni Miles, boşalt beni, senin olayım..."

Amcığı etrafımda dönerken kükreyerek ona çarpıyorum. Blaire sessiz bir çığlık atarak başını geriye eğiyor, sularının dalgası sikimi kaplarken tüm vücudu geriliyor.

"İşte bu bebeğim," diye homurdanıyorum, dışarı çekip tekrar içine sokuyorum. "Islat beni, kirlet beni. Benim için gel, aynen böyle."

Onu doldurup gererken sikimin tabanını klitorisine sürtüyorum. Blaire inliyor ve nefesini tutarak sırtını duvara yaslıyor. Üst kalçalarındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum, sonuna ulaşana kadar onu benim için daha geniş açıyorum.

"M-Miles... M-M-Mi-"

Çığlığı havada yankılanıyor, orgazmı onu harap ederken apartmanın etrafında yankılanıyor. Sarsılan amcığının derinliklerine saplanıp kalıyorum, sıcak salgısı dışarı akarken inliyorum.

Dudaklarım boynunda geziniyor, nabzının noktasından omzuna, daha aşağıya, kadar emiyorum onu

köprücük kemiği. Yavaşça, çok yavaşça, neredeyse sonuna kadar , sonra onun kremiyle parlayan sikime bakıyorum.

Ben tekrar içeri iterken ikimiz de inliyoruz, amının etrafımda gerilmesini ve beni yutmasını izliyoruz. Blaire kalçalarını oynatarak beni daha derine çekiyor. O kadar iyi hissediyor ki, ipeksi küçük amcığı beni içine çekiyor ve daha fazlası için yalvarıyor. Onu tekrar öpüyorum, dilimi sikimle aynı yavaş ve sabit hızda içeri sokuyorum.

Vücudunun benim için açıldığını hissedebiliyorum, bacakları, amı, ağzı, her şeyi hazır ve ona verdiğim her şeyi almaya istekli. Her şeyi berbat ettikten sonra bile kendini bana bu şekilde verdiği için kendimi güçlü ve onurlu hissediyorum.

Hızımı artırarak kalçalarını kavriyorum ve sırtımda pençeleşene kadar ona uzun, sert vuruşlar yapıyorum.

"Evet, evet, ...evet!"

Yüzümde beliren sırıtışa engel olamıyorum. "Hoşuna gitti mi? Sert sever misin?"

"Ne yaparsan yap... Ne yaparsan yap hoşuma gidiyor," diye

inliyor. "İyi cevap, prenses." Onu öpüyorum, dudaklarını

ısıyorum, yalıyorum
ağzının her santimini.

Onu ayakta tutmak için bir kolumu bacaklarının altından geçiriyorum, boştaki elimi vücudunda gezdiriyorum, göğüslerini sıkıyorum ve sonra parmaklarımı boğazının ön kısmına doluyorum. Ben hafif bir baskı uygularken Blaire başını geriye atıyor. Boynunu kavradığımda üzerime fişkırdığını hissediyorum.

"Hoşuna gitti mi?" Kulak memesini ağızıma almadan önce kulağına fısıldıyorum.

Başını sallıyor ve inliyor.

Ağzını tekrar talep ediyorum ve kalçalarımı onunkilere yapıştırıyorum, şimdi onu güzel ve sert bir şekilde beceriyorum, başka bir salgının yavaşça devraldığını hissediyorum. Parmakları sırtıma saplanırken Blaire'in dizleri kalçalarımın bastırıyor. Kanalı etrafımda titreşiyor, her çektiğimde beni içine çekmeye çalışıyor.

"Benim için gel, bebeğim. Koca sikime gel. Yap şunu, Blaire. Benim için gel."

Zevkinin onu altına çektiği anı hissediyorum ve orgazmı vücudunu yırtarken ağzını benimkiyle kapatıp boynunu sıkarken ona son bir kez daha çarpıyorum. Çığlıklarını yutuyorum ve sonra boynundaki elimi bırakıyorum, sadece tekrar geldiğini hissetmek için, bu sefer daha sert.

Kendine gelmesine fırsat vermeden onu duvardan uzaklaştırdım ve hala içindeyken bizi kanepesine oturttum. Kendini omuzlarıma yaslıyor ve sonunda şehvetten bulanıklaşmış gözlerini açıyor.

"Miles... bu..."

"Oh, daha işimiz bitmedi bebeğim. Şimdi koca sikime bin. Bana ne kadar iyi bir kız olduğunu göster."

Gözlerinde ateş parlıyor. Blaire aşağı yukarı zıplıyor, beni çalıştırıyor ve kendi zevkinin peşinden koşuyor. Onun bu işte kaybolduğunu görmek çok ateşli. *İçimizde*.

Üzerindeki bluzun düğmelerini açıyorum, böylece o lezzetli göğüslerini emebiliyorum. Sade siyah sütyeninin kaplarını aşağı çekerek, meme uçlarını yalayarak sıkı tepeler haline getiriyorum.

"Oh! Evet..." diye tıslıyor. Onaylayarak homurdanıyorum, sonra göğsünü emiyorum. *Sertçe*.

Blaire kalçalarını yuvarlıyor ve bacaklarını daha geniş açıyor, sanki bunu yapmak için doğmuş gibi bana sürtünüyor. Onun hızına ayak uyduruyorum ve yumuşak göğüslerinin her itişte sallanmasından zevk alıyorum. Kontrolünü kaybetmeye başladığını hissediyorum, bu yüzden kalçalarını kavriyorum ve içine girerken onu yerinde sabitliyorum. Ellerini kanepenin arkasına koyuyor ve küçücük vücudunda çıldırmama, onu en iyi şekilde parçalamama izin veriyor.

Gözleri kapanıyor, alnından ter damlıyor ve hemen orgazmın içine düşüyor. Yani... sadece içine düşüyor.

Blaire kollarımda geriliyor ve kasılıyor, amı beni çok sıkı sıkıyor. Yüzü kızarıyor ve ben onu usulca öpüyorum. "Benim için nefes al bebeğim," diye fısıldıyorum dudaklarına. Blaire havayı içine çekiyor ve tekrar üzerime fışkırıyor.

Gözleri açılıyor ve eğilip boynumu yalamadan önce alt dudağını ısıırıyor. Tekrar tekrar içine giriyorum, sonuna yaklaşıyorum. çekişimde amını etrafımda sıkıyor ve içine girerken homurdanmama neden oluyor.

"Benim için gel Miles," diye kulağımı tırmalıyor. "Lütfen," diye yalvarıyor.

Dişlerinin omzuma battığını hissediyorum, acı sadece zevki yoğunlaştırıyor. Göğsümün derinliklerinden vahşi bir ses yükselirken onun içinde patlıyorum. O kadar sert boşalıyorum ki neredeyse acıtıyor, olgun küçük amının içini tohumlarımla boyuyorum. Umarım bu onu hamile bırakır.

"Vay canına," diyor Blaire göğsüme yığılırken usulca. Onun sevimli tepkisine kıkırdayacak enerjim yok, onun yerine onaylarcasına mırıldanıyorum.

Sonunda nefes alış verişimiz yavaşlıyor ve kollarımı Blaire'e sarıp onu kendime yakın tutmak için yeterli gücü buluyorum.

"Çılgınca bir fikrim var," diye mırıldanıyorum kulağının kabuğuna.

Blaire bana muzip bir sırıtış atıyor, zümrüt gözleri asla bıkmayacağım bir sevgi ve şakacılıkla parlıyor. "Bunu daha önce de duymuştum," diye takılıyor.

"Ya bugün evlenirsek. Hemen şimdi. Ne de olsa Vegas'tayız."

"Annen bizi öldürmez mi?"

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum, geri çekilmeden önce onu bir, iki, üç kez öpüyorum. "Tek itirazın bu mu?"

"Ben...şey, konuşmamız gereken bazı şeyler var, değil mi? Üzerinde çalışmamız gereken detaylar?"

"Beni seviyor musun?"

"Evet," diye cevap vermekte tereddüt etmiyor. Onu bir öpücükle daha ödüllendiriyorum, bu seferki daha derin.

"Benimle evlenmek istiyor musun?"

"Ben zaten evet dedim," diye küstahça konuşuyor ve gözlerini bana diyor.

"Tekrar söyle," diye , alt dudağını dişlerimin arasından çekmeden önce ısıyorum.

"Evet, seninle evlenirim."

Homurdanıyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirerek tatlı güneş kokusunu içime çekiyorum. "Başka ne var?"

"Seni seviyorum."

Verdiği cevap karşısında inleyerek onu önce tatlı tatlı, sonra da sertçe öpüyorum. "Tekrar."

"Seni seviyorum."

"Yine," diye homurdanıyorum, boynundan aşağıya ağzı açık öpücükler yerleştiriyorum.

"Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum," diye , parmaklarını saçlarımda gezdiriyor.

"Ben de seni seviyorum, Blaire. Her şeyimle. Karım olarak sana ihtiyacım var. Diğer her şey yoluna girecek, söz veriyorum. Sana her zaman göz kulak olacağım. Bana güveniyor musun?"

"Tüm kalbimle," diye cevap veriyor, büyüleyici gözleri yaşlarla doluyor.

"Teşekkür ederim aşkım," diye fısıldıyorum, düşen ilk gözyaşını öpüyorum. "Güvenini ya da kalbini bir daha asla kırmayacağım. Onlar da tıpkı senin gibi benim korumam ve el üstünde tutmam gereken varlıklar." Müstakbel gelinime gülümsemeden önce ona son bir öpücük veriyorum. "Ee, ne diyorsun? Vegas düğünü mü?"

"Bir şartla." "Ne olursa."

"Eğer bunu yapacaksak, doğru yapmalıyız."

"Peki Vegas'ta evlenmenin doğru yolu nedir?" Sırtarak soruyorum.

"Bir Elvis taklitçisiyle evlenmek için tabii ki." Blaire beklentiyle bana bakıyor, dudaklarının bir köşesinde seksi, sinsi bir gülümseme kıvrılıyor.

Kaburgalarını gıdıklayarak sarsılmasına ve ciyaklamasına neden oluyorum. Kahkahaları çınlıyor, hem daireyi hem de kalbimi dolduruyor. Tek bir hamleyle Blaire'i kanepenin koltuğuna doğru itiyor ve kendi sırtışımla onun üzerinde geziniyorum.

"O zaman gidip bir Elvis taklitçisi bulalım."

Bölüm 9

Blaire

Üç saat sonra, Tarin ve ben Cupid's Wedding Chapel'in arka odasında düğünüm için hazırlanıyorduk.

Vay anasını. Ben evleniyorum.

"Lanet olsun, evleniyorsun!" Tarin kelimeleri kafamdan çalarak ciyaklıyor. "Ve muhteşem görünüyorsun."

"Peri vaftiz anneme teşekkürler."

Tarin parlak bir şekilde gülümsüyor ve sonra beni döndürüyor, böylece kendimi boy aynasında görebiliyorum. Geleneksel düğün kıyafeti değil ama mükemmel. Miles evlenme teklif ettikten hemen sonra en yakın kiliseye koşmak istedi ama ben onu Tarin'le konuşana kadar biraz beklemeye ikna ettim. Baş nedimem olmadan evlenirsem beni asla affetmez.

"Tarin..." Aynada kendime bir aşağı bir yukarı bakarak fısıldıyorum. Saçımı narin, yana taranmış bir topuz yapmış ve yüzümü çerçevelemek için birkaç yumuşak bukle bırakmış. Makyajım abartılı değil, ama dumanlı göz yeşil gözlerimi ortaya çıkarıyor ve geri kalanı sadece doğal özelliklerimi vurgulamaya yarıyor.

Ve elbise.

Gümüş payetli elbisenin çarpıcı olduğunu düşünmüştüm, ama bu... mükemmel. Belde daralan ve kalçalarda genişleyen karmaşık boncuk işçiliğine sahip vücuda oturan bir korsajı var. Etek kısmı dizlerimin hemen üzerinde biten yumuşak dantel katmanlarından oluşuyor. Etek ucu da korse ile aynı boncuk işçiliğine sahip ve her şeyi birbirine bağlıyor. Elbisenin kendisi en açık pembe, neredeyse inci beyazı ve tek kelimeyle mükemmel.

"Çok güzelsin bebeğim. Umarım artık bunu görebiliyordur" diye fısıldıyor ve omuzlarımı sıkıyor.

"Teşekkür ederim. Her şey için," diyorum gözlerim yaşararak. Bunu söylememe gerek yok ama ikimiz de Miles'la birlikte Phoenix'e taşınacağımı ve arkadaşlığımızın bundan sonra farklı olacağını biliyoruz.

"Sonsuza dek mutlu olmayı hak ediyorsun, Blaire. Burada olup bunu görebildiğim için çok mutluyum." Bana anlamlı bir bakış atıyor, gözleri de yaşlarla parlıyor. "Bu kadar saçmalık yeter. Makyajını mahvedeceksin," diyor sırtarak. Tarin yanağıma bir öpücük konduruyor, tam o sırada kilisenin çalışanlarından Marie Cupid içeri giriyor.

"Aman Tanrım, şu haline bak!" diye fışkırıyor. "İşte çiçekleriniz. Açık pembe bir elbise giyeceğini söylemiştin, ben de al pembe şakayıklar ve biraz daha koyu pembe güller seçtim, ayrıca beyaz düğünçiçekleriyle tamamladım."

Marie bana muhteşem buketi uzatırken yanakları güllerle aynı pembe tonuna dönüşüyor. Çok tatlı ve biraz utangaç, ama bu özel düğün şapelini yöneten diğer Cupid'lere tam olarak uyuyor.

"Bunlar mükemmel," diyorum. "Benim bulabileceğim her şeyden daha iyiler. Çok teşekkür ederim, tüm bu düğün çok güzel."

"Kimseye söyleme ama sahne arkasındaki işlerin çoğunu aslında James yapıyor. O çok romantik biri," diye iç geçiriyor, dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirliyor. "Sanırım bu sayede benimle evlendi ve beni burada ailesiyle birlikte çalışmaya ikna etti. Her neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Hadi seni evlendirelim!"

Tarin kolunu benimkine doluyor ve beni Miles'ın beni beklediği şapele giden kapıya doğru çeviriyor. Marie bizim için kapıyı açıyor ve Tarin yanımdayken koridorda yürümeye başlıyorum.

"Bir dakika canım," diyor sessiz bir ses tam sağımdan. Resepsiyon görevlisi ve Cupid ailesinin reisi Ellen Cupid, elbiseme çok benzeyen boncuk işlemeli, narin, dantelli bir duvağı topuzumun arkasına sıkıştırıyor. "Bu duvağın buralarda bir yerde olduğunu biliyordum. Mükemmel, sence de öyle değil mi?" Ben göremediğim için Tarin'e dönüp onayını alıyor.

"Kesinlikle. Artık gerçek bir gelinsin."

"İyi şanslar," diye fısıldıyor Ellen. "İyi bir tane buldun. Sana nasıl baktığını görüyor musun? Hayatının aşkıyla bir ömür geçirmeye hazır bir adam bu."

Başımı kaldırıyorum ve Miles'ı ilk kez görüyorum. Şık görünümlü smokiniyle önde duruyor, takım elbisesinin içinde her zamanki gibi yakışıklı. Ama dikkatimi çeken onun viski rengi gözleri oluyor. Haklı, Miles'ın bana bakışı eşit derecede hassas ve şaşkın, sanki benimle evlenmek üzere olduğuna inanamıyor. Gülümsemesinde gururla birlikte çok fazla sevgi ve bağlılık var. Kocam olmaktan gurur duyuyor.

Bu düşünce beni ileri itiyor, ikimizin de hayallerini gerçekleştirmeye hazırım.

Koridorun sonuna geldiğimizde Tarin yanağıma bir öpücük konduruyor, buketimi alıyor ve Miles'a göz kırpmıyor. İçimden bir ses bu ikisinin beni buraya, aşkımın ve bir Elvis taklitçisinin önüne getirmek için arkamdan iş çevirdiğini söylüyor.

Miles ellerimi tutuyor ve beni kendine doğru çekiyor. Yüzüne bakabilmek için başımı arkaya doğru eğmek zorunda kalıyorum, bu da onun daha fazla gülümsemesine neden oluyor.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor ve eğilip dudaklarıma hafif bir öpücük konduruyor.

Frank Cupid, nam-ı diğer Elvis, sırtarak, "Hey şimdi, bunların hiçbirisi henüz yok," diyor. En iyi Elvis sesiyle, "Çok güzel bir hanımefendiniz var ama geçmemiz gereken bir tören var, duydunuz mu?" diyor. Tüm bunların saçmalığına kıkırdamaktan kendimi alamıyorum ama yine de bir şekilde mükemmel. "Kısa ve tatlı tutacağım," diyor Miles'a göz kırparak.

Elvis aşk ve bağlılık hakkında konuşmaya devam ediyor ama ben onun sözlerine konsantre olamıyorum. Miles bana dünyadaki en değerli şeymişim gibi bakarken olmaz. Miles bir eliyle yüzümün yan tarafını tutup başparmağıyla yanağıma hafifçe okşayınca kadar yemin kısmına geldiğimizi fark etmiyorum bile.

"Ben, Miles Robertson, seni, Blaire Kendall'ı, bugünden itibaren iyi ya da kötü sahip olmak ve tutmak üzere eşim olarak kabul ediyorum..." Duraklar, Elvis'in ona sonraki birkaç satırı söylemesini bekler. Bir sonraki bölümü söylediğinde Miles aptalca bir sırıtışa bürünür. "Zengin ya da fakir, prenses, hastalıkta ve sağlıkta, ölüm bizi ayırana dek sevmek ve değer vermek için."

Başparmağında tek bir damla gözyaşı yakalıyor ve onu siliyor. Aşkımın göz temasını hiç kesmeden yeminleri tekrarlıyorum.

Elvis bize öpüşmemizi söylemiş olmalı. Ya öyle ya da Miles kendine engel olamıyor.

Beni öne doğru çekiyor ve başımı yukarı kaldırarak önce yumuşakça, neredeyse saygıyla öpüyor. Dili dudaklarımın arasından kayıyor, benimle alay ediyor, tadıma bakıyor ve çok yakın gelecekte bundan çok daha fazlasını vaat ediyor.

Elvis boğazını temizleyerek Miles'ın öpüşmemizi kesmesine neden oluyor. Az önce herkesin bizi sahnede öpüşürken gördüğünü düşününce yanaklarım kızarıyor. Miles kıkırdıyor ve bana son bir öpücük veriyor.

"Hayatımızın geri kalanına hazır mısın prenses?" diye mırıldanıyor ve şakağıma bir öpücük daha konduruyor.

"Evet, lütfen," diyorum sırtarak.

Yarım saat sonra fotoğraflarımızı çektirdik ve sevgili Cupid ailesine teşekkürlerimizi sunduk. Tarin ve erkek arkadaşı şahitlerimiz olarak imza attılar ve bize Luxor'un çatı katı süitinde bir gece geçirmek gibi gülünç derecede cömert bir düğün hediyesi verdiler.

Miles beni duvara yaslamadan, ağzını ağzıma dayamadan, içime girip beni ihtiyaçtan çıldırtmadan önce özel asansörden zar zor çıktık. Daha bugün inanılmaz, patlayıcı bir seks yaptık ama ben daha fazlası için hazırım. Çok daha fazlasına.

"Tanrım, seni çok seviyorum Blaire," diye mırıldanıyor boynumu öperek. "Benim olduğuna inanamıyorum. Karım olduğuna."

"Kocam."

İnliyor ve alnını benimkine yaslıyor. "Bunun sesini sevdim."

Parmak uçlarımda yükselip dudaklarımı kulağının kabuğuna değdirdiğimde yüzüme sinsi bir sırıtma yayılıyor. "Yarattığı acıyı dindirmek için kocama ihtiyacım var."

"Siktir," diye . "Benim için canın mı yanıyor prenses?"

"Çok kötü," diye inliyorum, alt dudağını dişlerimin arasından çekerek.

Miles homurdanıyor ve beni kollarına alıp yatak odasına doğru götürüyor.

Bir de baktım ki Miles beni sırt üstü yatırmış, üzerime çullanıyor. O anda tamamen ele geçirilmiş, vahşi bir hayvan gibi görünüyor. Ama bunun altında hâlâ bana nasıl değer verdiğini görüyorum. Bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum, bu da bastırmaya çalıştığını bildiğim canavarın kilidini açmak istememe neden oluyor.

Onu öpmek için eğildim, ama o geri çekildi. Boynumu daha yukarı kaldırıyorum ama o daha da geri çekiyor, ben somurttukça sırıtıyor. Bana iffetli bir öpücük veriyor ve yataktan kalkıyor.

Onu takip ediyorum, şikâyet etmek üzereydim, ama sonra gömleğini çıkardığını ve yontulmuş göğsünü ortaya çıkardığını görüyorum. Gözlerim omuzlarında, göğüs kaslarında, parçalanmış kaslarında ve belirgin karın kaslarında gezinirken dudaklarımı yalamaktan kendimi alamıyorum. Sonra gözlerim aşağıya, devasa aletine giden o iki yontulmuş çizgiye iniyor.

Sonunda gözlerimi tekrar onunkilerle buluşturduğumda bana sırıtıyordu. Ukala piç.

Elbisemi çıkarmaya başlıyorum ama uzanıp ellerimi durduruyor.

"Olmaz, bu benim işim. Hediyeimin paketini açmama izin verin. Benim mükemmel prensesim."

Miles ellerimi avuçlarının arasına alıyor, önce birini sonra diğerini öpüyor ve beni ayağa kaldırıyor. Elleri yavaşça kollarımdan yukarı kayıyor, ilerlerken bir yol açıyor. Göğüslerimi avuçluyor ve ellerini göğüs kafesimin, karnımın üzerinde gezdirmeye devam ediyor ve sonra beni döndürüyor, fermuarımı açıyor ve elbisemin ayaklarımın etrafında toplanmasına izin veriyor.

Ardından sütyenimi çıkarıyor ve sonra beni tekrar döndürüyor, önümde diz çöküyor ve gövdemde bir iz bırakarak öpüyor. Dantelli külotumun bel bandını ısıyor ve çekiştirerek nefesimi kesiyor. Miles kıkırdıyor ve sonra kumaşı üzerimden söküp parçalara ayırıyor.

Tam şikâyet edecektim ki beni öne çekip amımı öptü. İç kaslarım arzuyla kasılıyor ve kalçalarımın iç kısmına damlayan sularımı gördüğünü biliyorum.

"Lanet olsun," diye inliyor eğilip uyarılmışlığımı yalamadan önce. Miles dilini yarığımın içine daldırıyor ve sonra beni yatağa geri iterek ciyaklamama neden oluyor.

Kalçalarımı ayırıyor ve bir bacağımı omzunun üzerinden geçiriyor, sonra diğerini, beni onun için açıyor. Sonra Miles sırlıklam amıma dalıyor ve sıcak ağzının en özel yerimdeki hissinden beni ağılatıyor.

Yavaşça başlıyor, dilinin uzun dalgaları amımın içinde aşağı yukarı yuvarlanıyor. Tam daha fazlasına ihtiyacım olduğunda, başparmağı klitorisimi buluyor ve beni yalamaya ve kıvrımlarımı emmeye devam ederken küçük sinir topunun etrafında daireler çiziyor.

İşaret parmağı içimde kolaylıkla kayıyor, sonra kaslı koluyla içime girip çıkarken orta parmağı da katılıyor ve beni yatağın içine sokuyor. Parmaklarını döndürüyor ve bana bakmak için duraklıyor, yaramazlıkla sırtıyor. Sonra parmaklarını yukarı kıvrıyor ve o gizli noktayı buluyor, parmaklarını oraya sürüyor ve beni parmaklarıyla tamamen yok ederken gerilmemi ve inlememi izliyor.

"Evet, oh evet," diye haykırıyorum, kendimi durduramıyorum.

Amımın içine doğru hırlayarak klitorisimi sesiyle titreştiriyor. Miles parmaklarıyla amımın duvarlarını kaydırıp büküyor ve ovuyor, bu sırada dili küçük sinir yumağıma kötü şeyler yapıyor. Onu yalıyor, etrafına vuruyor ve sonunda ağzına alıyor ve hafifçe ısıyor, orgazmımın içimden geçmesine ve parmaklarının her tarafına dökülmesine neden oluyor.

Dilini girişime sokup ona verdiğim her şeyi yalayıp yutarken kalçalarımı oynatıyorum.

Sonunda yeryüzüne geri döndüğümde yatağa gömülüyorum. Miles üzerime tırmanıyor, bir dirseğinin üzerinde yükselirken diğer eliyle yüzümü kavıyor. Dudaklarının tüy kadar hafif dokunuşlarıyla her yerime nazik öpücükler konduruyor. Alnımı, burnumu, yanaklarımı ve son olarak da ağzımı gıdıklıyor.

Miles dilini yavaşça, kasıtlı olarak içimde gezdirirken, eli yüzümden vücuduma doğru ilerliyor, beni okşuyor ve beni ateşe veriyor.

Bacaklarımı açtım ve onun tenini tenimde daha fazla hissettim. Bir noktada Miles pantolonunu ve boxerını çıkardı. Sıcak, sert sikinin amıma sürtündüğünü hissediyorum.

Miles bir kolunu başımın iki yanına koyarak kendini yukarı kaldırıyor. Bacaklarımı daha geniş açarak onu karşılıyorum. Aletini kıvrımlarımın arasından geçirdiğini hissediyorum, inleyerek

klitoris. Bacaklarımı kalçalarına doluyorum ve onu en çok ihtiyacım olan yere getirmeye çalışıyorum.

Birbirimizden ayrıldığımızda, sikini yumruklayıp girişime doğru yönlendirirken elinin bedenlerimizin arasından kaydığını hissediyorum. Yavaşça içime giriyor, beni santim santim dolduruyor. Beni gerdikçe ve sonunda tam ait olduğu yere, içimin en sonuna ulaştığında onun her parçasını hissediyorum.

Çekip tekrar soktuğunda ikimiz de inliyoruz, bu sefer daha sert, sanki kontrolü elden kaçıyormuş gibi. Güzel. Bunu istiyorum. Onun her şeyini, tüm gücünü ve kuvvetini istiyorum. İçime girip çıkarken sikindeki kalın damarların amımın duvarlarına sürtünmesini hissetmeyi seviyorum.

"Çok sıkı," diye . "Çok iyi hissediyorsun, Blaire."

"Sen de..." İtişler arasında söylemeyi başarıyorum. Kollarımı sırtına doluyor ve oradaki gergin kasları kavriyorum, o hızlanırken ona yapışıyorum. Miles kalçalarını hafifçe bükerek açıyı değiştiriyor. İçimdeki o noktaya vuruyor ve tüm bedenimin kollarında sarsılmasına neden oluyor.

Onu teşvik etmek için tırnaklarımı sırtına geçiriyorum. Vücutlarımız tekrar tekrar bir araya gelirken Miles ağzını benimkinin üzerine kapatıyor, et etle, zevk zevkle buluşuyor. Bacaklarımı onun etrafında sıkıyorum ve onu içimde daha derine sokmak için amımı sıkıyorum.

Miles içime daha sert, daha hızlı giriyor, aletinin her darbesi beni daha da yaklaştırıyor, o noktaya defalarca vuruyor, bir kez, iki kez, tekrar, tekrar, *lanet olsun*, bir kez daha...

Bana son bir kez daha çarpıyor ve ben çığlık atıyorum, etrafımda paramparça oluyorum. Tüm kaslarım sıkıca gerilirken amım onun kalın sikine kenetleniyor ve sonra gevşiyor, orgazm patlayıcı dalgalar halinde içimde yuvarlanıyor.

"İşte bu kadar, benim için tekrar gel, Blaire."

Başımı sallıyorum, kendimi bunu tekrar yaparken hayal edemiyorum. Ancak Miles hayır cevabını kabul etmiyor. Arkasına yaslanıp topuklarının üzerine oturuyor, kalçalarımı kavırıyor ve bedenimle kendini beceriyor. Açısı farklı, daha derin, beni titreten ve kontrolsüzce inleyen yeni yerlere vuruyor.

"Oh, Tanrım, Miles. Bu..."

Parmaklarının klitorisimin üzerinde bulanıklaştığını hissettiğimde nefesim kesiliyor ve haykırıyorum. Bir çimdikle beni kollarında döndürüyor, ama orgazmım beni pençelerken ve içten dışa beni parçalara ayırırken duyumların saldırısından kaçmama izin vermiyor. Miles beni becermeye devam ederken çırpınıyor ve çığlık atıyorum.

"Bize bak, Blaire," diyor, sesi çakıllı ve çaresiz. "Aminin nasıl gerildiğine ve koca sikimi iyi bir kız gibi nasıl aldığına bak. İnanılmazsın."

Orgazmım azalırken gözlerimi açıyorum ve onun tekrar tekrar içime girdiğini görüyorum. Çok kirli ve çok ateşli. Hareketleri sarsıntılı hale geliyor ve aletinin şiştiğini, inanılmaz derecede büyüdüğünü hissediyorum. Zonkluyor, itiyor ve beni başka bir orgazmın içine sokuyor, ikimiz de terliyor ve titriyoruz.

Sonra kendini dışarı çekiyor ve dölünü tüm göğüslerime ve karnıma püskürtmeden önce kendini bir kez okşuyor.

"Sikeyim, sikeyim, sikeyim, Blaire," o inliyor. "Benim, sikeyim *benim*."

Bir sonraki saniye, Miles bacaklarımın arasında diz çökmüş, dölleri tenime sürerken şişmiş amımı yalıyordu. Sıcak tohumunun tenimde soğuma hissi, onun

Dili girişime dalıyor, dişleri klitorisime sürtünüyor, beni yatağa sırt üstü yatırıyor ve nefes alamayacağım kadar sert bir şekilde doruğa çıkarıyor.

Kendime gelmem için bana zaman tanımayan Miles beni yüzüstü çevirdi ve zaten sert olan sikini soktu. Amım onun kocaman aletinin etrafında dönerken dölleri kalçalarımı kaplıyor. Acımasızca içime giriyor, beni bir başka kör edici orgazmın içine sokarken müstehcen sesler çıkarıyor, salıverilmemi hıçkırıyor. Bu sefer onu da kendimle birlikte uçurumun kenarına götürüyorum. Tükenene kadar ip üstüne ip atarak yükünü içimin derinliklerine boşalttığını hissediyorum.

Bir an için kendimden geçmiş olmalıyım çünkü gözlerimi açtığımda Miles beni kollarına almış, yüzüme ve boynuma yumuşak öpücükler konduruyordu.

"İyi misin?" Sesi neredeyse paniklemiş gibi geliyor.

"Çok, çok iyi," diye mırıldanıyorum, hâlâ kelimeleri düzgün bir şekilde oluşturmamaya kadar mutluluktan uçuyorum.

Miles kıkırdıyor ve beni yanına yatırıyor. Saçlarımı okşuyor ve nefesim düzleşene ve kalp atışlarım yavaşlayana kadar bana tatlı şeyler fısıldıyor.

"Bana kendinle ilgili her şeyi anlat güzel karıcığım," diyor beni alnımdan öperek. "Kalbini, parlak zekanı ve seksi küçük vücudunun her santimini biliyorum, ama daha fazlasını bilmek istiyorum. Ailen nerede prenses? Bir keresinde hiç ailen olmadığını söylemiştin."

İç çekiyorum ve onun sıcaklığını içime çekerek

daha da sokuluyorum. "Ben klişe bir hüzünlü

hikayeyim," diye kuru kuru gülüyorum.

"Sende klişe olan hiçbir şey yok, aşkım," diye mırıldanıyor Miles, bana olan sarılığı daha da sıkılaştırıyor.

"Koruyucu aile yanında büyüdüm. Bay ve Bayan Proffer'ın yanına düşene kadar birkaç ev dolaştım. Duyduğunuz bazı korku hikayeleri kadar korkunç değillerdi, ama özellikle diğer altı koruyucu çocukla birlikte çok fazla sevgi yoktu. Büyürken sıksa bir cüceydim. Diğer çocukların çoğu benimle dalga geçerdi," diye fısıldıyorum.

Miles homurdanıyor ve enseme dokunarak başımı yukarı kaldırıyor. "Sen mükemmelsin. Kıymetlisin. Çok güzelsin. Bunu göremeyenlerin canı cehenneme." Beyanını, beni nefessiz bırakan iddialı bir öpücükle mühürlüyor. "Sen benimsin, Blaire. Benim prensesim. Karımsın. Sana her gün ne kadar muhteşem olduğunu hatırlatacağım."

Alnımı onunkine yaslıyor, sakinleştirici, tanıdık sedir ve baharat kokusunu içime çekiyorum. "Teşekkür ederim..." Ona benim için ne ifade ettiğini anlatacak doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. Neyse ki buna gerek yok. O altın gözleri, sanki söyleyemediğim her şeyi anlıyormuş gibi ıslıl ıslıl parlıyor.

"Seni seviyorum, Blaire."

"Ben de seni seviyorum. Şimdi bana Regina'dan bahset. O nasıl? Aman Tanrım, onsuz evlendiğimiz için çok kızacak. Bekle, biliyor mu?"

Miles kıkırdıyor ve başım tam kalbinin üzerine gelecek şekilde uzanmam için bana rehberlik ediyor. "Ameliyattan çıktığında ona söyledim. Seninle işleri berbat ettiğim için çok kızgındı."

"Ne? Hayır, en kötüsünü düşünmek benim hatamdı. Seninle konuşmalı, sana şüpheyi yaklaştırmalıydım."

"Blaire, beni dinle. Bunların hiçbirisi senin hatan değildi. Korkunç, korkunç bir yanlış anlaşılma idi ama en başından beri sana karşı dürüst davranmayarak bunun olmasına zemin hazırladım." İtiraz etmek üzereydim ama gözlerindeki bakış bana onu başka türlü ikna edemeyeceğimi söylüyor. "Her neyse. Beni doğru yola getirdi ve eğer seninle eşim olarak geri dönmezsem beni evlatlıktan reddedeceğini söyledi."

Regina'nın büyük bir ameliyattan çıkmış olmasına rağmen oğlunu azarladığını hayal ederek kıkırdıyorum. "Peki o iyi mi?"

"Durumu iyiden de öte. Uzun bir iyileşme süreci olacak ama tümörü tamamen aldılar. Senin sayende. Ailemi kurtardın, sonra da ona ekledin. Küçük ailemizi büyütmemeye de yardım edeceğini umuyorum."

"Oh? Bizim için büyük planların var, değil mi?" Alay ediyorum.

Miles beni sırtüstü çevirerek önce ciyaklamama sonra da gülmeme neden oluyor. "En az iki çocuk umuyorum. Belki on."

Tekrar gülüyorum ve göğsüne vuruyorum. "Doğum yapmak zorunda olan sen değilsin. İki taneyle yetinelim ve sonra nasıl hissedeceğime bakalım."

"Sana kendini iyi hissettireceğim prenses. Seni o kadar iyi hissettireceğim ki yaşadığın tüm acıları unutacaksın." Paylaştığımız derin ve tutkulu öpücük, onun doğum sancısından çok daha fazlasını kastettiğini anlamamı sağlıyor. "Şimdi, yanıma taşınmanı ne kadar çabuk sağlayabilirim?"

"Mmmm... Yarına ne dersin?"

"Gerçekten mi?"

"Evet," diye omuz silkiyorum. "Tarin onun evinde kalmama izin veriyor ama sanırım yakında erkek arkadaşıyla evlenecek. Burada kalmamın tek nedeni o, ama nerede yaşarsak yaşayalım yine de arkadaş kalacağımızı biliyorum. Ayrıca, sonsuza dek mutlu olmaya hazırım. Zengin ya da fakir," diyorum sırtarak.

"Ah, ama prenses, biz her zaman zengin olacağız. Önemli olan tek şeye sahibiz."

"Peki neymiş o?"

"Birbirimiz."

Miles eğilip burnunu benimkine sürtüyor ve dudaklarıma sonsuza dek sürecektir vaatler fısıldıyor. Ardından gelen öpücükle ayak parmaklarım kıvrılıyor ve kalbim neşe, sevgi ve gelecek hayalleriyle doluyor.

Bu çılgın, fırtınalı romantizmin gerçek olduğuna hiç kuşku yok. Miles kalınlığını içime gömüp beni usulca, tatlı tatlı öperken onun da aynı şeyi düşündüğünü biliyorum. Yavaş yavaş sevişiyoruz ve umarım biraz da hayat kuruyoruz. Bana söz verdiği aileyi istiyorum ve bunu mümkün olduğunca çabuk istiyorum.

Miles ve ben sessizce, vücutlarımızın mükemmel uyumunu hissederek bir araya geliyoruz. Bir kez daha onun göğsüne kıvrılıyorum ve tamamen sevildiğimi, tamamen görüldüğümü ve tamamen el üstünde tutulduğumu bilerek uykuya dalıyorum. Hayatımda ilk kez, geleceğin getirecekleri için sabırsızlanıyorum.

Sonsöz

Miles

"Bu gece ne kadar büyüleyici görüldüğünü söylemiş miydim prenses?" Karımın kulağına fısıldıyorum. Başını çevirip bana gülümsüyor, parlak yeşil gözleri parlıyor. Nasıl mümkün olabilir bilmiyorum ama beş yıl önce bugün onunla ilk evlendiğim zamankinden bile daha güzel.

Yıldönümümüzü kutlamak için hafta sonu Vegas'tayız. Blaire Luxor'da kalmanın eğlenceli olacağını düşündü ve ben de biraz poker oynamanın eğlenceli olacağını düşündüm, bu sefer çok daha düşük bahislerle. Blaire'in poker suratı hâlâ berbat. Aynı zamanda kalbimi çaldığı ilk gece olduğu gibi ışıltılı, nazik ve samimi.

"Sadece yaklaşık yüz kez," diyor gözlerini şakacı bir şekilde devirerek.

"Hepsi bu kadar mı? O zaman oyunumu geliştirsem iyi olacak," diye fısıldıyorum, eğilip boynunun yan tarafını öpüyorum.

"Hanımefendi? Efendim? Bir sonraki el için kalıyor musunuz?" Poker masasında oturan diğer herkes gibi krupiye de bize biraz kızgınlıkla bakıyor. Ayağa kalkıp Blaire için elimi uzatırken onlara sırtıyorum.

Gözlerimi Blaire'den ayırmadan, "Halletmemiz gereken önemli bir iş var, o yüzden gidiyoruz," diyorum.

Kıkırdıyor ve elimi tutarak onu uzaklaştırmama izin veriyor.

"Önemli planlar, ha?"

Bana küstahça sırtıyor, sonra onu odamıza çıkan özel asansörün bulunduğu koridora çektiğimde gözlerini açıyor. O daha bir şey söyleyemeden ağzım onunkinin üzerindeydi. Blaire'in nefesi kesiliyor ama sonra dilimi onunkine doğru kaydırduğimde inliyor. Asansörün düğmesini bulmaya çalışıyorum ve Blaire'in boğazından aşağıya doğru öpüşürken düğmeye basıyorum. Nabzının attığı noktayı yalıyorum, sonra dişlerimi hassas deride kollarımda titremesini sağlıyorum.

Asansörün kapıları bir ding sesiyle açılıyor ve cehennem kadar seksi karımı içeri yönlendiriyorum, ellerim ve ağzım onu hiç bırakmıyor. Benden sadece bizim katın düğmesine basacak kadar uzaklaşıyor ve sonra dudaklarını benimkilere yapııştırıyor.

Homurdanıyorum ve onu duvara doğru bastırıyorum, sikim kadar sert aletimi karnına sürüyorum, inlemesini ve sırtıma pençelerini geçirmesini seviyorum.

"Bu planları seviyorum," diye nefes alıyor ağzıma, ben onu bir kez daha sahiplenmeden önce.

"Ben de," diye homurdanıyorum, ellerimi kıvrımlarından aşağı kaydırıyorum ve sulu kıcını kavıyorum. Onu kaldırıyorum ve kapı açılır açılmaz bacaklarını etrafıma sarması için ona rehberlik ediyorum. Karımı süitimize taşıyorum ama yatak odasına bile gidemiyorum.

Bunun yerine onu mutfığımızdaki tezgâhın üzerine bırakıyorum ve başımı oraya yaslamadan önce boynundan omzuna doğru bir öpücük izi bırakıyorum.

"İçine ihtiyacım var bebeğim," diye fısıldıyorum sertçe, amını ovmak için aramıza uzanıyorum. , o giymiyor

herhangi bir külot. Homurdanıyorum ve iki parmağımı kıvrımlarından geçiriyorum, ağzım benim için ne kadar ıslak olduğunu görünce sulanıyor. Damlıyor, şişmiş kıvrımları iyi, sert bir sikiş için ağlıyor. Parmaklarımın pürüzlü pedleri klitorisini buluyor ve hassas sinir demetinin etrafında dönmeye başlıyorum.

"Evet, evet, lütfen," diye inliyor, kalçalarını oynatıyor. Blaire uzanıyor, parmakları pantolonumu ve boxer'ımı hızlıca çıkartıyor. Blaire beni önce yavaşça, sonra daha hızlı okşuyor.

"Yavaşla prenses. Sonuna kadar gitmeyeceğim," diye homurdanıyorum.

"Ben de. Sana ihtiyacım var. İçimde sana ihtiyacım var Miles. Lütfen."

Kendimi onun girişine hizalıyorum ve yukarı bakıyorum, Blaire'in gözlerinde çok fazla aşk ve şehvet var. Homurdanıyorum ve kendimi onun içine itiyorum, uzun bir hamleyle eve kayıyorum. Ağzını kendi ağzımla kapatıp çığlıklarını yutuyorum.

Blaire başını arkaya yatırıyor ve kendini sabit tutmak için omuzlarımı kavıyor. Kalçalarını kavıyorum ve onu sertçe beceriyorum, sıkı amının beni sıkma şeklinden zevk alıyorum. Cennet gibi hissettiriyor ve tadı günah gibi.

Blaire'in boynunu emiyorum, nabız noktasını kemiriyorum ve ağzına kadar öpüyorum. Her an boşalabilirim. Blaire sanki düşüncelerimi okumuş gibi alt dudağını ısırtıyor ve yüksek sesli inlemelerinin sesini bastırıyor. Gözlerini kırpıştırarak açıyor ve çaresiz bir bakışla bana bakıyor.

"Benim için gelecek misin prenses?" Hızımı artırırken fısıldıyorum. Başını sallıyor, boğazına bir inilti takılıyor. "Güzel. Ben de geleceğim. Bunu birlikte yapacağız, duydun mu beni?" Bir baş sallama daha. Alnımı yaslıyorum ve içine girip çıkıyorum, ter damlıyor.

Alınlarımız, nefeslerimiz birbirine karışıyor, nabzımız atıyor ve sona doğru birlikte ilerliyoruz. "Şimdi, Blaire, sikimin üzerine gel, bebeğim."

Son bir hamle ve patlıyor, başı omzuma düşüyor ve orada ısıyor. Sertçe. Onun içinde patlıyorum, göğsümün derinliklerinden yükselen vahşi hırıltıyı zapt edemiyorum. Birbirimize sarılıyoruz, orgazmımızın son damlaları da aramızdan akıp giderken titriyoruz.

"Vay canına," diyor, az önce yaptıklarımızdan dolayı hâlâ nefessiz. Kıkırdıyorum ve başının üstünü öpüyorum.

"Vay canına," diye fısıldıyorum, onu kollarımın arasına alarak.

Güzel karımı yatağın önüne oturtuyorum ve yıllar önce giydiği gibi gümüş rengi ve ışıltılı olan gece elbisesini yavaşça çıkarıyorum. Blaire giysilerimi çıkarmama yardım ediyor, sonra da yanına sokulmadan önce onu yatağa yatırmama izin veriyor. Yüzünü bana dönüyor, o yumuşak gülümsemesi içimi ısıtıyor.

"Ne ?" Karamel rengi saçlarının bir kısmını yüzünden uzaklaştırarak mırıldanıyorum.

"Bana umduğumdan çok daha fazlasını verdiğin gibi."

Verdiği yanıt göğsüme çarpıyor ve bir an için nefes almamı zorlaştırıyor.

"Tek istediğim buydu, Blaire. Her şeye sahip olmanı."

"Var. Birbirinden değerli üç küçük kızımız, annenin hemen yanında sevgi dolu bir evimiz var ve..."

O kadar tatlı kızarıyor ki, bu beni sadece ediyor. "Ve?"

Sinsi bir sırıtışla soruyorum.

"Ve süper ateşli seks, her zamanki gibi."

Homurdanıyorum ve ona doğru uzanıyorum, kıkırdayana ve yatakta çırpınana kadar onu gıdıklıyorum. Duruyorum, üzerinde geziniyorum, prensesime gülümsüyorum. Aşkım. Karıma.

"Kalbinizin istediği başka bir şey var mı? Mücevher? Dünya seyahati? Bir malikane?"

"Hayır," diyor Blaire sırtarak. "Zengin de olsan fakir de olsan benimsin."

Bir kahkaha atıyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. "Zengin ya da fakir, prenses."

-- SON --

Umarım *For Richer or Poorer*'ı beğenmişsinizdir! Birkaç satır bile olsa yorum bırakırsanız benim için çok anlamlı olur. diğer okuyucuların sevdikleri kitapları bulmalarına olmak. [Buraya tıklamak için](#) yardımcı

[Yorum bırakın!](#)

Ücretsiz bir roman almak için [haber bültenime kaydolun!](#)

Son projelerimin önizlemeleri için web sitem

[cameronhart.nete](#) 'göz atın.

Beni sosyal medyada takip

edin: [Facebook Sayfası](#)

[Facebook Grubu](#)

[Instagram](#)

[Goodreads](#)

[Bookbub](#)

ARC'leri almak ve yeni çıkan kitapların duyurulmasına yardımcı olmak için [sokak ekibime](#) kaydolun.

Editör tarafından düzenlendi: CM Wheary Proofreading ve Copy Editing Web sitesi:

<https://cmwheary.com/> Instagram:

[@cmwhearyediting](#)

Sevgilerimle,
Cameron Hart

SON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.